

საქმე # 030100118-02418258

საქმე №1/ბ-546-2018წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

25 დეკემბერი, 2019 წ.
ქუთაისი

ქ.

**ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა**

მოსამართლე- მაკა გორგოძე

სხდომის მდივანი - ნათია ბზიძე

პროკურორის - დ----- პ-----ას,
ადვოკატის - ვ----- გ-----ას,
მსჯავრდებულების - თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას,
ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მონაწილეობით,

ღია სასამართლო სხდომაზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე **თ----- რ-----ს
ძე გ-----ის** მიმართ, დაბადებ----- 197- წლის 14 ი-----ს, პირადი №1-----,
საქართველოს მოქალაქე, ნასამართლობის არმქონე, მცხოვრები: ქ. ზუგდიდი, ა-----
---ის ქ. N68.

ი----- ა-----ის ძე ჭ-----ას მიმართ, დაბადებ----- 197- წლის 19 ი-----ს, პირადი №1-----
-----, საქართველოს მოქალაქე, ნასამართლობის არმქონე, მცხოვრები: ქ. ფოთი, ყ-----
ის ქ. N41.

ლ---- გ-----ის ძე კ-----ა მიმართ, დაბადებ----- 198- წლის 02 მ---ს, პირადი №1-----,
საქართველოს მოქალაქე, ნასამართლობის არმქონე, მცხოვრები: ზუგდიდი, სოფელი
ძველი ა-----ი.

გ-----ა გ-----ის ძე გ-----ას მიმართ, დაბადებ----- 198- წლის 18 ს-----ს, პირადი №5-
-----, საქართველოს მოქალაქე, ნასამართლობის არმქონე, მცხოვრები: ხობი,
სოფელი პ----- მ---ი.

აღწერილობითი ნაწილი:

**გასაჩივრებ--- განაჩენით სასამართლომ დაადგინა, რომ თ----- გ-----იმ, ი---
--- ზ-----ამ, ლ--- კ-----ამ და გ-----ა გ-----ამ ჩაიდინეს:** პირის დამცირება და
იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში ჩაყენება,
რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს,
ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგო---ეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი
პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებ--- და
სხვაგვარად თავისუფლებაზე ზღუდული, პირის მიმართ.

რაც გამოიხატა შემდეგში:

ბრალდების მიხედვით თ----- გ-----ის მიერ დანაშაული ჩადენი--- შემდეგ
გარემოებებში:

თ----- გ-----ი 2004 წლის 30 ივლისიდან 2013 წლის 23 აპრილამდე
მუშაობდა საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული
დახმარების საკითხთა სამინისტროს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4
დაწესებულების უსაფრთხოების განყოფილების რეჟიმის უფროსად, მინიჭებ---
ჰქონდა იუსტიციის ვიცე-პოლკოვნიკის სპეციალური ჩინი და წარმოადგენდა
საჯარო მოხელეს.

2008-2012 წლებში, თ----- გ-----ის N4 დაწესებულებაში მუშაობის პერიოდში, მისი
და მისი თანამშრომლების მხრიდან სისტემატიურად ადგილი ჰქონდა
სამსახურებრივი მდგო---ეობის გამოყენებით პატიმართა დამცირებას,
არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში ჩაყენებას, რაც მათ
ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

დაწესებულებაში შეყვანისთანავე ხდებოდა პატიმართა უმრავლესობის გაშიშვლება,
გინება ოჯახის წევრების მისამართით, მათი უმოწყალოდ ცემა დაშინებისა და
უსიტყვო მორჩილების მიზნით, შანტაჟით და მუქარით თანამშრომლობაზე
დაყოლიება, თანამშრომლობის ხელწერილზე ხელის მოწერის შემდეგ მუდმივი
მუქარა იმასთან დაკავშირებით, რომ თუ არ ითანამშრომლებდნენ,
თანამშრომლობის ხელწერილს შეუგდებდნენ საკანში, რითაც ჩააყენებდნენ მძიმე
მდგო---ეობაში.

საკნებში აკრძალული იყო ნორმალური ხმით საუბარი, პატიმრებს უნდა
ესაუბრათ ჩურჩულით, შეზღუდული ჰქონდათ ტელევიზორით სარგებლობა და
ოჯახთან ტელეფონით საუბარი, ასევე პაემნების ხანგრძლივობა ოჯახის წევრებთან,
სამედიცინო მომსახურებით სარგებლობა, სახალხო დამცველის
წარმომადგენლებთან ურთიერთობა, საჩივრების მათთვის სასურველ
დაწესებულებაში გაგზავნის შესაძლებლობა, ძილისთვის და სუფთა ჰაერზე
გამოყვანისთვის განკუთვნილი დრო.

ლამის საათებში პატიმრებს სისტემატიურად ამყოფებდნენ ინტენსიური ფსიქიკური
ზემოქმედებისა და სტრესის ქვეშ. ამ მიზნით გამოყავდათ საკნიდან, სცემდნენ

უმოწყალოდ სხვადასხვა საშუალებების გამოყენებით და ცემის შედეგად გამოწვეული ტკივილით აიძულებდნენ ხმამაღლა ეყვირათ, რათა სხვა საკნებში მყოფ პატიმრებს გაეგონათ და ყოფილიყვნენ მუდმივი შიშისა და უსიტყვო მორჩილების ქვეშ. გასეირნების წინ და შემდეგ სისტემატიურად აიძულებდნენ წელს ქვემოთ გაშიშვლებას, შარვალ და საცვალ ჩახდილი უნდა ჩაკუზულიყვნენ პირით კედლისკენ რამდენიმე წუთის განმავლობაში. ასეთ მდგომარეობაში მყოფთ დასცინოდნენ სხვადასხვა სიტყვებით და აიძულებდნენ ჩაკუზულებს გაეკეთებინათ ბუქნები და გადაადგილებ----ყვნენ ბატიფეხურად წინსვლით და უკუსვლით, რადროსაც თუ კი ვინმე წაიქცეოდა, მას აუცილებლად სცემდნენ. პარალელურად ურტყამდნენ წიხლებს შიშველ სხეულზე, ხელებს კეფისა და ზურგის არეში, აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით, აფურთხებდნენ, ამასხარავებდნენ, დასცინოდნენ და აბუჩად ექცეოდნენ. ასევე საკანში შეყვანამდე უმოწყალოდ სცემდნენ. ხშირ შემთხვევებში, კვირაში 3-ჯერ მაინც ჩხრეკის მოტივით სისტემატიურად შედიოდნენ საკნებში, მაგიდებიდან უმიზეზოდ უყრიდნენ სურსათ-სანოვაგეს, პროდუქტებს და რელიგიურ თვალსაჩინოებებს, საწოლებიდან ძირს ყრიდნენ ქვეშაგებს, თეთრეულს, ტანსაცმელს, უსვლებდნენ წყლით და უბინძურებდნენ ფეხსაცმლებით. რიგ შემთხვევაში დაწესებულების თანამშრომელი შედიოდა საკანში და ბრძანებაზე „ყველანი ტუალეტში“, საკანში მყოფი ყველა პატიმარი ვალდებული იყო შესულიყო დაახლოებით 1კვ/მ ტევადობის ტუალეტში. ვინც ტუალეტის გარეთ აღმოჩნდებოდა, ციხის თანამშრომლების მხრიდან ელოდებოდა აუტანელი ცემა. ეს ყველაფერი პატიმართა ძლიერ სულიერ ტკივილს, მორალურ და ფიზიკურ ტანჯვას იწვევდა, მაგრამ მათი მხრიდან შეუძლებელი იყო ოდნავი პროტესტის გამოხატვაც კი, რადგან მსგავსი ფაქტის შემთხვევაში, ციხის თანამშრომლების მიერ მოხდებოდა მთელი საკნის პატიმართა ცემა და ამიტომ იძულებულები იყვნენ შეგუებოდნენ უსიტყვო მორჩილებას, რისი მიღწევაც წარმოადგენდა დაწესებულების ადმინისტრაციის მიზანს.

2011 წლის მ---ის თვიდან სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N12 საკანში მოთავსებ---- იყო პატიმარი მ-----ი მ-----ია. დაწესებულებაში პატიმართა უსიტყვო მორჩილებაში, მუდმივი შიშისა და სტრესის პირობებში ყოფნის მიზნით, მ----- მ-----ია დაწესებულებაში შეყვანისთანავე გაშიშვლების შემდეგ ჯგუფურად სასტი--დ ნაცემი იქნა რკინის ნაგვის ყუთის გამოყენებით დაწესებულების თანამშრომლების თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას და სხვათა მიერ, რამაც გამოიწვია პატიმრის ძლიერი ფიზიკური ტკივილი და გონების დაკარგვა.

დაწესებულებაში მ----- მ-----იას შესახლებიდან თითქმის ყოველდღიურად თ----- - გ-----ი, ი----- ჭ-----ასთან, გ-----ა გ-----ასთან და სხვა თანამშრომლებთან ერთად მიდიოდა მ----- მ-----იას საკანთან, გამოყავდათ იგი სხვა პატიმრებთან ერთად დერეფანში და აიძულებდნენ ჩაეხადათ შარვალი და ქვედა საცვალი, ჩაკუზულიყვნენ და ამ მდგომარეობაში გადაადგილებ----ყვნენ წინსვლით და უკუსვლით. ამ პროცესის გავლის შემდეგ, სათითაოდ ურტყამდნენ პატიმრებს მუშტებს სახის არეში. აღნიშნული ქმედებით სისტემატიურად ამყოფებდნენ ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში, უქმნიდნენ ისეთ პირობებს,

რომელიც თავია---- ხ----თით, ინტენსივობით და ხანგრძლივობით იწვევდა ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას.

ასეთი პირობების შექმნის შემდეგ თ----- გ-----მა მოსთხოვა მ----- მ-----იას ყაჩაღობაში თანამონაწილეებად დაესახელებინა მ--- ლ-----ა და მ----- შ-----ია. მასვე მოსთხოვეს დაწესებულების ადმინისტრაციისთვის საკანში არსებ----- მდგო----- ეობის შესახებ ინფორმაციის პერიოდულად მიწოდება. თ----- გ-----ის და სხვათა მხრიდან სისტემატიური ფიზიკური და ფსიქიკური ზემოქმედების შედეგად მ----- მ-----ია იძულებ----- გახდა დათანხმებ-----ყო და ხელი მოეწერა თანამშრომლობის ხელწერილზე. ინფორმაციის მიუწოდებლობის გამო კი თ----- გ-----ს სისტემატიურად გამოჰყავდა საკნიდან, სცემდა და აშანტაჟებდა, რომ თუ არ ითანამშრომლებდა მათთან, თანამშრომლობის ხელწერილს საკანში შეუგდებდა, რითაც პატიმრების მხრიდან გაუსაძლისი პირობები შეექმნებოდა. გარდა ამისა, ემუქრებოდა ხელკეტით გაუპატიურებით, რის გამოც მ----- მ-----ია დათანხმდა თანამშრომლობაზე და მისთვის სასურველი ინფორმაციის მიწოდებაზე, მაგრამ აღნიშნულის თაობაზე საქმის კურსში ჩააყენა თანასაკნელები.

მ----- მ-----იას ანალოგიური ბრალდებით 2011 წლის 05 მ---ს, სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იქნა ბრალდებ----- მ--- ლ-----ა. დაწესებულებაში შეყვანისთანავე მისაღებ ოთახში იგი უმოწყალოდ იქნა ნაცემი დაწესებულების თანამშრომლების მიერ. ცემის დროს მისგან ითხოვდნენ ელიარებინა ბ-----ას ოჯახზე ყაჩაღურ თავდასხმაში მონაწილეობა, წინააღმდეგ შემთხვევაში ემუქრებოდნენ, რომ მოათავსებდნენ ე.წ. „ქათმების“ საკანში და შეუქმნიდნენ გაუსაძლის მდგო-----ეობას. როდესაც ვერ მიაღწიეს აღიარებითი ჩვენების მიღებას, მის ცემაში ჩაერთნენ თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, გ-----ა გ-----ა და სხვები, რომლებიც ურტყამდნენ წიხლებს, მუშტებს და წყლით სავსე პოლიეთილენის ბოთლებს თავის, ზურგის და ტანის არეში, რა დროსაც იგი განიცდიდა ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და განწირული ხმით ყვიროდა. ეს პროცესი გრძელდებოდა დაახლოებით 20 წუთის განმავლობაში, რის შემდეგ მოათავსეს სამარტოო საკანში, სადაც ასევე მის მიმართ გრძელდებოდა ფიზიკური ძალ-----ბა, ემუქრებოდნენ ჩამოხრჩობით და ქამრის გამოყენებით ფანჯრის გისოსებზე ახდენდნენ მისი ჩამოხრჩობის იმიტირებას, რაც ძლიერ სულიერ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას იწვევდა.

თ----- გ-----ის და სხვების მიერ ანალოგიური ზემოქმედება ხორციელდებოდა მ----- შ-----იას მიმართაც, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2011 წლის ივნისის თვიდან.

გარდა ამისა, თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას და N4 დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მხრიდან მ--- ლ-----ას და მ----- შ-----იას მიმართ სისტემატიურად ხორციელდებოდა ფიზიკური ძალ-----ბები და სხვა სახის არაადამიანური მოპყრობები.

2012 წლის 28 თებერვლიდან სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N12 საკანში მოთავსებულ იყო პატიმარი გ--- კ-----ა. საპყრობილეში შეყვანისთანავე გ-----ა გ-----ა და ა----- ჯ-----ა ცდილობდნენ დაეყოლიებინათ იგი

თანამშრომლობაზე. კატეგორიული უარის მიღების გამო, უჩვენეს ფოტოსურათი, რომელზეც გამოსახული იყო ადამიანის საჯდომი გაყრილი ბოთლით და თუ არ ითანამშრომლებდა გაუპატიურებით დაემუქრნენ სურათზე გამოსახული მეთოდით. გარდა ზემოთაღნიშნულისა, გ---- კ-----ა და მისი თანასაკნელები, ყოველდღიურად გამოყავდათ საკნიდან თ----- გ-----ს, გ-----ა გ-----ას, ი----- ჭ-----ას, ნ--- ბ----- ას და სხვებს, აყენებდნენ არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო--- ეობაში, აიძულებდნენ შარვლის და ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო--- ეობაში რამდენიმე წუთით პირით კედლისკენ დგომას და ამავე მდგო--- ეობაში წინსვლით და უკუსვლით დერეფანში გადაადგილებას. შემდეგ, უმიზეზოდ აგინებდნენ, ცემდნენ უმოწყალოდ და აბრუნებდნენ საკანში.

2012 წლის 05 მარტიდან სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულები N12 საკანში მოთავსებული იყო პატიმარი რომეო

საპრობილეში მოთავსებიდან მეორე დღიდანვე რ----- წ-----ა და მისი თანასაკნელები თ----- გ-----ს და სხვა თანამშრომლებს სისტემატიურად გამოყავდათ საკნიდან, აყენებდნენ არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო--- ეობაში, აიძულებდნენ შარვლის და ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო--- ეობაში რამდენიმე წუთით პირით კედლისკენ დგომას და ამავე მდგო--- ეობაში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას დერეფანში. საკანში შეყვანის წინ თ----- -- გ-----ი და დასახელებ--- დაწესებულების სხვა თანამშრომლები სცემდნენ რ----- წ-----ას და მის თანასაკნელებს, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას იწვევდა. დ-----ი თ-----ა 2011 წლის 19 აგვისტოდან მოთავსებ--- იყო სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N9 საკანში. დაწესებულებაში შესახლებისას თ----- გ-----მა, გ-----ა გ-----ამ და სხვებმა დაწესებულებაში არსებ--- რეჟიმის სიმკაცრის დემონსტრირების მიზნით უმოწყალოდ სცემეს იგი. მეორე დღეს-20 აგვისტოს გ-----ა გ-----ამ ლ--- კ-----ამ და სხვებმა დ-----ი თ-----ა თანასაკნელებთან ერთად გამოიყვანეს საკნიდან, მოსთხოვეს გაშიშვლება და ადგილზე ცეკვა. ვინაიდან, მას ორივე ფეხზე აწუხებდა მენისკის დაავადება, განუმარტა, რომ ამის გაკეთებას ვერ შესძლებდა. ბრძანების შეუსრულებლობით გა---სხებულმა ზემოთ დასახელებულმა პირებმა თავდაპირველად უმოწყალოდ სცემეს საკანში მყოფი პატიმრები, ხოლო შემდეგ თავად დ-----ი თ-----აც, დაუწესეს მათ საკარანტინო რეჟიმი, წაართვეს ტელევიზორი, აუკრძალეს პაემნები, ამანათების მიღება, დაწესებულებაში არსებ--- - მაღაზიიდან საკვები პროდუქტებისა და სიგარეტების შეძენა, საკანში დაუსველეს იატაკი, ლეიბები და ასეთ მდგო--- ეობაში ამყოფებდნენ ერთი თვის განმავლობაში. დაწესებულებაში ყოფნის ერთ წელზე მეტი ხნის განმავლობაში ყოველდღიურად ახდენდნენ მისი და თანასაკნელების გაშიშვლებას, შარვლის და ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო--- ეობაში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას, რა დროსაც აბუჩად იგდებდნენ, მიმართავდნენ სხვადასხვა დამამცირებელი სიტყვებით. ეს პროცესი თითქმის ყოველდღიურად ხორციელდებოდა დაახლოებით 15-20 წუთის განმავლობაში.

ი----- მ-----ე 2009 წლის 03 ნოემბრიდან 2011 წლის 31 მ---ამდე მოთავსებ---

იყო სასჯელადსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში. დაწესებულებაში მოთავსებისას იგი უმოწყალოდ იქნა ნაცემი თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ----- კ-----ას და სხვა თანამშრომლების მიერ. ცემას რომ განსაკუთრებ--- ტკივილი გამოეწვია, ურტყამდნენ შიშველ კოჭებზე და წვიკის არეში. პარალელურად კი აფურთხებდნენ, ბოლოს ნაცემი გაამწესეს N16 საკანში. დილის საათებში, შემოწმების ს---ბით N16 საკნის პატიმრები გამოიყვანეს დერეფანში და უბრძანეს წელს ქვემოთ გაშიშვლება. დაშინების მიზნით სცემეს რამდენიმე პიროვნება, ხოლო როდესაც ი----- მ-----ემ უარი განაცხადა ქვედა საცვლის ჩახდაზე და მოითხოვა სახალხო დამცველის წარმომადგენელთან შეხვედრა, საპასუხოდ იგი ნაცემი იქნა თ----- გ-----ის ი----- ჭ-----ას, ლ----- კ-----ას, გ-----ა გ-----ას და სხვათა მიერ.

2010 წლის 01 ი-----ს, ახალი წლის დღეს, დილის საათებში ი----- მ-----ეს და მის თანასაკნელებს სასტი--დ სცემა თ----- გ-----მა და სხვებმა.

2010 წლის 25 აგვისტოს ი----- მ-----ეს, როგორც ყოფილ ადვოკატს, შელაპარაკება მოუვიდა ერთ-ერთ თანასაკნელთან. აქედან გამომდინარე განცხადებით მიმართა დაწესებულების დირექტორს ა----- ჯ-----ას და უსაფრთხოების მიზნით სამართლიანად მოითხოვა სხვა საკანში გადაყვანა. ნაცვლად განცხადებაზე სამართლიანი რეაგირებისა, იმავე საღამოს ის და მისი თანასაკნელები გამოიყვანეს დერეფანში და დაუწყეს უმოწყალოდ ცემა. პირადად ი----- მ-----ეს განსაკუთრებ--- - სისასტიკით დაახლოებით 5 წუთის განმავლობაში სცემდა თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა და სხვები, რომლებიც ხელკეტებს ურტყამდნენ მუცლის არეში, ზურგზე და ნეკნებზე. ცემის შედეგად განიცდიდა აუტანელ ტკივილს და სიმწრისგან ღრიალებდა. ანალოგიურ მდგო---ეობაში იყვნენ მისი თანასაკნელებიც.

ზ----- ჭ-----ე სასჯელადსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N16-ე საკანში მოთავსებ--- იყო 2010 წლის 10 აპრილიდან. თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, ლ----- კ-----ა და სხვები თითქმის ყოველდღიურად აიძულებდნენ მას და მის თანასაკნელებს გამოსულიყვნენ დერეფანში, გაშიშვლებ---ყვნენ წელს ქვემოთ და ჩაკუზული დამდგარიყვნენ პირით კედლისკენ. შემდეგ ცემდნენ მათ, აბუჩად იგდებდნენ, მიმართავდნენ დამამცირებელი სიტყვებით, ეს პროცესი გრძელდებოდა დაახლოებით 15 წუთის განმავლობაში. ბოლოს აიძულებდნენ წინსვლით და უკუსვლით შარვალ და საცვალჩახდილებს ჩაკუზულ მდგო---ეობაში გადაადგილებ---ყვნენ დერეფანში. მათი აბუჩად აგდება და ცემა წარმოებდა თითქმის ყოველდღიურად და ეს ყველაფერი მიზნად ისახავდა მათ უსიტყვო მორჩილებაში ყოფნას.

ზ----- ნ-----ე სასჯელადსრულების დეპარტამენტის N4-ე დაწესებულებაში მოთავსებ--- იქნა 2010 წლის 22 იანვრიდან. შეყვანისთანავე, მისაღებ ოთახში მარცხენა ხელზე აღმოუჩინეს სვირინგი, რის გამოც თ----- გ-----მა, ლ----- კ-----ამ და სხვებმა გაშიშვლებულ მდგო---ეობაში მყოფი დააგდეს იატაკზე და უმოწყალოდ სცემეს წიხლებით მუცლისა და ზურგის არეში, განსაკუთრებულ ტკივილს აყენებდნენ მოსვირინგებულ ხელზე, რის შემდეგ შეასახლეს N16-ე საკანში. მესამე დილით იგი ისევ ნაცემი იქნა თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ----- კ-----ას და სხვა თანამშრომლების მიერ. ცემის პროცესში აბუჩად იგდებდნენ და უხამსი

სიტყვებით მოიხსენიებდნენ მეუღლეს და დედას. შემდეგ ჩაიყვანეს პირველ სართულზე და პატიმრის ი----- მ-----ის თვალწინ გააგრძელეს მისი ცემა. ამით აზინებდნენ ი----- მ-----ესაც და ემოქრებოდნენ რომ მას უარეს დღეში ჩააგდებდნენ. ცემის პროცესი გრძელდებოდა დაახლოებით 30 წუთის განმავლობაში, რა დროსაც ზ----- ნ-----ემ განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი და მორალური ტანჯვა. ცემისას თავის არეში ჩაარტყეს დაწესებულების შიდა ტელეფონი--- ყურმილი. 2010 წლის ივლისის თვეში იგი გადაყვანილ იქნა N14-ე საკანში. ამ პერიოდში, თანასაკნელებთან ერთად შეხვედრა ჰქონდა სახალხო დამცველის წარმომადგენელთან, რომელიც საქმის კურსში ჩააყენეს დაწესებულებაში პატიმართა მიმართ არსებ----- პირობებისა და ძალ-----ბის თაობაზე. აღნიშნულთან დაკავშირებით, მეორე დღეს თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა და დაწესებულების სხვა თანამშრომლები მივიდნენ N14-ე საკანთან, გამოიყვანეს ზ. ნ-----ე და მისი თანასაკნელები დერეფანში, სასტი--დ გაუსწორდნენ ფიზიკურად და დასაჯეს სახალხო დამცველის წარმომადგენლებთან ნათქვამი სიმართლის გამო. მათი ცემა გაგრძელდა ნახევარი საათის განმავლობაში.

ანალოგიური არაადამიანური მოპყრობა ხორციელდებოდა თ----- გ-----ის და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მხრიდან პატიმრის ვ----- ზ-----ადის მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2011 წლის დასაწყისიდან.

ანალოგიური მოპყრობა ხორციელდებოდა ა----- ჩ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2008 წლის აპრილის თვიდან.

თ----- გ-----ის და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური, არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების: მ----- ლ-----ს მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2010 წლის 12 მარტიდან; ს----- რ-----ის მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2010 წლის 21 თებერვლიდან; ლ----- ჭ-----ას მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2007 წლიდან. ი----- ჭ-----ას მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2009 წლიდან. ტ----- დ-----ის მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2009 წლის ოქტომბრის თვიდან. ლ----- შ-----ას მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2009 წლის ოქტომბრის თვიდან; კ--- ს-----ას მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2009 წლის ნოემბრის თვიდან. რ----- გ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის სექტემბრის თვიდან. მ----- შ-----ას მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2009 წლის ნოემბრის თვიდან. კ--- ჭ-----ას მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2009 წლის მარტის თვიდან. თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური, არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების: ზ----- გ-----ას მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2008 წლის სექტემბრის

იხდიდა 2009 წლის 04 ოქტომბრიდან. ს----- ჯ----ს მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2010 წლის აპრილის თვიდან. თ----- ლ-----ე მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2010 წლის თებერვლის თვიდან. ხ---- ლ-----ის მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2010 წლის 21 თებერვლიდან. ე----- ჯ-----ას მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2010 წლის სექტემბრის თვიდან.

ა----- ც-----ას მიმართ, რომელიც N4 დაწესებულებაში სასჯელს იხდიდა 2010 წლის სექტემბრის თვიდან.

ამდენად, თ----- გ-----მა, წარმოადგენდა რა საჯარო მოხელეს, სამსახურეობრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ჯგუფურად, ჩაიდინა ორ პირზე მეტი დაკავებ----, თავისუფლება შეზღუდული და მასზე დამოკიდებ---- სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების დამცირება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

2. ი----- ჭ-----ას მიმართ წარდგენილი ბრალდების არსი:

ი----- ჭ-----ა 2006 წლის 24 მარტიდან 2013 წლის 23 აპრილამდე მუშაობდა საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების სამართლებრივი რეჟიმის განყოფილების უფროსად, მინიჭებ---- ჰქონდა იუსტიციის მაიორის სპეციალური ჩინი და წარმოადგენდა საჯარო მოხელეს.

2008-2012 წლებში, ი----- ჭ-----ას N4 დაწესებულებაში მუშაობის პერიოდში, მისი და მისი თანამშრომლების მხრიდან სისტემატიურად ადგილი ჰქონდა სამსახურეობრივი მდგომარეობის გამოყენებით პატიმართა დამცირებას, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენებას, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

დაწესებულებაში შეყვანისთანავე ხდებოდა პატიმართა უმრავლესობის გაშიშვლება, გინება ოჯახის წევრების მისამართით, მათი უმოწყალოდ ცემა დაშინებისა და უსიტყვო მორჩილების მიზნით, შანტაჟითა და მუქარით თანამშრომლობაზე დაყოლიება, თანამშრომლობის ხელწერილზე ხელის მოწერის შემდეგ მუდმივი მუქარა იმასთან დაკავშირებით, რომ თუ არ ითანამშრომლებდნენ, თანამშრომლობის ხელწერილს შეუგდებდნენ საკანში, რითაც ჩააყენებდნენ მძიმე მდგომარეობაში.

საკნებში აკრძალული იყო ნორმალური ხმით საუბარი, პატიმრებს უნდა ესაუბრათ ჩურჩულით, შეზღუდული ჰქონდათ ტელევიზორით სარგებლობა და ოჯახთან ტელეფონით საუბარი, ასევე პაემნების ხანგრძლივობა ოჯახის წევრებთან, სამედიცინო მომსახურეობით სარგებლობა, სახალხო დამცველის წარმომადგენლებთან ურთიერთობა, საჩივრების მათთვის სასურველ დაწესებულებაში გაგზავნის შესაძლებლობა, ძილისთვის და სუფთა ჰაერზე გამოყვანისთვის განკუთვნილი დრო.

ლამის საათებში პატიმრებს სისტემატიურად ამყოფებდნენ ინტენსიური ფსიქიკური

ზემოქმედებისა და სტრესის ქვეშ. ამ მიზნით გამოყავდათ საკნიდან, სცემდნენ უმოწყალოდ სხვადასხვა საშუალებების გამოყენებით და ცემის შედეგად გამოწვეული ტკივილისაგან აიძულებდნენ ხმამაღლა ეყვირათ, რათა სხვა საკნებში მყოფ პატიმრებს გაეგონათ და ყოფილიყვნენ მუდმივი შიშისა და უსიტყვო მორჩილების ქვეშ. გასეირნების წინ და შემდეგ სისტემატიურად აიძულებდნენ წელს ქვემოთ გაშიშვლებას, შარვალ და საცვალ ჩახდილი უნდა ჩაკუზულიყვნენ პირით კედლისკენ რამდენიმე წუთის განმავლობაში. ასეთ მდგომარეობაში მყოფთ დასცინოდნენ სხვადასხვა სიტყვებით და აიძულებდნენ ჩაკუზულებს გაეკეთებინათ ბუქნები და გადაადგილებ-----ყვნენ ბატიფეხურად წინსვლით და უკუსვლით, რადროსაც თუ კი ვინმე წაიქცეოდა, მას აუცილებლად სცემდნენ. პარალელურად ურტყამდნენ წიხლებს შიშველ სხეულზე, ხელებს კეფისა და ზურგის არეში, აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით, აფურთხებდნენ და დასცინოდნენ. ასევე საკანში შეყვანამდე უმოწყალოდ სცემდნენ. ხშირ შემთხვევებში, კვირაში 3 ჯერ მაინც ჩხრეკის მოტივით სისტემატიურად შედიოდნენ საკნებში, მაგიდებიდან უმიზეზოდ უყრიდნენ სურსათ-სანოვაგეს, პროდუქტებს და რელიგიურ თვალსაჩინოებებს, საწოლებიდან ძირს ყრიდნენ ქვეშაგებს, თეთრეულს, ტანსაცმელს, უსველებდნენ წყლით და უბინძურებდნენ ფეხსაცმლებით. რიგ შემთხვევაში დაწესებულების თანამშრომელი შედიოდა საკანში და ბრძანებაზე „ყველანი ტუალეტში“, საკანში მყოფი ყველა პატიმარი ვალდებ----- იყო შესულიყო დაახლოებით 1კვ/მ ტევადობის ტუალეტში. ვინც ტუალეტის გარეთ აღმოჩნდებოდა ციხის თანამშრომლების მხრიდან ელოდებოდა აუტანელი ცემა. ცალკეულ შემთხვევებში უწყობდნენ ჩამოხრჩობის ინსცენირებებს და იმიტაციას, უჩვენებდნენ პორნოგრაფიულ თვალსაჩინოებებს და ემუქრებოდნენ სურათზე გამოსახული მეთოდებით გაუპატიურებით და ე.წ. „ქათმების საკანში“ შეგდებით. ეს ყველაფერი პატიმართა ძლიერ სულიერ ტკივილს, მორალურ და ფიზიკურ ტანჯვას იწვევდა, მაგრამ მათი მხრიდან შეუძლებელი იყო ოდნავი პროტესტის გამოხატვაც კი, რადგან მსგავსი ფაქტის შემთხვევაში ციხის თანამშრომლების მიერ მოხდებოდა მთელი საკნის ბინადართა ცემა და ამიტომ იძულებულები იყვნენ შეგუებოდნენ უსიტყვო მორჩილებას, რისი მიღწევაც წარმოადგენდა დაწესებულების ადმინისტრაციის მიზანს.

2011 წლის 03 ივლისიდან, სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N12 საკანში მოთავსებ----- იყო პატიმარი მ----- მ-----ია. დაწესებულებაში პატიმართა უსიტყვო მორჩილებაში, მუდმივი სტრესისა და შიშის მდგომარეობაში ყოფნის მიზნით მ----- მ-----ია დაწესებულებაში შეყვანისთანავე გაშიშვლების შემდეგ ჯგუფურად, სასტი--დ ნაცემი იქნა რკინის ნაგვის ყუთის გამოყენებით ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ, რამაც გამოიწვია პატიმრის ძლიერი ფიზიკური ტკივილი და გონების დაკარგვა.

დაწესებულებაში მ. მ-----იას შესახლებიდან თითქმის ყოველდღიურად ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----თან, გ-----ა გ-----ასთან და სხვა თანამშრომლებთან ერთად მიდიოდნენ საკანთან, გამოყავდათ მ----- მ-----ია და სხვა პატიმრები დერეფანში, აიძულებდნენ ჩაეხადათ შარვალი და ქვედა საცვალი, ჩაკუზულიყვნენ და ამ მდგო----- ეობაში გადაადგილებ-----ყვნენ წინსვლით და უკუსვლით. ამ პროცესების გავლის

შემდეგ კი საკანში შეყვანამდე სცემდნენ მათ.

მ----- მ-----იას ანალოგიური ბრალდებით 2011 წლის 05 მ---ს, სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იქნა ბრალდებ----- მ--- ლ-----ა. როგორც მ----- მ-----იას, ასევე მის მიმართ ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, გ-----ა გ-----ას და სხვების მიერ სისტემატიურად ადგილი ჰქონდა არაადამიანურ მოპყრობას, რაც გამოიხატებოდა მ--- ლ-----ას შეურაცხყოფაში, დამცირებაში, აბუჩად აგდებაში, ცემაში, გისოსებზე ჩამოხრჩობის ინსცენირებაში და სხვა ისეთ სისასტიკეში, რომელიც გაუსაძლისის და აუტანელს ხდიდნენ მის მდგო---ეობას.

2011 წლის 28 ნოემბრიდან სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N12 საკანში მოთავსებ----- იყო პატიმარი გ--- კ-----ა. საპყრობილეში შეყვანისთანავე ა----- ჯ-----ა და გ-----ა გ-----ა ცდილობდნენ დაეყოლიებინათ იგი ადმინისტრაციასთან თანამშრომლობაზე. მისგან კატეგორიული უარის მიღების გამო ანახეს ფოტოსურათი, რომელზეც გამოსახული იყო ადამიანის საჯდომი გაყრილი ბოთლით და დაემუქრნენ, რომ თუ არ დათანხმდებდა საკანში არსებ----- მდგომარეობის შესახებ ინფორმაციის პერიოდულ მიწოდებაზე, გააუპატიურებდნენ სურათზე გამოსახული მეთოდით, რის შემდეგაც იგი სცემეს უმოწყალოდ. ამის შემდეგ გ--- კ-----ა და მისი სხვა თანასაკნელები ყოველდღიურად ი----- ჭ-----ას, გ-----ა გ-----ას, თ----- გ-----ს, ნ--- ბ-----ას და მათ თანამშრომლებს გამოყავდათ საკნიდან, აყენებდნენ ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში, აიძულებდნენ შარვლისა და ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო---ეობაში რამდენიმე წუთით პირით კედლისკენ დგომას და ამავე მდგო---ეობაში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას. პარალელურად ურტყამდნენ პანჩურებს შიშველ სხეულზე, ხელებს კეფისა და ზურგის არეში, აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით, აფურთხებდნენ, ამცირებდნენ, ამასხარავებდნენ და აბუჩად იგდებდნენ. საკანში შეყვანის წინ კი სცემდნენ გ--- კ-----ას და მის თანასაკნელებს, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ ტკივილსა და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

ი----- მ-----ე 2009 წლის 03 ნოემბრიდან 2011 წლის 31 მაისამდე მოთავსებ----- იყო სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში. დაწესებულებაში მოთავსებისას იგი უმოწყალოდ იქნა ნაცემი ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ--- კ-----ას და სხვა თანამშრომლების მიერ. ცემას რომ განსაკუთრებ----- ტკივილი გამოეწვია, ურტყამდნენ შიშველ კოჭებზე და წვივის არეში. პარალელურად კი აფურთხებდნენ, ბოლოს ნაცემი გაამწესეს N16 საკანში. დილის საათებში, შემოწმების ს---ბით N16 საკნის პატიმრები გამოიყვანეს დერეფანში და უბრძანეს წელს ქვემოთ გაშიშვლება. დაშინების მიზნით სცემეს რამდენიმე პიროვნება, ხოლო როდესაც ი----- მ-----ემ უარი განაცხადა ქვედა საცვლის ჩახდაზე და მოითხოვა სახალხო დამცველის წარმომადგენელთან შეხვედრა, საპასუხოდ იგი ნაცემი იქნა ი--- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ--- კ-----ას, გ-----ა გ-----ას და სხვათა მიერ.

ზ----- ჭ-----ე სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N16-ე საკანში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის 10 აპრილიდან. ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ--- ---ა და სხვები თითქმის ყოველდღიურად აიძულებდნენ მას და მის თანასაკნელებს

გამოსულიყვნენ დერეფანში, გაშიშვლებ----ყვნენ წელს ქვემოთ და ჩაკუზული დამდგარიყვნენ პირით კედლისკენ. შემდეგ ცემდნენ მათ, აბუჩად იგდებდნენ, მიმართავდნენ დამამცირებელი სიტყვებით, ეს პროცესი გრძელდებოდა დაახლოებით 15 წუთის განმავლობაში. ბოლოს აიძულებდნენ წინსვლით და უკუსვლით შარვალ და საცვალჩახდილებს ჩაკუზულ მდგომარეობაში გადაადგილებ----ყვნენ დერეფანში. მათი აბუჩად აგდება და ცემა წარმოებდა თითქმის ყოველდღიურად და ეს ყველაფერი მიზნად ისახავდა უსიტყვო მორჩილებაში ყოფნას.

ზ----- ნ-----ე სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4-ე დაწესებულებაში მოთავსებ---- იქნა 2010 წლის 22 იანვრიდან. შეყვანისთანავე, მისაღებ ოთახში მარცხენა ხელზე აღმოუჩინეს სკირინგი, რის გამოც თ----- გ-----მა, ლ---- კ-----ამ და სხვებმა გაშიშვლებულ მდგომარეობაში მყოფი დააგდეს იატაკზე და უმოწყალოდ სცემეს წიხლებით მუცლისა და ზურგის არეში, განსაკუთრებულ ტკივილს აყენებდნენ მოსვირინგებულ ხელზე, რის შემდეგ შეასახლეს N16-ე საკანში. მესამე დილით იგი ისევ ნაცემი იქნა ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ---- კ-----ას და სხვა თანამშრომლების მიერ. ცემის პროცესში აბუჩად იგდებდნენ და უხამსი სიტყვებით მოიხსენიებდნენ მეუღლეს და დედას. შემდეგ ჩაიყვანეს პირველ სართულზე და პატიმრის ი----- მ-----ის თვალწინ გააგრძელეს მისი ცემა. ამით აშინებდნენ ი----- მ-----ესაც და ემუქრებოდნენ, რომ მას უარეს დღეში ჩააგდებდნენ. ცემის პროცესი გრძელდებოდა დაახლოებით 30 წუთის განმავლობაში, რა დროსაც ზ----- ნ-----ემ განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი და მორალური ტანჯვა. ცემისას თავის არეში ჩაარტყეს დაწესებულების შიდა ტელეფონ--- ყურმილი. 2010 წლის ივლისის თვეში იგი გადაყვანილ იქნა N14-ე საკანში. ამ პერიოდში, თანასაკნელებთან ერთად შეხვედრა ჰქონდა სახალხო დამცველის წარმომადგენელთან, რომელიც საქმის კურსში ჩააყენეს დაწესებულებაში პატიმართა მიმართ არსებ---- პირობებისა და ძალ----ბის თაობაზე. აღნიშნულთან დაკავშირებით, მეორე დღეს, ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი და დაწესებულების სხვა თანამშრომლები მივიდნენ N14-ე საკანთან, გამოიყვანეს ზ----- ნ-----ე და მისი თანასაკნელები დერეფანში, სასტი--დ გაუსწორდნენ ფიზიკურად და დასაჯეს სახალხო დამცველის წარმომადგენლებთან ნათქვამი სიმართლის გამო. მათი ცემა გაგრძელდა ნახევარი საათის განმავლობაში.

ა----- კ---ძე სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ---- იქნა 2011 წლის 18 თებერვალს. უშუალოდ ი----- ჭ-----ა და სხვები სასტი--დ უსწორდებოდნენ მას და მის თანასაკნელებს, სისტემატიურად სცემდნენ, აყენებდნენ სიტყვიერ შეურაცხყოფას, ექცეოდნენ არაადამიანურად და ამყოფებდნენ ყოვლად გაუსაძლის პირობებში. აღნიშნულიდან გამომდინარე, 2011 წლის მ---ის თვეში ა----- კ---ძემ გადაჰყარა სარეცხი საპონი და ფრჩხილების საკვნეტი, რისთვისაც იგი ისევ ნაცემი იქნა ი----- ჭ-----ას და სხვების მიერ. გარდა ზემოთაღნიშნულისა, ა----- კ---ძე და მისი თანასაკნელები ყოველდღიურად ი----- ჭ-----ას და სხვა თანამშრომლებს გამოჰყავდათ საკნიდან, აყენებდნენ არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში, აიძულებდნენ შარვლისა და ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო---ეობაში რამდენიმე წუთით

პირით კედლისკენ დგომას და ამავე მდგომარეობაში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას. საკანში შეყვანის წინ კი ზემოთ დასახელებულ პირები სცემდნენ ა----- კ-----ს და მის თანასაკნელებს, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ ტკივილსა და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

მ----- ა----- 2011 წლის თებერვლის თვეში შეასახლეს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში. N9 საკანში გადაყვანამდე, პირველ სართულზე მდებარე ე.წ „ვანტა“-ს ოთახში ი----- ჭ-----ამ, გ-----ა გ-----ამ და სხვებმა დაუწყეს ცემა, შემდეგ მოიმწყვდიეს ოთახის კუთხეში, დააგდეს იატაკზე და გამეტებით ურტყამდნენ წიხლებს მუცლისა და ზურგის არეში. ცემის შედეგად განიცდიდა აუტანელ ტკივილს და მთელი ძალით ყვიროდა. აღნიშნული გრძელდებოდა დაახლოებით 15 წუთის განმავლობაში, რის შემდეგ, ი----- ჭ-----ამ და სხვა თანამშრომლებმა იგი გააფრთხილეს, რომ ცემის ფაქტის შესახებ არავისთვის ეთქვა, წინააღმდეგ შემთხვევაში დაემუქრნენ, რომ მისი ოჯახი აღმოჩნდებოდა საფრთხის ქვეშ.

საკანში ყოფნის დროს მ. ა----- და მისი თანასაკნელები სისტემატიურად გამოჰყავდათ დერეფანში, აიძულებდნენ გაშიშვლებას და ჩაკუზულ მდგომარეობაში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას, რაც მ----- ა-----ს არ შეეძლო, ვინაიდან იმ დროისთვის მისი სხეულის წონა შეადგენდა 130 კგ-ს და უჭირდა ჩაკუზულ მდგომარეობაში გადაადგილება, რის გამოც ი----- ჭ-----ა და მათი თანამშრომლები პანდურების ამორტყმით და ხელკეტებით უსწორდებოდნენ.

ანალოგიური ქმედებები ხორციელდებოდა ა----- ჩ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2008 წლის აპრილის თვიდან.

2011 წლის 21 ს-----ს, ასევე ფიზიკური შეურაცხყოფა და ძალ-----ბა მიყენებულ იქნა ი----- ჭ-----ას მიერ ზ----- ინალიშვილზე, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2011 წლის ივნისის თვიდან.

ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა, სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების: მ----- შ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2009 წლის ნოემბრიდან. დ----- ტ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2009 წლის ნოემბრის თვიდან. რ----- კ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2009 წლის დეკემბრის თვიდან. ზ----- გ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2008 წლის სექტემბრის თვიდან.

ა----- ლ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2009 წლის ოქტომბრის თვიდან. ა----- რ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების პარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის ივლისის თვიდან. ს----- ი-----ას მიმართ, რომელიც

[illegible]

მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის აპრილის თვიდან. თ----- ლ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2008 წლის თებერვლის თვიდან. ხ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის 21 თებერვლიდან. ი----- ჯ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2009 წლის დეკემბრის თვიდან.

ს----- მ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის 5 იანვრიდან. ე----- ჯ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის სექტემბრის თვიდან. მ----- ხ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2009 წლის ოქტომბრის თვიდან. ა----- ა-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის თებერვლის თვიდან. ზ----- კ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის დეკემბრის თვიდან.

ს----- კ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2009 წლის დეკემბრის თვიდან. მ----- გ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2009 წლის ივლისის თვიდან. თ----- ხ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2011 წლის ივლისის თვიდან. ო----- ფ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის დეკემბრის თვიდან.

ა----- ც-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის სექტემბრის თვიდან.

ი----- ჭ-----ას, გ-----ა გ-----ას, ლ----- კ-----ას, ნ----- ბ-----ას და სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა, სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრის: მ----- თ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2011 წლის აპრილის თვიდან.

ამდენად, ი----- ჭ-----ა წარმოადგენდა რა საჯარო მოხელეს, სამსახუროებრივი მდგომარეობის გამოყენებით ჯგუფურად ჩაიდინა ორ პირზე მეტი დაკავებულ, თავისუფლება შეზღუდული და მასზე დამოკიდებულ სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების დამცირება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

3. ლ----- კ-----ას მიმართ წარდგენილი ბრალდების არსი:

ლ---- კ-----ა 2006 წლიდან 2013 წლის 03 იანვრამდე მუშაობდა საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების სამართლებრივი რეჟიმის განყოფილების მთავარ ინსპექტორად, მინიჭებ---- ჰქონდა იუსტიციის ლეიტენანტის სპეციალური ჩინი და წარმოადგენდა საჯარო მოხელეს.

2008-2012 წლებში, ლ---- კ-----ას N4 დაწესებულებაში მუშაობის პერიოდში, მისი და მისი თანამშრომლების მხრიდან სისტემატიურად ჰქონდა ადგილი სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით პატიმართა დამცირებას, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენებას, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

დაწესებულებაში შეყვანისთანავე ხდებოდა პატიმართა უმრავლესობის გაშიშვლება, გინება ოჯახის წევრების მისამართით, მათი უმოწყალოდ ცემა დაშინებისა და უსიტყვო მორჩილების მიზნით, შანტაჟითა და მუქარით თანამშრომლობაზე დაყოლიება, თანამშრომლობის ხელწერილზე ხელის მოწერის შემდეგ მუდმივი მუქარა იმასთან დაკავშირებით, რომ თუ არ ითანამშრომლებდნენ, თანამშრომლობის ხელწერილს შეუდგებდნენ საკანში, რითაც ჩააყენებდნენ მძიმე მდგომარეობაში.

საკნებში აკრძალული იყო ნორმალური ხმით საუბარი, პატიმრებს უნდა ესაუბრათ ჩურჩულით, შეზღუდული ჰქონდათ ტელევიზორით სარგებლობა და ოჯახთან ტელეფონით საუბარი, ასევე პაემნების ხანგრძლივობა ოჯახის წევრებთან, სამედიცინო მომსახურებით სარგებლობა, სახალხო დამცველის წარმომადგენლებთან ურთიერთობა, საჩივრების მათთვის სასურველ დაწესებულებაში გაგზავნის შესაძლებლობა, ძილისთვის და სუფთა ჰაერზე გამოყვანისთვის განკუთვნილი დრო. ღამის საათებში პატიმრებს სისტემატიურად ამყოფებდნენ ინტენსიური ფსიქიკური ზემოქმედებისა და სტრესის ქვეშ. ამ მიზნით გამოყავდათ საკნიდან, სცემდნენ უმოწყალოდ სხვადასხვა საშუალებების გამოყენებით და ცემის შედეგად გამოწვეული ტკივილით. აიძულებდნენ ხმამაღლა ეყვირათ, რათა სხვა საკანებში მყოფ პატიმრებს გაეგონათ და ყოფილიყვნენ მუდმივი შიშისა და უსიტყვო მორჩილების ქვეშ. გასეირნების წინ და შემდეგ სისტემატიურად აიძულებდნენ წელს ქვემოთ გაშიშვლებას, შარვალ და საცვალ ჩახდილი უნდა ჩაკუზულიყვნენ პირით კედლისკენ რამდენიმე წუთის განმავლობაში. ასეთ მდგომარეობაში მყოფთ დასცინოდნენ სხვადასხვა სიტყვებით და აიძულებდნენ ჩაკუზულებს გაეკეთებინათ ბუჩქები და გადაადგილებ----ყვნენ ბატიფეხურად წინსვლით და უკუსვლით, რა დროსაც თუ კი ვინმე წაიქცეოდა, მას აუცილებლად სცემდნენ. პარალელურად ურტყამდნენ წიხლებს შიშველ სხეულზე, ხელებს კეფისა და ზურგის არეში, აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით, აფურთხებდნენ და დასცინოდნენ. ასევე საკანში შეყვანამდე უმოწყალოდ სცემდნენ. ხშირ შემთხვევებში, კვირაში 3 ჯერ მაინც ჩხრეკის მოტივით სისტემატიურად შედიოდნენ საკნებში, მაგიდეებიდან უმიზეზოდ უყრიდნენ სურსათ-სანოვარეს, პროდუქტებს და რელიგიურ თვალსაჩინოებებს, საწოლებიდან ძირს ყრიდნენ ქვეშაგებს, თეთრეულს, ტანსაცმელს, უსველებდნენ წყლით და უბინძურებდნენ ფეხსაცმლებით. რიგ შემთხვევაში დაწესებულების

თანამშრომელი შედიოდა საკანში და ბრძანებაზე „ყველანი ტუალეტში“, საკანში მყოფი ყველა პატიმარი ვალდებულ იყო შესულიყო დაახლოებით 1კვ/მ ტევადობის ტუალეტში. ვინც ტუალეტის გარეთ აღმოჩნდებოდა ციხის თანამშრომლების მხრიდან ელოდებოდა აუტანელი ცემა. ეს ყველაფერი პატიმართა ძლიერ სულიერ ტკივილს, მორალურ და ფიზიკურ ტანჯვას იწვევდა, მაგრამ მათი მხრიდან შეუძლებელი იყო ოდნავი პროტესტის გამოხატვაც კი, რადგან მსგავსი ფაქტის შემთხვევაში ციხის თანამშრომლების მიერ მოხდებოდა მთელი საკნის პატიმრების ცემა და ამიტომ იძულებულები იყვნენ შეგუებოდნენ უსიტყვო მორჩილებას, რისი მიღწევაც წარმოადგენდა ციხის ადმინისტრაციის მიზანს.

დ-----ი თ-----ა 2011 წლის 19 აგვისტოდან მოთავსებულ იყო სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N9 საკანში. დაწესებულებაში შესახლებისას თ----- გ-----მა, გ-----ა გ-----ამ და სხვებმა დაწესებულებაში არსებულ რეჟიმის სიმკაცრის დემონსტრირების მიზნით უმოწყალოდ სცემეს იგი. მეორე დღეს-20 აგვისტოს გ-----ა გ-----ამ, ლ---- კ-----ამ და სხვებმა დ-----ი თ-----ა თანასაკნელებთან ერთად გამოიყვანეს საკნიდან, მოსთხოვეს გაშიშვლება და ადგილზე ცეკვა. ვინაიდან, მას ორივე ფეხზე აწუხებდა მენისკის დაავადება, განუმარტა, რომ ამის გაკეთებას ვერ შესძლებდა. ბრძანების შეუსრულებლობით გა---სხებულმა ზემოთ დასახელებულმა პირებმა თავდაპირველად უმოწყალოდ სცემეს საკანში მყოფი პატიმრები, ხოლო შემდეგ თავად დ-----ი თ-----აც, დაუწესეს მათ საკარანტინო რეჟიმი, წაართვეს ტელევიზორი აუკრძალეს პაემნები, ამანათების მიღება, დაწესებულებაში არსებულ მაღაზიიდან საკვები პროდუქტებისა და სიგარეტების შეძენა, საკანში დაუსველეს იატაკი, ლეიბები და ასეთ მდგომარეობაში ამყოფებდნენ ერთი თვის განმავლობაში. დაწესებულებაში ყოფნის ერთ წელზე მეტი ხნის განმავლობაში ყოველდღიურად ახდენდნენ მისი და თანასაკნელების გაშიშვლებას, შარვლის და ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგომარეობაში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას, რა დროსაც აბუჩად იგდებდნენ მიმართავდნენ სხვადასხვა დამამცირებელი სიტყვებით. ეს პროცესი თითქმის ყოველდღიურად ხორციელდებოდა დაახლოებით 15-20 წუთის განმავლობაში.

ი----- მ-----ე 2009 წლის 03 ნოემბრიდან 2011 წლის 03 მაისამდე მოთავსებულ იყო სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში.

ზ----- ნ-----ე სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის 22 იანვრიდან.

ზ----- ჭ-----ე სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის 10 აპრილიდან.

ვ----- ზ-----ადე სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იყო 2010 წლის 10 აპრილიდან.

2009 წლის ბოლოს დილის საათებში, ი----- მ-----ე და მისი თანასაკნელები შემოწმების ს---ბით გამოიყვანეს დერეფანში და უბრძანეს წელს ქვემოთ გაშიშვლება. დაშინების მიზნით სცემეს რამდენიმე პიროვნება, ხოლო როდესაც ი----- მ-----ემ უარი განაცხადა ქვედა საცვლის ჩახდაზე და მოითხოვა სახალხო დამცველის წარმომადგენელთან შეხვედრა, საპასუხოდ იგი ნაცემი იქნა ლ. კ-----ას

და სხვათა მიერ.

2010 წლის 01 ი-----ს, ახალი წლის დღეს, დილის საათებში, ი----- მ-----ე და მისი თანასაკნელები სასტი--დ იქნა ნაცემი ლ--- კ-----ას და სხვათა მიერ.

2010 წლის აგვისტოს თვეში ი----- მ-----ეს, როგორც ყოფილ ადვოკატს, შელაპარაკება მოუვიდა ერთ-ერთ თანასაკნელთან. აქედან გამომდინარე განცხადებით მიმართა დაწესებულების დირექტორს ა----- ჯ-----ას და უსაფრთხოების მიზნით სამართლიანად მოითხოვა სხვა საკანში გადაყვანა. იმავე საღამოს ის და მისი თანასაკნელები გამოიყვანეს დერეფანში და დაუწყეს უმოწყალოდ ცემა. პირადად ი----- მ-----ეს განსაკუთრებ----- სისასტიკით დაახლოებით 5 წუთის განმავლობაში სცემდნენ ლ--- კ-----ა და სხვები, რომლებიც ხელკეტებს ურტყამდნენ მუცლის არეში, ზურგზე და ნეკნებზე. ცემის შედეგად განიცდიდა აუტანელ ტკივილს და სიმწრისგან ყვიროდა. ანალოგიურ მდგომარეობაში იყვნენ სხვა პატიმრებიც.

N4-ე დაწესებულებაში შეყვანისთანავე, მისაღებ ოთახში ზ----- ნ-----ეს აღმოუჩინეს სვირინგი, რის გამოც ლ--- კ-----ამ და დაწესებულების სხვა თანამშრომლებმა გააშიშვლეს, დააგდეს იატაკზე და უმოწყალოდ სცემეს წიხლებით მუცლისა და ზურგის არეში, განსაკუთრებულ ტკივილს აყენებდნენ მოსვირინგებულ ხელზე. საკანში შეყვანიდან მესამე დღეს, იგი ისევ გამოყვანილ იქნა ლ--- კ-----ას და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ. ჩაიყვანეს პირველ სართულზე და სცემდნენ დაახლოებით ნახევარი საათის განმავლობაში, რა დროსაც ო---ე ლ-----ამ დერეფანში არსებ----- ტელეფონ- ყურმილი ჩაარტყა ზ----- ნ-----ეს. ლ--- კ-----ას და სხვათა მიერ მიყენებ----- ფიზიკური ძალ-----ბის შედეგად გამოწვეული ტკივილი იმდენად ძლიერი და აუტანელი იყო, რომ მთელი ხმით ღრიალებდა, მაგრამ მისთვის ყურადღება არავის მიუქცევია. 2010 წლის ივლისის თვეში, თანასაკნელებს ზ----- ნ-----ესა და კ----- ზ-----ადეს შორის შელაპარაკებას მოჰყვა ურთიერთშეურაცხყოფა და ხმამაღალი საუბარი, რამდენიმე წუთში საკანში შემოვიდა დ-----ი ჯ-----ა, რომელმაც N14 საკნის პატიმრები ზ----- ნ-----ე, კ----- ზ-----ადე, ზ----- ჭ-----ე და მათი თანასაკნელები გაიყვანა დერეფანში. დააყენა პირით კედლისკენ, გინებით და ღრიალით ეკითხებოდა ხმაურის მიზეზს. შემდეგ კი მისი ბრძანებით ლ--- კ-----ამ და სხვა თანამშრომლებმა დ-----ი ჯ-----ასთან ერთად უმოწყალოდ სცემეს ზ----- ნ-----ე, კ----- ზ-----ადე და მათი თანასაკნელები. ზ-----ადეს და ნ-----ეს ურტყამდნენ დაახლოებით 5 წუთის განმავლობაში, რა დროსაც მიყენებ----- ძლიერი ტკივილისაგან ყვიროდნენ, ვერ გაუძლეს ცემას და დაეცნენ იატაკზე.

2010 წლის ივლისის თვის შემდგომ პერიოდში, ზ----- ნ-----ეს, ზ----- ჭ-----ეს და N14 საკნის სხვა პატიმრებს შეხვედრა ჰქონდათ სახალხო დამცველის წარმომადგენელთან, რომელიც საქმის კურსში ჩააყენეს დაწესებულებაში პატიმართა მიმართ არსებ----- პირობებისა და ძალ-----ბის თაობაზე. მეორე დღეს აღნიშნულით განაწყენებ----- დაწესებულების დირექტორი ა----- ჯ-----ა, თანამშრომლებთან - ლ--- კ-----ასთან და სხვებთან ერთად მივიდნენ N14 საკანთან, გამოიყვანეს ზ----- ნ-----ე, ზ----- ჭ-----ე და მათი თანასაკნელები

დერეფანში და სასტი--დ გაუსწორდნენ ფიზიკურად. დასაჯეს ისინი სახალხო დამცველის წარმომადგენელთან ნათქვამი სიმართლის გამო. მათზე ფიზიკური ძალ-
---ბა და შეურაცხმყოფელი ქმედებები გრძელდებოდა დაახლოებით 20 წუთის განმავლობაში, რის შედეგადაც სასტი--დ და დაუნდობლად იქნენ ნაცემნი.

2010 წლის ზაფხულში, საკანში სადაც მოთავსებულები იყვნენ ი----- მ-----ე, ზ----- ნ-
-----ე, ზ----- ჭ-----ე და სხვები. შუადღისას შევიდნენ დაწესებულების თანამშრომლები - ლ---- კ-----ა და სხვები, მათ ყვირილით და გინებით უბრძანეს პატიმრებს სირბილით შესულიყვნენ დაახლოებით 1კვ/მ „გაბარიტის“ მქონე საპირფარეოში, რაც საპირფარეოს ფართობის გათვალისწინებით ფაქტიურად შეუძლებელი იყო. ხოლო ვინც ტუალეტის გარეთ აღმოჩნდებოდა, მას სცემდნენ დაწესებულების თანამშრომლები. საკანში პატიმართა რაოდენობიდან გამომდინარე იძულებულნი იყვნენ საპირფარეოში ერთმანეთის სხეულზე გადანაწილებ-
ყვნენ, რათა თავიდან აეცილებინათ მოსალოდნელი ფიზიკური ძალ-
---ბა. ასეთ მდგო---ეობაში მყოფთ კი დაწესებულების ერთ-ერთი თანამშრომელი ზემოდან ბოთლით ცივ წყალს ასხამდა, ვითომდა გასაგრილებლად. სინამდვილეში კი დასცინოდნენ, აბუჩად იგდებდნენ და მიმართავდნენ ღირსებისა და პატივის შემლახავი, დამამცირებელი სიტყვებით. პარალელურად კი ლ---- კ-----ა და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ საწოლებიდან ჩამოყრილ იქნა ქვეშაგები, მაგიდებიდან საკვები პროდუქტები, ხოლო სამლოცველო კუთხიდან ხატები და სხვადასხვა სახის რელიგიური თვალსაჩინოებები. ეს ყელაფერი ზემოთდასახელებულ პატიმრებსა და მათ თანასაკნელებს ძლიერ ფიზიკურ ტკივილსა და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

გარდა ზემოთაღნიშნულისა, პატიმრებს: ი----- მ-----ეს, ზ----- ნ-----ეს, ზ----- ჭ-----
ეს, კ----- ზ-----აძეს და მათ თანასაკნელებს სისტემატიურად აიძულებდნენ, რომ ე.წ. „პრაგულკის“ დროს გამოსულიყვნენ დერეფანში, ჩაეხადათ შარვალი და ქვედა საცვალი, ჩაკუზულიყვნენ პირით კედლისკენ რამდენიმე წუთის განმავლობაში, შემდეგ ასევე ჩაკუზულ მდგო---ეობაში გადაადგილებ-
ყვნენ დერეფანში „ბატიფეხურად“ წინსვლით და უკუსვლით. ამ პროცესის პარალელურად აგინებდნენ, აფურთხებდნენ, აბუჩად იგდებდნენ და დასცინოდნენ, საკანში შეყვანის წინ ურტყამდნენ პანჩურებს და სცემდნენ. ეს პროცესი გრძელდებოდა დაახლოებით 20-25 წუთის განმავლობაში და იგი ზემოთაღნიშნული პირების ძლიერ ფიზიკურ ტკივილსა და მორალურ ტანჯვას იწვევდა. ძირითადად ამ პროცესებში სხვებთან ერთად სისტემატიურად აქტიურ მონაწილეობას ღებულობდა ლ---- კ-----ა.

ანალოგიური ქმედებები ხორციელდებოდა ა----- ჩ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ-
იყო 2008 წლის აპრილის თვიდან.

ლ---- კ-----ას და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური, არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრის: ლ---- ჯ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ-
იყო 2009 წლის ივნისის თვიდან ლ---- ბ-----ს

წლის აპრილის თვიდან. ი----- ჯ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის დეკემბრის თვიდან. გ--- რ---ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის ოქტომბრის თვიდან. ზ----- გ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2011 წლის ივლისის თვიდან. მ----- ხ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის ოქტომბრის თვიდან. ა----- ა-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის თებერვლის თვიდან. ზ----- კ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის თებერვლის თვიდან. ს----- კ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის დეკემბრის თვიდან. მ----- გ----- ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის ივლისის თვიდან.

ო--- ფ---ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის დეკემბრის თვიდან. თ----- ხ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2011 წლის ივლისის თვიდან.

ამდენად ლ--- კ-----ამ, წარმოადგენდა რა საჯარო მოხელეს, სამსახურეობრივი მდგო---ეობის გამოყენებით ჯგუფურად ჩაიდინა ორზე მეტი დაკავებ-----, თავისუფლება შეზღუდული და მასზე დამოკიდებ----- სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების დამცირება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში ჩაყენება, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

4. გ-----ა გ-----ას მიმართ წარდგენილი ბრალდების არსი:

გ-----ა გ-----ა 2009 წლის 07 დეკემბრიდან 2013 წლის 22 აპრილამდე მუშაობდა სასჯელაღსრულების პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4-ე დაწესებულების უსაფრთხოების განყოფილების უფროს ინსპექტორად, მინიჭებ----- ჰქონდა იუსტიციის კაპიტნის ჩინი და წარმოადგენდა საჯარო მოხელეს.

2009-2012 წლებში, გ-----ა გ-----ას N4 დაწესებულებაში მუშაობის პერიოდში მისი და მისი თანამშრომლების მხრიდან სისტემატიურად ადგილი ჰქონდა სამსახურეობრივი მდგო---ეობის გამოყენებით პატიმართა დამცირებას, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში ჩაყენებას, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

დაწესებულებაში შეყვანისთანავე ხდებოდა პატიმართა უმრავლესობის გაშიშვლება, გინება ოჯახის წევრების მისამართით, მათი უმოწყალოდ ცემა დაშინებისა და უსიტყვო მორჩილების მიზნით, შანტაჟითა და მუქარით თანამშრომლობაზე

დაყოლიება, თანამშრომლობის ხელწერილზე ხელის მოწერის შემდეგ მუდმივი მუქარა იმასთან დაკავშირებით, რომ თუ არ ითანამშრომლებდნენ, თანამშრომლობის ხელწერილს შეუგდებდნენ საკანში, რითაც ჩააყენებდნენ მძიმე მდგომარეობაში.

საკნებში აკრძალული იყო ნორმალური ხმით საუბარი, პატიმრებს უნდა ესაუბრათ ჩურჩულით, შეზღუდული ჰქონდათ ტელევიზორით სარგებლობა და ოჯახთან ტელეფონით საუბარი, ასევე პაემნების ხანგრძლივობა ოჯახის წევრებთან, სამედიცინო მომსახურებით სარგებლობა, სახალხო დამცველის წარმომადგენლებთან ურთიერთობა, საჩივრების მათთვის სასურველ დაწესებულებაში გაგზავნის შესაძლებლობა, ძილისთვის და სუფთა ჰაერზე გამოყვანისთვის განკუთვნილი დრო. ღამის საათებში პატიმრებს ამყოფებდნენ ინტენსიური ფსიქიკური ზემოქმედებისა და სტრესის ქვეშ. ამ მიზნით გამოყავდათ საკნიდან, სცემდნენ უმოწყალოდ წყლით სავსე პოლიეთილენის ბოთლებით და ცემის შედეგად გამოწვეული ტკივილით აიძულებდნენ ხმამაღლა ეყვირათ, რათა სხვა საკნებში მყოფ პატიმრებს გაეგონათ და ყოფილიყვნენ უსიტყვო მორჩილებაში. გასეირნების წინ და შემდეგ სისტემატიურად აიძულებდნენ წელს ქვემოთ გაშიშვლებას, შარვალ და საცვალ ჩანდილი უნდა ჩაკუზულიყვნენ პირით კედლისკენ რამდენიმე წუთის განმავლობაში. ასეთ მდგომარეობაში მყოფთ დასცინოდნენ სხვადასხვა სიტყვებით და აიძულებდნენ ჩაკუზულები გადაადგილებულიყვნენ ბატიფეხურად წინსვლით და უკუსვლით, რის შემდეგაც საკანში შეყვანამდე უმოწყალოდ სცემდნენ. რიგ შემთხვევაში დაწესებულების თანამშრომელი შედიოდა საკანში და ბრძანებაზე - „ყველანი ტუალეტში“, საკანში მყოფი ყველა პატიმარი ვალდებული იყო შესულიყო დაახლოებით 1კვ/მ ტევადობის ტუალეტში. ვინც ტუალეტის გარეთ აღმოჩნდებოდა ციხის თანამშრომლების მხრიდან ელოდებოდა აუტანელი ცემა. ხშირ შემთხვევაში ჩხრეკის მოტივით შედიოდნენ საკნებში, მაგიდებიდან უყრიდნენ სურსათ-სანოვარს, პროდუქტებს და რელიგიურ თვალსაჩინოებებს, საწოლებიდან ძირს ყრიდნენ ქვეშაგებს, თეთრეულს, ტანსაცმელს უსველებდნენ წყლით და უბინძურებდნენ ფეხსაცმლებით. ცალკეულ შემთხვევებში უწყობდნენ ჩამოხრჩობის ინსცენირებას და იმიტაციას. უჩვენებდნენ პორნოგრაფიულ თვალსაჩინოებებს, ემუქრებოდნენ სურათზე გამოსახული მეთოდებით გაუპატიურებით და ე.წ. „ქათმების“ საკანში შეგდებით. ეს ყველაფერი პატიმრების ძლიერ სულიერ ტკივილს, მორალურ და ფიზიკურ ტანჯვას იწვევდა, მაგრამ მათი მხრიდან შეუძლებელი იყო ოდნავი პროტესტის გამოხატვაც კი, რადგან მსგავსი ფაქტის შემთხვევაში ციხის თანამშრომლების მიერ მოხდებოდა მთელი საკნის პატიმართა ცემა და ამიტომ, იძულებულები იყვნენ შეგუებოდნენ უსიტყვო მორჩილებას, რისი მიღწევაც წარმოადგენდა დაწესებულების ადმინისტრაციის მიზანს.

2011 წლის მ---ის თვიდან სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N12 საკანში მოთავსებულ იყო პატიმარი მ-----ი მ-----ია. დაწესებულებაში პატიმართა უსიტყვო მორჩილებაში, მუდმივი შიშისა და სტრესის პირობებში ყოფნის მიზნით მ-----ი მ-----ია, დაწესებულებაში შეყვანისთანავე გაშიშვლების შემდეგ, ჯგუფურად სასტიკად ნაცემი იქნა რკინის ნაგვის ყუთის გამოყენებით

დაწესებულების თანამშრომლების თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას და სხვათა მიერ, რამაც გამოიწვია პატიმრის ძლიერი ფიზიკური ტკივილი და გონების დაკარგვა.

დაწესებულებაში მ----- მ-----იას შესახლებიდან თითქმის ყოველდღიურად გ-----ა გ-----ა, თ----- გ-----თან, ი----- ჭ-----ასთან და სხვა თანამშრომლებთან ერთად მიდიოდა მ----- მ-----იას საკანთან, გამოყავდათ იგი სხვა პატიმრებთან ერთად დერეფანში და აიძულებდნენ ჩაეხადათ შარვალი და ქვედა საცვალი, ჩაკუზულიყვნენ და ამ მდგო---ეობაში გადაადგილებ---ყვნენ წინსვლით და უკუსვლით. ამ პროცესის გავლის შემდეგ სათითაოდ ურტყამდნენ პატიმრებს მუშტებს სახის არეში.

აღნიშნული ქმედებით პატიმრებს სისტემატიურად ამყოფებდნენ ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში, უქმნიდნენ ისეთ პირობებს, რომელიც თავია--- ხ---თით, ინტენსივობით და ხანგრძლივობით იწვევდა ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას.

მ----- მ-----იას ანალოგიური ბრალდებით 2011 წლის 05 მ---ს, სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ იქნა ბრალდებ--- მ--- ლ-----ა. დაწესებულებაში შეყვანისთანავე მისაღებ ოთახში იგი უმოწყალოდ იქნა ნაცემი დაწესებულების თანამშრომლების მიერ. ცემის დროს მისგან ითხოვდნენ, ელიარებინა ბ-----ას ოჯახზე ყაჩაღურ თავდასხმაში მონაწილეობა, წინააღმდეგ შემთხვევაში ემუქრებოდნენ, რომ მოათავსებდნენ ე.წ. „ქათმების“ საკანში და შეუქმნიდნენ გაუსაძლის მდგო---ეობას. როდესაც ვერ მიაღწიეს აღიარებითი ჩვენების მიღებას, მის ცემაში ჩაერთნენ იქვე მყოფი გ-----ა გ-----ა, თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა და სხვები, რომლებიც ურტყამდნენ წიხლებს, მუშტებს და წყლით სავსე პოლიეთილენის ბოთლებს თავის, ზურგის და ტანის არეში, რა დროსაც იგი განიცდიდა ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და განწირული ხმით ყვიროდა. ეს პროცესი გრძელდებოდა დაახლოებით 20 წუთის განმავლობაში, რის შემდეგ მოათავსეს სამართო საკანში, სადაც ასევე მის მიმართ გრძელდებოდა ფიზიკური ძალ-----ბა, ემუქრებოდნენ ჩამოხრჩობით და ქამრის გამოყენებით ფანჯრის გისოსებზე ახდენდნენ მისი ჩამოხრჩობის იმიტირებას, რაც ძლიერ ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას იწვევდა.

2012 წლის 28 თებერვლიდან სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N12 საკანში მოთავსებულ იყო პატიმარი გ---- კ-----ა. საპყრობილეში შეყვანისთანავე გ-----ა გ-----ა და ა----- ჯ-----ა ცდილობდნენ დაეყოლიებინათ იგი ადმინისტრაციასთან თანამშრომლობაზე. კატეგორიული უარის მიღების გამო უჩვენეს ფოტოსურათი, რომელზეც გამოსახული იყო ადამიანის საჯდომი გაყრილი ბოთლით და თუ არ ითანამშრომლებდა გაუპატიურებით დაემუქრნენ სურათზე გამოსახული მეთოდით.

გარდა ზემოთაღნიშნულისა, გ---- კ-----ა და მისი თანასაკნელები, ყოველდღიურად გამოყავდათ საკნიდან გ-----ა გ-----ას, თ----- გ-----ს, ი----- ჭ-----ას და სხვებს, აყენებდნენ არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში, აიძულებდნენ შარვლის და ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო---ეობაში

რამდენიმე წუთით პირით კედლისკენ დგომას და ამავე მდგო---ეობაში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას დერეფანში. შემდეგ, უმიზეზოდ აგინებდნენ, ცემდნენ უმოწყალოდ და აბრუნებდნენ საკანში.

მ----- ა----- 2011 წლის 07 თებერვალს შეასახლეს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში. N9 საკანში გადაყვანამდე, პირველ სართულზე მდებარე ე.წ „ვახტა“-ს ოთახში გ-----ა გ-----ამ, ი----- ჭ-----ამ და სხვა თანამშრომლებმა დაუწყეს გინება, შემდეგ მოიმწყვდიეს ოთახის კუთხეში, დააგდეს იატაკზე და გამეტებით ურტყამდნენ წიხლებს მუცლისა და ზურგის არეში. ცემის შედეგად იგი განიცდიდა აუტანელ ტკივილს და მთელი ძალით ყვიროდა. აღნიშნული გრძელდებოდა დაახლოებით 15 წუთის განმავლობაში, რის შემდეგ ზემოთ დასახელებულმა პირებმა იგი გააფრთხილეს ცემის ფაქტის შესახებ არავისთვის ეთქვა, წინააღმდეგ შემთხვევაში აუხსნეს, რომ მისი ოჯახი აღმოჩნდებოდა საფრთხის ქვეშ. ამის შემდეგ, გ-----ა გ-----ამ ცემით გაიყვანა გვერდით მდებარე ოთახში და იძულებით მოაწერინა ხელი დაწესებულების ადმინისტრაციასთან თანამშრომლობის ხელწერილზე.

საკანში ყოფნის დროს მ----- ა----- და მისი თანასაკნელები სისტემატიურად გამოჰყავდათ დერეფანში, აიძულებდნენ გაშიშვლებას და ჩაკუზულ მდგო---ეობაში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას, რაც მას არ შეეძლო, ვინაიდან იმ დროისთვის მისი სხეულის წონა შეადგენდა 130 კგ-ს და უჭირდა ჩაკუზულ მდგო---ეობაში გადაადგილება, რის გამოც დაწესებულების ზემოთდასახელებ--- თანამშრომლები პანჩურის ამორტყმით და ხელკეტებით უსწორდებოდნენ.

დ-----ი თ-----ა 2011 წლის 19 აგვისტოდან მოთავსებ--- იყო სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების N9 საკანში. დაწესებულებაში შესახლებისას თ----- გ-----მა, გ-----ა გ-----ამ და სხვებმა დაწესებულებაში არსებ--- რეჟიმის სიმკაცრის დემონსტრირების მიზნით უმოწყალოდ სცემეს იგი. მეორე დღეს-20 აგვისტოს გ-----ა გ-----ამ, ლ--- კ-----ამ და სხვებმა დ-----ი თ-----ა თანასაკნელებთან ერთად გამოიყვანეს საკნიდან, მოსთხოვეს გაშიშვლება და ადგილზე ცეკვა. ვინაიდან, მას ორივე ფეხზე აწუხებდა მენისკის დაავადება, განუმარტა, რომ ამის გაკეთებას ვერ შესძლებდა. ბრძანების შეუსრულებლობით გა---სხებულმა ზემოთ დასახელებულმა პირებმა თავდაპირველად უმოწყალოდ სცემეს საკანში მყოფი პატიმრები, ხოლო შემდეგ თავად დ-----ი თ-----აც, დაუწყეს მათ საკარანტინო რეჟიმი, წაართვეს ტელევიზორი, აუკრძალეს პაემნები, ამანათების მიღება, დაწესებულებაში არსებ--- მაღაზიიდან საკვები პროდუქტებისა და სიგარეტების შეძენა, საკანში დაუსვლეს იატაკი, ლეიბები და ასეთ მდგო---ეობაში ამყოფებდნენ ერთი თვის განმავლობაში. დაწესებულებაში ყოფნის ერთ წელზე მეტი ხნის განმავლობაში ყოველდღიურად ახდენდნენ მისი და თანასაკნელების გაშიშვლებას, შარვლის და ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო---ეობაში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას, რა დროსაც აბუჩად იგდებდნენ, მიმართავდნენ სხვადასხვა დამამცირებელი სიტყვებით. ეს პროცესი თითქმის ყოველდღიურად ხორციელდებოდა დაახლოებით 15-20 წუთის განმავლობაში.

ი----- მ-----ე 2009 წლის 03 ნოემბრიდან 2011 წლის 31 მ---ამდე მოთავსებ---- იყო სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში. დაწესებულებაში მოთავსებისას იგი უმოწყალოდ იქნა ნაცემი ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ---- კ-----ას და სხვა თანამშრომლების მიერ. ცემას რომ განსაკუთრებ---- ტკივილი გამოეწვია, ურტყამდნენ შიშველ კოჭებზე და წვივის არეში. პარალელურად კი აფურთხებდნენ, ბოლოს ნაცემი გაამწესეს N16 საკანში. დილის საათებში, შემოწმების ს---ბით N16 საკნის პატიმრები გამოიყვანეს დერეფანში და უბრძანეს წელს ქვემოთ გაშიშვლება. დაშინების მიზნით სცემეს რამდენიმე პიროვნება, ხოლო როდესაც ი----- მ-----ემ უარი განაცხადა ქვედა საცვლის ჩახდაზე და მოითხოვა სახალხო დამცველის წარმომადგენელთან შეხვედრა, საპასუხოდ იგი ნაცემი იქნა გ--- ---ა გ-----ას ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ---- კ-----ას და სხვათა მიერ.

გ-----ა გ-----ას მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური არაადამიანური ქმედებები ხორციელდებოდა სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრის ჯ----- ა-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ---- იყო 2010 წლის ოქტომბრიდან. გ-- ---ი ხ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ---- იყო 2009 წლის სექტემბრის თვიდან. გ-----ა გ-----ას, თ----- გ-----ის და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების: გ----- ფ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ---- იყო 2008 წლის ივნისიდან. ზ----- მ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ---- იყო 2010 წლის ივლისიდან.

გ-----ა გ-----ას, ი----- ჭ-----ას და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრის: ნ----- ნ-----ასმიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ---- იყო 2009 წლის დეკემბრიდან. ლ----- თ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ---- იყო 2010 წლის თებერვლის თვიდან. გ-----ა გ-----ას, ლ---- კ-----ას და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების: ჯ--- კ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ---- იყო 2009 წლის 14 ნოემბრიდან.

ლ--- ლ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ---- იყო 2011 წლის აპრილის თვიდან.

გ-----ა გ-----ას, თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა სასჯელაღსრულების

დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრის: მ----- თ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის სექტემბრიდან.

გ-----ა გ-----ას, თ----- გ-----ის, ი----- ჯ-----ას, ლ---- კ-----ას და დაწესებულების სხვა თანამშრომლების მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ქმედებების ანალოგიური არაადამიანური ქმედებები სისტემატიურად ხორციელდებოდა სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების: ზ----- გ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2011 წლის იანვრის თვიდან. ს-----მ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის ნოემბრის თვიდან. მ----- ხ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის ოქტომბრის თვიდან.

ა----- ა-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის თებერვლის თვიდან. ზ----- კ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის დეკემბრის თვიდან. ს----- კ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის დეკემბრის თვიდან. მ----- გ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის ივლისის თვიდან. ო---- ფ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის დეკემბრის თვიდან. თ----- ხ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2011 წლის ივლისის თვიდან. მ----- შ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის ივლისის თვიდან. გ--- რ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2009 წლის ოქტომბრის თვიდან. ს----- ჯ-----ს მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის აპრილის თვიდან. თ----- ლ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2008 წლის თებერვლის თვიდან. ი----- ჯ-----ს მიმართ, რომელიც

სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ-----
- იყო 2009 წლის დეკემბრის თვიდან. ხ---- ლ-----ის მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის თებერვლის თვიდან. ე----- ჯ-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის სექტემბრის თვიდან. ა----- ც-----ას მიმართ, რომელიც სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულებაში მოთავსებ----- იყო 2010 წლის სექტემბრიდან.

ამდენად გ-----ა გ-----ამ, წარმოადგენდა რა საჯარო მოხელეს, სამსახურობრივი მდგომარეობის გამოყენებით ჯგუფურად ჩაიდინა ორ პირზე მეტი დაკავებ-----, თავისუფლება შეზღუდული და მასზე დამოკიდებ----- სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის N4 დაწესებულების პატიმრების დამცირება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მათ ძლიერ ფიზიკურ

ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებდა.

პ----- ინსტანციის სასამართლომ დაადგინა:

თ----- გ-----ს, ი----- ჭ-----ას, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებ----- და სხვაგვარად თავისუფლებაშეზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებ----- ქმედება არ ჩაუდენიათ საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: თ----- ხ-----ას, მ----- შ-----ას, გ----- გ-----ას, გ----- ფ-----ას, ზ----- მ-----ის, თ----- ლ-----ის, მ----- შ-----ს, თ----- შ-----ას, რ----- კ-----ის, ა----- რ-----ას, ი----- რ-----ას, მ----- შ-----იას და ნ----- მ-----ის მიმართ;

თ----- გ-----ს შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებ----- და სხვაგვარად თავისუფლებაშეზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებ----- ქმედება არ ჩაუდენია საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: ა----- ი-----ს, ლ----- ჯ-----ას, გ----- ხ-----ას, მ----- თ-----ს, ზ----- გ-----ას, გ----- შ-----ას და ლ----- თ-----ს მიმართ;

ი----- ჭ-----ას შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებ----- და სხვაგვარად თავისუფლებაშეზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებ----- ქმედება არ ჩაუდენია საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: ლ----- ლ-----ას, ი----- ჭ-----ას, ლ----- ჯ-----ას, ჯ----- ა-----ის, გ----- ხ-----ას, მ----- თ-----ს, ლ----- შ-----ას, ი----- თ-----ას და მ----- ლ-----ს მიმართ;

ლ---- კ-----ას შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის

დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებულ და სხვაგვარად თავისუფლებაზე ზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებულ ქმედება არ ჩაუდენია საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: ა----- ლ-----ას, ჯ----- ა-----ის, გ----- კ-----ას, ლ----- შ-----ას, ლ----- თ-----ს, ბ----- წ-----ის, კ----- ს-----ას, მ----- ლ-----ს და ა----- ჩ-----ის მიმართ;

გ-----ა გ-----ას შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებულ და სხვაგვარად თავისუფლებაზე ზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებულ ქმედება არ ჩაუდენია საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: ა----- ლ-----ას, ლ----- ლ-----ას, ლ----- ჯ-----ას, გ----- შ-----ას, ზ----- ნ-----ას, ლ----- შ-----ას, ბ----- წ-----ის, კ----- ს-----ას, მ----- ლ-----ს, ლ----- გ-----ას და ა----- ჩ-----ის მიმართ.

თ----- გ-----მა, ი----- ჰ-----ამ, ლ----- კ-----ამ და გ-----ა გ-----ამ შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებულ და სხვაგვარად თავისუფლებაზე ზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებულ ქმედება ჩაიდინეს სასჯელადსრულების დეპარტამენტის ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში მოთავსებულ, საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: ს-----ს მ-----ს მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 14 ოქტომბრიდან, 2010 წლის ზაფხულამდე საკანი №18 და 25-ში; ო----- ფ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2010 წლის დეკემბრიდან, 2011 წლის დეკემბრამდე, საკანი N13 და 24-ში; კ----- ჰ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 29 მარტიდან, 1 წლისა და 10 თვის განმავლობაში, საკანი N5 და 9-ში; გ----- ა-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2012 წლის თებერვლიდან, 2013 წლის მ-----ამდე, საკანი N12-ში; ი----- მ-----ის მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 3 ნოემბრიდან, 2011 წლის 31 მ-----ამდე, საკანი N16 და 19-ში;

[illegible]

განმავლობაში, საკანი N12-ში; მ----- გ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის ივლისიდან, 2 წლის განმავლობაში, საკანი N7, 24 და 25-ში; მ---- ლ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის ივლისიდან, 2 წლის განმავლობაში, საკანი N5-ში.

თ----- გ-----მა შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგო---ეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებ--- და სხვაგვარად თავისუფლებაზე ზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებ--- ქმედება ჩაიდინა საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: ა----- ლ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 27 იანვრიდან, 1 წლისა და 3 თვის განმავლობაში, საკანი N6-ში; ლ---- ლ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის აპრილიდან, 2012 წლის თებერვლამდე, საკანი N22-ში; ი---- ჭ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 19 სექტემბრიდან, 1 წლისა და რამდენიმე თვის განმავლობაში, საკანი N2-ში; ჯ----- ა-----ის მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2010 წლის 2 ოქტომბრიდან, 2011 წლის 23 იანვრამდე, საკანი N21 და 22-ში; გ---- კ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის ოქტომბრიდან, 1 წლისა და 7 თვის განმავლობაში, საკანი N12-ში; ზ----- ნ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2008 წლის მ---იდან, 1 წლისა და 11 თვის განმავლობაში, საკანი N6-ში; ლ--- შ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 15 ოქტომბრიდან, 8 თვის განმავლობაში, საკანი N25-ში; ბ---- წ-----ის მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2007 წლის 2 სექტემბრიდან, 2008 წლის 8 მარტამდე, საკანი N12-ში; ი---- თ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის 22 მ---იდან, 2013 წლის 22 მ---ამდე, საკანი N9 და 12-ში; კ--- ს-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის სექტემბრიდან, 6-7 თვის განმავლობაში, საკანი N 24-ში; მ----- ლ-----ს მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2010 წლის 27 ივლისიდან, 1 წლის განმავლობაში, N8-ში; ლ---- გ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2010 წლის 7 ივნისიდან, 1 წლისა და 3 დღის განმავლობაში, საკანი N5-ში; ა----- ჩ-----ის მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2008 წლის 9 აპრილიდან, 2 წლისა და 2 თვის განმავლობაში, საკანი N12 და 13-ში.

ი----- ჭ-----ამ, გარდა ზემოაღნიშნული დაზარალებულებისა, შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის დამცირება და იძულება,

არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებულ და სხვაგვარად თავისუფლებაზეზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებულ ქმედება ჩაიდინა საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: ა-----
 ----- ლ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 27 იანვრიდან, 1 წლისა და 3 თვის განმავლობაში, საკანი N6-ში; ა----- ი-----
 ს მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 28 სექტემბრიდან, 2010 წლის 10 ივნისამდე, საკანი N12-ში; ზ----- გ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2008 წლის 12 სექტემბრიდან, 2012 წლის დეკემბრამდე, საკანი N12-ში; გ----- შ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 18 სექტემბრიდან, 1 წლისა და 6 თვის განმავლობაში, საკანი N1, 6 და 29-ში; გ----- კ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის ოქტომბრიდან, 1 წლისა და 7 თვის განმავლობაში, საკანი N12-ში; ზ----- ნ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2008 წლის მ-----იდან, 1 წლისა და 11 თვის განმავლობაში, საკანი N6-ში; ლ----- თ-----ს მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2010 წლის 5 მარტიდან, 3 წლის განმავლობაში, საკანი N7 და 11-ში; ბ----- წ-----ის მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2007 წლის 2 სექტემბრიდან, 2008 წლის 8 მარტამდე, საკანი N12-ში; კ-----
 ს-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის სექტემბრიდან, 6-7 თვის განმავლობაში, საკანი N 24-ში; ლ----- გ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2010 წლის 7 ივნისიდან, 1 წლისა და 3 დღის განმავლობაში, საკანი N5-ში; ა----- ჩ-----ის მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2008 წლის 9 აპრილიდან, 2 წლისა და 2 თვის განმავლობაში, საკანი N12 და 13-ში.

ლ----- კ-----ამ, გარდა ზემოაღნიშნული დაზარალებულებისა, შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებულ და სხვაგვარად თავისუფლებაზეზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებულ ქმედება ჩაიდინა საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: ლ-----
 - ლ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის აპრილიდან, 2012 წლის თებერვლამდე, საკანი N22-ში; ა----- ი-----ს მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 28 სექტემბრიდან, 2010 წლის 10 ივნისამდე, საკანი N12-ში; ი----- ჭ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 19 სექტემბრიდან, 1 წლისა და რამდენიმე

თვის განმავლობაში, საკანი N2-ში; ლ---- ჯ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 18 სექტემბრიდან, 2 თვის განმავლობაში, საკანი N25-ში; მ----- თ-----ს მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის 4 აპრილიდან N9 საკანში; გ----- შ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 18 სექტემბრიდან, 1 წლისა და 6 თვის განმავლობაში, საკანი N1, 6 და 29-ში; ზ----- ნ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2008 წლის მ---იდან, 1 წლისა და 11 თვის განმავლობაში, საკანი N6-ში; ზ---- გ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2008 წლის 12 სექტემბრიდან, 2012 წლის დეკემბრამდე, საკანი N12-ში; ი---- თ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის 22 მ---იდან, 2013 წლის 26 მ---ამდე, საკანი N9 და 12-ში; ლ---- გ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2010 წლის 7 ივნისიდან, 1 წლისა და 3 დღის განმავლობაში, საკანი N5-ში.

გ-----ა გ-----ამ, გარდა ზემოაღნიშნული დაზარალებულებისა, შერაცხული ბრალდებით (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტები - პირის დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგო---ეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგო---ეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავესათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებ--- და სხვაგვარად თავისუფლებაზე ზღუდული, პირის მიმართ) გათვალისწინებ--- ქმედება ჩაიდინა საქმეში წარმოდგენილი შემდეგი დაზარალებულების მიმართ: ა---- ი-----ს მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 28 სექტემბრიდან, 2010 წლის 10 ივნისამდე, საკანი N12-ში; ი---- ჭ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 19 სექტემბრიდან, 1 წლისა და რამდენიმე თვის განმავლობაში, საკანი N2-ში; ჯ----- ა-----ის მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2010 წლის 2 ოქტომბრიდან, 2011 წლის 23 იანვრამდე, საკანი N21 და 22-ში; გ----- ხ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2009 წლის 29 აგვისტოდან, 3 წლისა და 6 თვის განმავლობაში, საკანი N10 და 26-ში; მ----- თ-----ს მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის 4 აპრილიდან N9 საკანში; გ---- კ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის ოქტომბრიდან, 1 წლისა და 7 თვის განმავლობაში, საკანი N12-ში; ზ---- გ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2008 წლის 12 სექტემბრიდან, 2012 წლის დეკემბრამდე, საკანი N12-ში; ლ----- თ-----ს მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2010 წლის 5 მარტიდან, 3 წლის განმავლობაში, საკანი N7 და 11-ში; ი---- თ-----ას მიმართ, რომელიც აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა 2011 წლის 22 მ---იდან, 2013 წლის 26 მ---ამდე, საკანი N9 და 12-ში;

ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 02 ივლისის განაჩენით:

1. თ----- გ----- ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“ „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით (საქართველოს 2006 წლის 28 აპრილის კანონი №2937 – სსმ I, №14, 15.05.2006 წ., მუხ.90) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 04 (ოთხი) წლისა და 08 (რვა) თვის ვადით;

მასვე, დამატებითი სასჯელის სახით, 03 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა სახელმწიფო სამსახურში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება;

2012 წლის 28 დეკემბრის „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონ--- მე-16 და მე-18 მუხლების შეს---მისად, თ----- გ-----ს ერთი მეოთხედით შეუმცირდა თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული ძირითადი სასჯელი და თანამდებობის დაკავების უფლების ჩამორთმევის სახით დანიშნული დამატებითი სასჯელის ვადა და საბოლოოდ, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 03 (სამი) წლისა და 06 (ექვსი) თვის ვადით და დამატებითი სასჯელის სახით, 02 წლისა და 03 თვის ვადით ჩამოერთვა სახელმწიფო სამსახურში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება.

2. ი----- ჭ----- ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით (საქართველოს 2006 წლის 28 აპრილის კანონი №2937 – სსმ I, №14, 15.05.2006 წ., მუხ.90) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 04 (ოთხი) წლისა და 08 (რვა) თვის ვადით;

მასვე, დამატებითი სასჯელის სახით, 03 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა სახელმწიფო სამსახურში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება;

2012 წლის 28 დეკემბრის „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონ--- მე-16 და მე-18 მუხლების შეს---მისად, ი----- ჭ-----ს ერთი მეოთხედით შეუმცირდა თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული ძირითადი სასჯელი და თანამდებობის დაკავების უფლების ჩამორთმევის სახით დანიშნული დამატებითი სასჯელის ვადა და საბოლოოდ, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 03 (სამი) წლისა და 06 (ექვსი) თვის ვადით და დამატებითი სასჯელის სახით, 02 წლისა და 03 თვის ვადით ჩამოერთვა სახელმწიფო სამსახურში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება.

3. ლ---- კ----- ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით (საქართველოს 2006 წლის 28 აპრილის კანონი №2937 – სსმ I, №14, 15.05.2006 წ., მუხ.90) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 04 (ოთხი) წლისა და 08 (რვა) თვის ვადით;

მასვე, დამატებითი სასჯელის სახით 03 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა სახელმწიფო სამსახურში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება;

2012 წლის 28 დეკემბრის „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონ--- მე-16 და მე-18 მუხლების შეს---მისად, ლ---- კ-----ს ერთი მეოთხედით შეუმცირდა თავისუფლების

აღკვეთის სახით დანიშნული ძირითადი სასჯელი და თანამდებობის დაკავების უფლების ჩამორთმევის სახით დანიშნული დამატებითი სასჯელის ვადა და საბოლოოდ, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 03 (სამი) წლისა და 06 (ექვსი) თვის ვადით და დამატებითი სასჯელის სახით, 02 წლისა და 03 თვის ვადით ჩამოერთვა სახელმწიფო სამსახურში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება.

4. გ-----ა გ-----ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით (საქართველოს 2006 წლის 28 აპრილის კანონი №2937 – სსმ I, №14, 15.05.2006 წ., მუხ.90) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 04 (ოთხი) წლისა და 08 (რვა) თვის ვადით;

მასვე, დამატებითი სასჯელის სახით 03 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა სახელმწიფო სამსახურში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება;

2012 წლის 28 დეკემბრის „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონ--- მე-16 და მე-18 მუხლების შეს---მისად, გ-----ა გ-----ას ერთი მეოთხედით შეუმცირდეს თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული ძირითადი სასჯელი და თანამდებობის დაკავების უფლების ჩამორთმევის სახით დანიშნული დამატებითი სასჯელის ვადა და საბოლოოდ, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 03 (სამი) წლისა და 06 (ექვსი) თვის ვადით და დამატებითი სასჯელის სახით, 02 წლისა და 03 თვის ვადით ჩამოერთვა სახელმწიფო სამსახურში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება.

ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 14 დეკემბრის განჩინებით თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიმართ გამოყენებ----- აღკვეთის ღო---ძიება გირაო გაუქმებ-----ა.

თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა დაკავებულ იქნენ სხდომის დარბაზში.

სააპელაციო საჩივრის არსი:

აპელანტი - მსჯავრდებულების თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას ინტერესების დამცველი ადვოკატი ვ----- გ-----ა წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვს ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 02 ივლისის გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმებას და მსჯავრდებულების თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიმართ გამამართლებელი განაჩენის დადგენას, შემდეგ გარემოებათა გამო: განაჩენი არის უკანონო და დაუსაბუთებელი. მსჯავრდებულების ქმედებებს უნდა მოჰყოლოდა ძლიერი ფიზიკური ან ფსიქოლოგიური ტკივილი, ან მორალური ტანჯვა, თუ ასეთი შედეგი მათ ქმედებას არ გამოუწვევია, მათი ქმედება არ შეიცავს იმ ბრალდებას, რაზედაც ისინი არიან მსჯავრდებულნი. თ----- გ-----ზე, ი----- ჭ-----აზე, ლ---- კ-----აზე და გ-----ა გ-----ზე შერაცხული დანაშაული შედეგ--ნ დანაშაულს წარმოადგენს, რადგან

მსჯავრდებულთა ქმედებას წაყენებ---- ბრალისა და სასამართლოს მსჯავრდების მიხედვით ბრალდების მხარის მიერ დაზარალებულად ცნობილი პირების მიმართ უნდა გამოეწვია ძლიერი ფიზიკური ტკივილი და მორალური ტანჯვა. სისხლის სამართლის მიხედვით შედეგ--ნ დანაშაულში აუცილებელია მიზეზობრივი კავშირის დადგენა ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის, მიზეზობრივი კავშირის დადგენის გარეშე პირს არ შეიძლება შედეგი შეერაცხოს ბრალად. ასეთი მტკიცებულება ბრალდების მხარის მიერ არ ყოფილა წარმოდგენილი და არც სასამართლო პროცესზე ვინმეს მიერ გაჟღერებ---- არ ყოფილა. სასამართლო სხდომაზე ბრალდების მხარემ ვერ წარმოადგინა ისეთი მტკიცებულებები, რომლებიც დაადასტურებდა თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიერ დანაშაულის ჩადენას, როგორიცაა დაზარალებულთა მიმართ ექსპერტიზის ფსიქოლოგიური შედეგები, პატიმართა პირადი საქმეები, მათი მიღების ბარათები, საკნებში განთავსების ჟურნალები, მორიგეობის გრაფიკები, ერიცხებოდა თუ არა ციხეს რეზინის ხელკეტები, სამედიცინო ჩანაწერები, შემთხვევის ადგილის გეგმა - საკნების განთავსება, სასაქონლო გაყვანის სქემა, რამდენ პატიმარზე იყო ციხე გათვლილი, რამდენი პატიმარი იყო მოთავსებ---- და ა.შ. აღნიშნული მტკიცებულებების მოპოვებაზე დაცვის მხარეს ხელი არ მიუწვდებოდა, ხოლო ბრალდების მხარის მიერ მოპოვების შემთხვევაში ისინი სასიკეთო იქნებოდა მსჯავრდებულთა სამართლებრივი მდგომარეობისათვის. აღსანიშნავია ის გარემოებაც, რომ დაცვის მხარის მოთხოვნითა და შუამდგომლობით არ იქნა დაკითხული ციხის უფროსის მოადგილე.

სააპელაციო პალატამ მოუსმინა პროცესის მონაწილეებს:

აპელანტს - მსჯავრდებულებს თ----- გ-----ს, ი----- ჭ-----ს, ლ---- კ-----ს, გ-----ა გ-----ას და მათი ინტერესების დამცველ ადვოკატს ვ----- გ-----ას, რომლებმაც მხარი დაუჭირეს დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარს და მისი დაკმაყოფილება მოითხოვეს;

სამეგრელოსა და ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურის პროკურორს დ----- პ-----ას, რომელმაც არ დაუჭირა მხარი წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარს თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიმართ გასაჩივრებ---- განაჩენის უცვლელად დატოვება მოითხოვა.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა რა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, მოისმინა პროცესის მონაწილეთა მოთხოვნები, შეფასება მისცა სააპელაციო საჩივრის მოტივებსა და მოთხოვნებს, მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

დაზარალებულ ო---- ფ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ ავტომანქანის გატაცების მცდელობისათვის 2010 წლის დეკემბრიდან 2011 წლის დეკემბრამდე იმყოფებოდა

პატიმრობაში და სასჯელს იხდიდა ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, რომლის დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. ოთხივე ბრალდებულს იცნობს დაწესებულებიდან. დაახლოებით 10 თვე 24-ე საკანში დაჰყო, ხოლო იყო ბოლო 2 თვე - მე-13 საკანში. 24-ე საკანში თანასაკნელები იყვნენ ს----- მ-----, კ--- ს-----ა, კ----- ქ-----ა, მ----- გ-----ა და სხვები. დაწესებულებაში შეყვანიდან მომდევნო დღეებში მთელი პერიოდი დილით იწყებოდა შემოწმება, საკნიდან გამოყვანა და სიის ამოკითხვა, რასაც თითქმის ციხის ყველა თანამშრომელი ესწრებოდა, მათ შორის ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. შემდეგ გასეირნებაზე სირბილით სიარული, 15 წუთით გაჩერება და ისევ სირბილით უკან დაბრუნება საკანში, რადროსაც საშინელ მდგო---ეობაში აყენებდნენ, აგინებდნენ, ცემდნენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ხელების უკან დაწყობას და ჩაკუზულ მდგო---ეობაში სიარულს წინ და უკან, ასე უნდა ევლოთ დაახლოებით 30 მეტრი, ამცირებდნენ და სასტი-დეპრობოდნენ. თუ საკანში ხმამაღლა საუბარს ან ტელევიზორის მაღალ ხმას გაიგებდნენ, პატიმრებს აგინებდნენ და სცემდნენ. ასე ხდებოდა კვირაში 2-3-ჯერ. ერთხელ საკანში შემოვიდნენ, 24 პატიმარი 1კვ.მ ფართის ტუალეტში შეყარეს და აიძულეს ერთმანეთზე დამსხდარიყვნენ, რაზედაც პატიმრებს დასცინოდნენ, აგინებდნენ და ზამთარში ცივ წყალს ასხამდნენ. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ. დაახლოებით 20 ასეთი შემთხვევა ახსოვს, როდესაც სხვა პატიმრების და მის მიმართ ცემაში და გინებაში, სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხოფაში, ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ--- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიუღია მონაწილეობა.

დაზარალებულ თ----- ხ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ მარიხუანის მოხმარებისთვის 2011 წლის ივლისიდან, 2012 წლის ივლისის ჩათვლით იმყოფებოდა პატიმრობაში და სასჯელს იხდიდა ზუგდიდის N4 დაწესებულების 25-ე საკანში. ციხის დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. ოთხივე ბრალდებულს იცნობს დაწესებულებიდან. თანასაკნელები იყვნენ ჯ--- კ-----ა, თ----- ლ-----ე და სხვები, რომელთა სახელები ახსოვს, თუმცა გვარებს ვერ იხსენებს. დაწესებულებაში შეყვანისას არ უცემიათ, მაგრამ 2 დღის შემდეგ ციხის თანამშრომლების მხრიდან კვირაში მინიმუმ ორჯერ მაინც ხდებოდა პატიმრების ცემა და გინება. თუ საკანში ხმამაღლა საუბარს ან ტელევიზორის მაღალ ხმას გაიგებდნენ, პატიმრებს მორიგეები სცემდნენ საკნის გარეთ დერეფანში, გაყავდათ დერეფანში და აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, დაჩოქილ და ჩაკუზულ მდგო---ეობაში ყოფნას, შემოდრიოდნენ საკანში და ლეიბებს ყრიდნენ ძირს და წყალს ასხამდნენ.

თ----- ხ-----ას განმარტებით, თვითონ არ უცემიათ, თუმცა ამ პროცესებში, სხვა პატიმრების მიმართ, ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად, მონაწილეობდნენ ი----- - ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. ოთხივე ბრალდებ--- არ ახსოვს ერთად, მაგრამ ცალ-ცალკე ოთხივე ბრალდებ--- იღებდა პატიმრების ცემაში მონაწილეობას.

დაზარალებულ ს----- მ-----ს ჩვენებით დგინდება, რომ 2009 წლის 14 ოქტომბერს დააკავეს 17 წლის ასაკში, სსკ-ის 236-ე მუხლის პ----- და მე-2

ნაწილებით და გამამტყუნებელი განაჩენი გამოუტანეს 2010 წლის 14 ი-----ს. მოთავსებ----- იყო ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, ჯერ მე-18 საკანში, სადაც იმყოფებოდა 2009 წლის 14 ოქტომბრიდან, 2010 წლის 04 იანვრამდე, ხოლო სრულწლოვანების შემდეგ, გადაიყვანეს 24-ე საკანში, სადაც 2010 წლის ზაფხულამდე დაჰყო, რუსთავის N16 დაწესებულებაში გადაყვანამდე. ოთხივე ბრალდებულს ამ დაწესებულებიდან იცნობს. 24-ე საკანში თანასაკნელები იყვნენ ო-- -- ფ----ა, კ--- ს-----ა და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე, ჩხრეკის ოთახში ციხის თანამშრომლებმა სცემეს, შემდგომში გაიგო, რომ ამათგან ერთერთი იყო რეჟიმის უფროსი ი----- ჭ-----ა, ხოლო სხვების ვინაობა არ ახსოვს. შემდეგ გადაიყვანეს მე-18 საკანში, სადაც თითქმის ყოველდღე ცემდნენ, ხდებოდა ფიზიკური ძალ-----ბა და სიტყვიერი შეურაცხყოფა. ყოველ დილით ამოწმებდნენ პატიმრებს, დერეფანში გამოჰყავდათ, კედელთან აყენებდნენ, ეუბნებოდნენ, რომ კედლისკენ მიბრუნებ-----ყვნენ, უკან არ მოეხედათ და თვალებში არ შემოეხედათ. თუ ვინმე მოიხედავდა, ამის გამო ცემდნენ. შემდეგ მიჰყავდათ სასეირნოდ და ამ დროსაც ცემდნენ და აგინებდნენ. მე-18 საკანში არასრულწლოვნები იყვნენ და ძალიან მაგრად არ სცემდნენ პატიმრებს, ხოლო როდესაც 24-ე საკანში გადაიყვანეს, უფრო ძლიერად დაიწყეს ცემა. საკნიდან გამოყვანისას აიძულებდნენ შარვლების ჩახდას და ჩაკუზვას, ამის შემდეგ, როდესაც ადგებოდნენ მწკრივში უნდა ევლოთ და ამ დროს გზადაგზა ურტყამდნენ. საკანშიც ატარებდნენ ჩხრეკებს, გადმოყრიდნენ ლეიბებს და ზეწრებს, ტანსაცმელს, რომელზეც ფეხით გადადიოდნენ. ამავე დროს აფრთხილებდნენ, რომ მათი ცემისა და შეურაცხყოფის თაობაზე არავისთვის ეთქვათ. ციხის თანამშრომლებს ჰქონდათ ხელკეტები, ე.წ. „დუბინკები“, რომლითაც თვითონაც ხშირად უცემიათ. ამ პროცესებში, სხვა თანამშრომლებთან ერთად, ხშირად მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, რომლებიც ხან ერთად იყვნენ, ხან ცალცალკე. ი----- ჭ-----ა არასრულწლოვნობის პერიოდშიც ცემდა, ხოლო სრულწლოვანობის შემდეგ, მის ცემაში ოთხივე ბრალდებ----- მონაწილეობდა.

დაზარალებულ მ----- შ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ 2008 წლის 26 ს-----ს დააკავეს მკვლელობის მცდელობისათვის 19,108-ე მუხლით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N21 საკანში. ოთხივე ბრალდებულს ამ დაწესებულებიდან იცნობს. თანასაკნელები იყვნენ ტ----- ჭ-----ა, თ----- შ-----ა, კ-----ა, მ-----ე და სხვები, სადაც იმყოფებოდა დაახლოებით 2 წლის განმავლობაში. ციხის დირექტორი იყო ვ-----, ხოლო შემდეგ ა----- ჯ-----ა. ვ-----ს დირექტორობის პერიოდში იმდენი ძალ-----ბა არ იყო, რაც ა----- ჯ-----ას დირექტორობის დროს. თავიდან კარგად ექცეოდნენ, ვინაიდან მასზე ითხოვეს, რომ ნორმალურად მოქცეოდნენ, მაგრამ ერთ დღეს ციხის თანამშრომლები ყვირილით შემოცვივდნენ მის საკანში და თანასაკნელებთან ერთად დერეფანში გაიყვანეს, სადაც კ---- ა-----ამ დუბინკით სასტი-- დ სცემა, ემუქრებოდა სულს ამოგხდო, შემდეგ თვითონ, ა-----ე და გ---- ჭ-----ი, ი----- ჭ-----ამ და დ---- ჯ-----ამ შეათრიეს საკანში და სასტი--დ სცემეს, სამხედრო ჩექმებით სათესლე ჯირკვლებზე ურტყამდნენ. თ----- გ-----ს, გ-----ა გ-----ას და ლ---- კ-----ას მის საკანში ხელი არავისათვის არ დაურტყამთ, თუმცა თ----- გ-----ი სიტყვიერ შეურაცხყოფას აყენებდა პატიმრებს. სხვა დღეებში ციხის

თანამშრომლები პატიმრებს აყენებდნენ დერეფანში კედელთან და აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას და ჩაკუზულ მდგო---ეობაში სიარულს, რაც თვეში დაახლოებით 2-3 ჯერ ხდებოდა. ამ პროცესებს ესწრებოდნენ და ყველაფერს უყურებდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა.

დაზარალებ--- გ----- გ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ ნარკოტიკი და იარაღი ჩაუდეს და დააკავეს 2008 წლის 15 ს-----ს და 3 დღის შემდეგ გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც იმყოფებოდა დაახლოებით 1 წლის და 9 თვის განმავლობაში. 2008 წელს დაწესებულების დირექტორი იყო ვ-----, ხოლო შემდეგ ა----- ჯ-----ა. დაწესებულებაში მიყვანისას დახვდა ნაცნობი და შედარებით ნორმალურ საკანში გაამწესეს. იმყოფებოდა N22 საკანში, თანასაკნელები იყვნენ ლ--- - ლ-----ა, ვ----- გ---ი და სხვები, რომელთა სახელები არ ახსოვს. დაწესებულებაში შესახლებიდან, მინიმუმ კვირაში ერთხელ, ციხის თანამშრომლებს პატიმრები გამოჰყავდათ დერეფანში, აყენებდნენ პირით კედლისკენ, ცდილობდნენ სახით არ გამოჩენილიყვნენ, რა დროსაც უბრძანებდნენ ტანს ქვემოთ ჩაეხადათ და ჩაკუზულიყვნენ, ხოლო ადგომის შემდეგ, ისევ კედლისკენ იყურებოდნენ. ამ დროს ისმოდა გინება და დარტყმის ხმები, მაგრამ პატიმარს თავის მობრუნების უფლება არ ჰქონდა და ვერ ხედავდა ვინ ურტყამდა, სხვა პატიმრებიც ვერ ხედავდნენ რომელ პატიმარს ცემდნენ. მისთვის არ დაურტყამთ, თუმცა შარვლის ჩახდას და ჩაკუზულ მდგო---ეობაში ყოფნას აიძულებდნენ. ბრალდებულების ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიერ პატიმრების ცემის ფაქტი არ უნახავს, თუმცა სხვა პატიმრებისგან იცის, რომ სხვა თანამშრომლებთან ერთად, ისინიც მონაწილეობდნენ პატიმრების ცემაში და შეურაცხყოფის მიყენებაში.

დაზარალებ--- ა----- ლ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2009 წლის 27 ი-----ს ყაჩაღობისათვის, 179-ე მუხლის მე-3 ნაწილით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც იმყოფებოდა დაახლოებით 1 წლის და 3 თვის განმავლობაში. თავიდან მოათავსეს ეგრეთწოდებულ „ბოქსში“, შემდეგ N6 საკანში. თანასაკნელები იყვნენ გ---- ა-----ი, ს-----ი ა----ა, ი----- ჩ----, დ---- ჩ-----ია, დ---- ქ--- და სხვები. დაწესებულებაში შეყვანისთანავე მაგრად სცემეს ციხის თანამშრომლებმა ო---ე ლ-----ამ, რ----- რ-----მ, თ----- გ-----მა, კ---- ა-----ამ და სხვებმა, ჯერ დერეფანში სცემეს, შემდეგ კი შემოწმების ოთახში. კვირაში ორჯერ ტარდებოდა .ე.წ. „შმონი“, ციხის თანამშრომლებს პატიმრები საკნიდან გამოჰყავდათ, აყენებდნენ დერეფანში სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო---ეობაში ყოფნას, ამცირებდნენ, აყენებდნენ შეურაცხოფას, დედაზე აგინებდნენ. გასეირნებიდან საკანში დაბრუნებულებს ხშირად ლეიბები და ტანსაცმელი ქვემოთ დაყრილი ხვდებოდათ. ი----- ჭ-----ა და თ----- გ-----ი საკნიდან გასვლისას, შემოწმების დროს ურტყამდნენ და აგინებდნენ, რაც კვირაში დაახლოებით ორჯერ მაინც ხდებოდა და ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ.

დაზარალებულ ლ---- ლ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ 2011 წლის აპრილიდან

წლიდან, 2012 წლის თებერვლამდე სასჯელს იხდიდა ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში N22 საკანში. თანასაკნელები იყვნენ გ----- ფ-----ა, ვ----- გ--- ი, გ----- გ-----ა, ჯ---- კ-----ა და სხვები. ოთხივე ბრალდებულს ციხიდან იცნობს. ციხეში ძალიან ცუდად ეპყრობოდნენ, ყველა პატიმარი ერთად გამოყავდათ საკნიდან დერეფანში, აყენებდნენ დერეფანში სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო---ეობაში ყოფნას და ცემდნენ, აყენებდნენ სიტყვიერ შეურაცხყოფას, რაც კვირაში დაახლოებით ერთხელ ან ორჯერ ხდებოდა. ი----- ჭ-----ას და გ-----ა გ-----ას მისთვის ცუდი არასოდეს გაუკეთებიათ, პირიქით ყურადღებას აქცევდნენ, ხოლო ა----- ჯ-----ა, დ----- ჯ-----ა, ლ---- კ-----ა და თ----- გ-----ი სისტემატიურად ცემდნენ და ახორციელებდნენ მასზე ძალ-----ბას და ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ.

დაზარალებულ ა---- ი-----ს ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2009 წლის 28 ს-----ს სსკ-ის 260 მუხლის პ----- და მე-2 ნაწილით გათვალისწინებ----- დანაშაულისათვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N12 საკანში, სადაც დაახლოებით 10 თვე იყო და 2010 წლის 10 ივნისს გადაიყვანეს რუსთავის N16 დაწესებულებაში. ბრალდებულთაგან თ----- გ-----ის გარდა სამივეს იცნობს ციხიდან. თანასაკნელები იყვნენ დ----- ტ-----ე, ი----- ჯ----- და სხვები. პატიმრების სასეირნოდ გაყვანის პროცესში ყველას აყენებდნენ დერეფანში სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ ქვედა საცვლის ჩახდას, ჩაკუზულ მდგო---ეობაში ყოფნას, რა დროსაც ცემდნენ და აგინებდნენ, ასევე შედიოდნენ საკანში და ლეიბებს და ტანსაცმელს ძირს უყრიდნენ, რაც კვირაში დაახლოებით ერთხელ ან ორჯერ ხდებოდა. თ----- გ-----ს არ იცნობს, ხოლო ლ---- კ-----ა, ი----- ჭ-----ას და გ-----ა გ-----ა ამ პროცესებში მონაწილეობდნენ.

დაზარალებულ კ--- ჭ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ ცეცხლსასროლი იარაღის ჩაუდეს და დააკავეს 2009 წლის 29 მარტს, რის შემდეგაც მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაჰყო, დაახლოებით 1 წლის და 10 თვის განმავლობაში, შემდეგ გადაიყვანეს რუსთავის N6 დაწესებულებაში. აღნიშნულ დაწესებულებაში იმყოფებოდა N9 და N5 საკანებში, N9 საკანში დაახლოებით - 1 წელი და 5 თვე, ხოლო N5 საკანში - დაახლოებით 4 თვე. ციხის დირექტორი იყო ა----- - ჯ-----ა. N9 საკანში თანასაკნელები იყვნენ რ----- ს-----ა, ა----- ლ-----ი და სხვები, რომელთა გვარები არ ახსოვს. ოთხივე ბრალდებულს ციხიდან იცნობს. დაწესებულებაში მიყვანისთანავე, საკანში მოთავსებამდე დაუწყეს ცემა და წამება, 7 კაცი ცემდა, მათ შორის ო---ე ლ-----ა, თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, რ----- რ----- და ციხის სხვა თანამშრომლები. ჯერ ტანზე გახადეს და შემდეგ წიხლებით სცემეს. ამის შემდეგ 1 კვირის განმავლობაში მარტო გაჰყავდათ საცემად რ----- რ-----ს და დ----- ჯ-----ას, ეუბნებოდნენ დაიჩოქეო და რომ არ იჩოქებდა სცემდნენ და აგინებდნენ. სხვა დღეებში გასეირნებაზე გასვლის დროს აიძულებდნენ ჩაკუზული ან სირბილით ევლოთ, ხოლო როდესაც ბრუნდებოდნენ ლეიბები და ტანსაცმელი ძირს ეყარა, წყალი იყო გადასხმული და ლეიბები აღარ ვარგოდა. ციხის თანამშრომლებს პატიმრები დერეფანში გაჰყავდათ, მწკრივად დააყენებდნენ სახით კედლისკენ და იქ ყველას ერთად სცემდნენ. ასევე იყო შემთხვევები, როდესაც პატიმრებს

ტუალეტში შესვლას აიძულებდნენ, სადაც ყველა ვერ ეტეოდა და ვინც გარეთ რჩებოდა იმას ცემდნენ. პატიმრების ცემა, გინება, წამება და შეურაცხყოფა თითქმის ყოველდღე ხდებოდა. თუ ოდნავ ხმამაღალ ხმას გაიგებდნენ ან მაღალ ხმაზე მომუშავე ტელევიზორს, ციხის თანამშრომლები საკნის კარს გააღებდნენ, შევარდებოდნენ საკანში და ყველა პატიმარს სცემდნენ. ამ პროცესებში აქტიურად მონაწილეობდნენ ციხის თანამშრომლები რ----- რ-----, დ----- ჯ-----ა, ი----- ჭ-----ა, გ-----ა გ-----ა, ლ----- კ-----ა და თ----- გ-----ი. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებ----- ი----- ჭ-----ას ჩვენებით დადგენი-----, რომ ნარკოტიკული დანაშაულისთვის დააკავეს 2009 წლის 19 ს-----ს და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში N2 საკანში, სადაც დაჰყო დაახლოებით 1 წლის და რამდენიმე თვის განმავლობაში. თანასაკნელები იყვნენ გ----- გ-----ა, ხ----- ზ-----ა და სხვები, რომელთა სახელები არ ახსოვს. პატიმრების საკნიდან ყოველ გაყვანაზე ჯოჯოხეთი იწყებოდა, დერეფანში კედლის გასწვრივ დააყენებდნენ პატიმრებს, ცემდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. ზოგჯერ საკნის შესასვლელთან ლეიბებს ყრიდნენ, რის გამოც პატიმრები საკანში დაბრუნებას ვერ ახერხებდნენ და ამის გამოც ცემდნენ. თუ ოდნავ ხმამაღალ ხმას გაიგებდნენ ან მაღალ ხმაზე მომუშავე ტელევიზორს, ციხის თანამშრომლები, ამის გამოც ცემდნენ. ლ----- კ-----ა ციხის თანამშრომელი იყო და ყოველ მორიგეობაზე პირადად ლ----- კ-----ა სცემდა. ასევე თ----- გ-----იც და გ-----ა გ-----აც პატიმრების ყველა ცემაში მონაწილეობდნენ, გ-----ა გ-----ა ექიმთან გაყვანის დროსაც ცემდა პატიმრებს. ი----- ჭ-----ა სულ ორჯერ ჰყავს ნანახი და მის მიერ პატიმრების ცემას არ შესწრებია. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებ----- ლ----- ჯ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ ნარკოტიკული დანაშაულისათვის დააკავეს 2009 წლის 18 ივნისს და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N25 საკანში, სადაც იყო დაახლოებით 2 თვის განმავლობაში და შემდეგ ბათუმის ციხეში გადაიყვანეს. ციხის დირექტორი იყო ვ-----. თანასაკნელების იყვნენ ა----- ლ-----ი, თ----- ლ-----ე და სხვები. მას ნარკოტიკი ჩაუდო ლ----- კ-----ას ძმამ კ----- კ-----ამ და მისი დავალებით, ლ----- კ-----ა მის ყოველ მორიგეობაზე და ასევე ციხის სხვა თანამშრომლები, ცემდნენ. ი----- ჭ-----ა რეჟიმის უფროსი იყო და აქედან იცნობს, მაგრამ ი----- ჭ-----ასგან ცუდი არ ახსოვს, ასევე იცნობს ციხის თანამშრომლებს გ-----ა გ-----ას და თ----- გ-----ს, მაგრამ მათგან ცუდი არ ახსოვს. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებ----- გ--- ა-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ ქურდობისთვის დააკავეს 2012 წლის თებერვალში, რის შემდეგაც მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N21 საკანში, სადაც იყო 2013 წლის მ---ამდე, დაწესებულების დაშლამდე და ქუთაისის N2 დაწესებულებაში გადაყვანამდე. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა, ხოლო როდესაც ხელმძღვანელობა შეიცვალა, 2012 წლის დეკემბერში გადაიყვანეს N17 სტაციონარში,

სადაც თანასაკნელები იყვნენ ს----- ფ-----, გ----- კ-----, კ-----, რ----- წ-----, გ----- ი შ-----, კ----- ს----- და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანისთანავე ტანზე ტატუირება ნახეს, რის გამოც თ----- გ-----მა და ციხის სხვა თანამშრომლებმა მიყენეს შეურაცხყოფა და ცემეს. ამის შემდეგ თ----- გ-----მა და რეჟიმის უფროსმა ი----- ჭ-----ამ ზეწოლით აიძულეს თანამშრომლობაზე ხელმოწერა. თ----- გ-----ი და ი----- ჭ-----ა მოითხოვდნენ კონტაქტში შესულიყო პატიმრებთან და ინფორმაცია მათთვის გადაეცა, რაზედაც დასთანხმდა და შეიყვანეს N12 საკანში, სადაც ციხის თანამშრომლები პატიმრებს არაადამიანურად და სასტიკ-დ ეპყრობოდნენ. ერთ დილით ციხის თანამშრომლებმა საკანში დაიძახეს ლიფტიო და ყველა პატიმარი ტუალეტისკენ გაიქცა, იგი ვერ მიხვდა რა ხდებოდა, როგორც აღმოჩნდა ლიფტი იმას ნიშნავდა, რომ პატიმრები ყველანი ტუალეტში უნდა შესულიყვნენ, მან ეს არ იცოდა და ტუალეტში არ შევიდა, რის გამოც ციხის თანამშრომლებმა პატიმრები გამოიყვანეს ტუალეტიდან და დაუწყეს ცემა, გინება და შეურაცხყოფა, ასე გრძელდებოდა ყოველდღე. შემდეგ იხვისებურად სიარული მოითხოვეს და ასე უნდა ევლოთ გასეირნების ოთახამდე, მანამდე კი საკნიდან გამოსვლისას ცემდნენ. ერთხელ ღამის თორმეტი საათზე შემოცვივდნენ საკანში და ყველა პატიმარი ცემეს, როგორც გაირკვა ერთერთ პატიმარს საჩივარი დაუწერია სახალხო დამცველზე, თუმცა საჩივარი ციხიდან არ გასულა, რადგან ადმინისტრაცია არ ატარებდა. ციხის ხელმძღვანელობის შეცვლის შემდეგ საჩივარი დაწერა, რის გამოც ი----- ჭ-----ა მასზე და სხვა პატიმრებზე ზეწოლას ახორციელებდა და საჩივრის გამოტანას ითხოვდა. როდესაც ციხეში პროკურორი მოდიოდა, ციხის თანამშრომლები კარებთან იდგნენ და პატიმრებს აფრთხილებდნენ, რომ არ დაესმინათ, მაგრამ მან საჩივარი არ გამოიტანა და ციხის ახალ დირექტორს, ე----- ქ-----ს მიმართა, რის შემდეგაც ი----- ჭ-----ა მასთან აღარ მისულა. თ----- გ-----ი საკნის კარებთან ხვდებოდა და ზედმეტი საუბრის ან შელაპარაკების გამო, სცემდა პატიმრებს, ი----- ჭ-----ა აგინებდა და ცემდა პატიმრებს. საკნიდან გამოყვანის შემდეგ პატიმრებს დერეფანში, კედელთან აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას და ჩაკუზულ მდგო-ეობაში ყოფნას, რა დროსაც სცემდნენ, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აგინებდნენ, ი----- ჭ-----ა მოდიოდა ხოლმე და უკნიდან ურტყამდა პატიმრებს. გ-----ა გ-----ას ყველაზე ძლიერად ცემდა და ბევრჯერ ჰყავს ნაცემი, მათ შორის იმ დროს, როდესაც ადვოკატთან მიჰყავდათ. ლ---- კ-----ა მას და სხვა პატიმრებს პასტით თვალების ამოთხრით ემუქრებოდა, ხოლო ლ---- კ-----ა სმენის უფროსი იყო და ყოველ დილით ზედმეტი შელაპარაკების გამო ცემდა პატიმრებს. ყველა ამ პროცესებში, კერძოდ: პატიმრების ცემაში, გინებაში და შეურაცხყოფის მიყენებაში, მონაწილეობდნენ თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა.

დაზარალებულ ი----- მ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში მოათავსეს 2009 წლის 03 ნოემბერს, სადაც იმყოფებოდა 2011 წლის 31 მ-----ამდე, თბილისის N9 დაწესებულებაში გადაყვანამდე. თავიდან შეასახლეს N16 საკანში, საიდანაც 2010 წლის 26 აგვისტოს, მისი მოთხოვნით გადაიყვანეს ყოფილი პოლიციელების N19 საკანში. N16 საკანში თანასაკნელები იყვნენ პ----- შ-----ე, გ----- ფ-----ა, მ----- შ-----ა, გ----- ჭ-----ა, ზ----- ნ-----ე, ზ----- ჭ-----ე და სხვები, ხოლო

N19 საკანში - თ----- ჭ---ა, რ----- გ-----ა, პ---- ჭ-----ა, კ----- შ-----ა, ვ----- გ-----
 ---ი და ა----- კ---ბე. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში ციხის თანამშრომლები
 ამაზრზენად იქცეოდნენ. 2009 წლის 03 ნოემბერს შეუფარდეს აღკვეთის ღო---ძიება
 და დაწესებულებაში შეიყვანეს, დაახლოებით ღამის 10 საათზე, სადაც მისაღებ
 ოთახში დახვდა ციხის დირექტორი ა----- ჯ-----ა, დ-----ი მ---ე, ი----- ჭ-----ა, კ--- ა---
 ა, ო---ე ლ-----ა, თ----- გ-----ი და ციხის სხვა თანამშრომლები. ნოემბრის თვე იყო
 და ციოდა, უბრძანეს ტანსაცმლის გახდა, ხოლო შემდეგ მოსთხოვეს ქვედა საცვალის
 გაეხადა, რაზეც იკითხა რომელი დებულებითააო გათვალისწინებ---, რის გამოც
 აგინეს ცოლის და დედის მისამართით, უთხრეს ცოლს და დედას მოიყვანდნენ
 ციხეში და აყურებინებდნენ, თუ რას უზამდნენ, რის შემდეგაც სიტყვიერი
 შეურაცხყოფა მიაყენა ა----- ჯ-----ას, უწოდა უზრდელი და არაკაცი, რის გამოც
 უმოწყალოდ ცემეს და შეიყვანეს N16 საკანში. ცემის შედეგად ტუჩი ჰქონდა
 გახეთქილი და სისხლი სდიოდა, პატიმრებმა ჩვეულებრივად მიიღეს, წყალი
 მიაწოდეს და სახიდან სისხლი მობანეს და აუხსნეს, რომ ზუგდიდის N4
 დაწესებულებაში ციხის თანამშრომლები წვერის გაპარსვაზე და პატარა ხმაურის
 გამო სცემდნენ პატიმრებს და ურჩიეს ხმა არ ამოიღო. მეორე დღით შემოწმებაზე
 პატიმრები დააყენეს დერეფანში, კედლის გასწვრივ, პირით კედლისკენ, ჩახადეს
 შარვლები და საცვლები და უბრძანეს ევლოთ დამჯდარ მდგო---ეობაში, რაზეც უარი
 განაცხადა, რადგან ეს მიაჩნდა ღირსების შემლახავ ქმედებად, მაგრამ
 თანასაკნელებმა სთხოვეს, რომ თუ არ გააკეთებდა ციხის თანამშრომლები
 გადაგვიკეტავენო მაღაზიას და ტუალეტის ქალაღლიც კი სანატრელი გაგვიხდებოდა,
 რის შემდეგაც იძულებ--- გახდა თანასაკნელების თხოვნა გაეთვალისწინებინა და
 დაემორჩილა ციხის თანამშრომლების უკანონო ბრძანებებს. ყოველდღე,
 სისტემატურად ციხის თანამშრომლების მხრიდან პატიმრებზე ხორციელდებოდა
 სიტყვიერი შეურაცხყოფები, დაცინვა, ფურთხება და ა.შ. კვირაში მინიმუმ 2-3-ჯერ
 პატიმრებს დერეფანში, კედლის გასწვრივ გააშიშვლებდნენ, ჩაკუზულ მდგო---
 ეობაში უნდა შემოეწყოთ ხელები თავზე და შარვალჩახდილებს უნდა ევლოთ
 ეგრეთწოდებულ „პრაგულკის ბოქსებამდე“ ანუ გასეირნების ოთახამდე, რომელიც
 N16 საკნიდან დაცილებ--- იყო მინიმუმ 100 მეტრით. გასეირნების ოთახში გასვლის
 და საკანში დაბრუნების დროს, პატიმრებს ურტყამდნენ პანლურებს, მოხუცებსაც არ
 ინდობდნენ. სისტემატიური ხ---თი ჰქონდა ციხის თანამშრომლების მხრიდან
 პატიმრების ლანძღვას, ფურთხებას, ცოლების, დედების, შვილების მისამართით
 გინებას. ერთხელ ციხიდან თავის ყოფილ ცოლს ტელეფონით ესაუბრებოდა, რომ
 შვილები მოეყვანა ციხეში, რა დროსაც გ-----ა გ-----ა მივიდა და უთხრა იქნებ
 ცოლი გღალატობს და ჩემთანაც მოიყვანეო, რის გამოც გ-----ა გ-----ას სახეში
 შეაფურთხა და უთხრა შენი ცოლი მომიყვანეო საკანში, შემდეგ პროტესტი
 განაცხადა, სადილზე უარი თქვა და მოითხოვა ხელმძღვანელობასთან შეხვედრა და
 მაშინ შეხვდა ი----- ჭ-----ას, რომლისგანაც ძალიან ბევრი ცუდი ახსოვს, თუმცა ამ
 შემთხვევაში მის თვალწინ გალანძლა გ-----ა გ-----ა და მას სთხოვა ინვალიდი
 შვილი ჰყავს და არ უჩივლოო და მანაც დათმო.

2009 წლის 23 ნოემბერს, გიორგობა დღეს შეწყალების საფუძველზე N16 საკნიდან
 განთავისუფლდა 2 პატიმარი, რასაც პატიმრები სიხარულით და ოვაციებით

შეხვდნენ. მათი გათავისუფლების შემდეგ, დაახლოებით ნახევარ საათში ციხის თანამშრომლებმა მთელი საკანი გაიყვანეს დერეფანში და უმოწყალოდ ცემეს, რადგან გათავისუფლებულნი პატიმრის „ნართან“ ასა---ს კოლოფში პურისგან გაკეთებულ 2 ცალი კამ---ლი იპოვეს, რის შემდეგაც მთელი საკანი გააშიშვლეს, ცემეს და აგინეს ცოლებზე, დედებზე და შვილებზე, ეუბნებოდნენ დედაშენი უფრო მაგარი ნაშააო თუ შენი ცოლი, რის გამოც მან შეაგინა ციხის თანამშრომლებს და ისე ცემეს, 1 კვირა აზრზე ვერ მოვიდა. პატიმრები დროჟით, კბილის პასტით და რაღაცეებით აკეთებდნენ ალკოჰოლურ სასმელს, ეგრეთწოდებულ „ბრაგა“-ს, ახალი წლის წინა დღეებში, ამ სასმელის აღმოჩენის ს---ბით, პატიმრებს გადმოუყარეს ლეიბები, წვიმიანი დღე იყო და ტალახიანი ჩექმებით იარეს ლეიბებზე და თეთრეულზე, მერე წყალი დაასხეს და სცემეს პატიმრები.

იანვრის თვეში, 14 თუ 16 ი-----ს, საკანში ქუთაისელი ზ----- ნ-----ე შემოიყვანეს, რომელიც სასტი--დ იყო ნაცემი, როგორც თანაქალაქელმა, ზ----- ნ-----ეს თავისი საწოლი დაუთმო და ყავა მიაწოდა, რაც შეამჩნიეს და მეორე დღეს, იმ ს---ბით, რომ თითქოს ქუთაისლები „პალაჟენიას“ აყენებდნენ, მთელი საკანი ცემეს და გადაუარეს, თვითონ მეორე სართულზე, კიბის ქვემოთ პატარა ოთახში ჩაიყვანეს, სადაც პირველმა თ----- გ-----მა დაარტყა, ი----- ჭ-----ამაც ცემა და აგინა, რის გამოც უთხრა, რომ ვენებს გადაიჭრიდა, რისიც შეეშინდათ, ვინაიდან მისი საქმით დაინტერესებ--- იყვნენ და ციხეშიც აკითხავდნენ. ამ ოთახის გვერდით ტელეფონ--- აპარატი იდგა და ნახა, თუ როგორ მოჰყავდათ ცემით კიბეებზე ზ----- ნ-----ე, რომელიც მასთან გააჩერეს და მის თვალწინ ტელეფონ--- აპარატზე არტყმევინეს თავი ი----- ჭ-----ამ, თ----- გ-----მა, კ--- ა---ამ და ო---ე ლ-----ამ.

ივლისის თვეში საკანში შემოვარდნენ და პატიმრები აიძულეს 1 მ2 ფართის ტუალეტში შესულიყვნენ, ვინც ვერ შევიდა, აგინეს და მიმართავდნენ უშვერი სიტყვებით, პატიმრებს ცემეს, აფურთხეს, აგინეს, დასცინეს, აიღეს 5 ლიტრიანი ბალონებით წყლები, რომლებსაც პატიმრები ძლივს ავსებდნენ, რადგან 24 საათის განმავლობაში მხოლოდ ნახევარი საათით მოდიოდა წყალი და პატიმრებს თავზე ასხეს, მერე ლეიბებზე დაასხეს და ფეხით გადადიოდნენ.

2010 წლის ზაფხულში, პატიმარმა ა----- მ-----მ სათვალთვალო სარკმელთან დააკაკუნა და კორსიზი მოითხოვა, გული აწუხებდა და ამის გამო სასტი--დ ცემეს, რის შემდეგ ცუდად გახდა და საავადმყოფოში გადაიყვანეს. დაახლოებით 1 თვეში გაიგეს, რომ ა----- მ-----მ გარდაცვლილა.

N19 საკანში ყოფილი თანამშრომლები იყვნენ და მათ არ ცემდნენ, მაგრამ გაშიშვლებები, შარვლის ჩახდა და ღირსების შემლახავი მოპყრობა, მათ მიმართაც ხორციელდებოდა.

იგი სისტემატიურად წერდა საჩივრებს და აპროტესტებდა ციხის თანამშრომელთა ასეთ ქმედებებს, მაგრამ საჩივრები არ იგზავნებოდა, ამის გამო სხვა პატიმრებსაც უქმნიდნენ პრობლემებს, უკეტავდნენ მაღაზიას 1 კვირით ან 10 დღით, პატიმრებს ართმევდნენ ტელევიზორს, რადიოს, ყველაფერს, რის გამოც იძულებულნი იყვნენ გაჩერებ---ყო. 2010 წელს ორჯერ შეხვდა ომბუდსმენის რწმუნებულს ბ----- ქ-----ს, მაგრამ უშედეგოდ, რწმუნებ--- ურჩევდა, რომ დამორჩილებოდა იქაურ წესებს, თორემ გ---უპატიურებენ ან მოგკლავენო და მეც მიმაყოლებნო. N19 საკანში 2010

წლის აპრილის შუა რიცხვებში შემოიყვანეს ა----- კ---ძე, რომელსაც ძალიან ხშირად სცემდნენ, აფურთხებდნენ, აგინებდნენ და აყენებდნენ შეურაცხყოფას, ის ითხოვდა სხვა პენიტენციურ დაწესებულებაში გადაყვანას და ოჯახთან კომუნ---ციას. ა----- კ---ძე, ერთხელაც იმის გამო, რომ ოჯახთან დარეკვას ითხოვდა, ციხის თანამშრომლებმა გაიყვანეს და ცემეს, რასაც ფსიქოლოგიურად ვერ გაუძლო და გადაყლაპა 2 ცალი დიდი ზომის ფრჩხილების საკვნეტელა, ეგრეთწოდებ--- „კუსაჩკა“. დ----- ჯ-----ამ და თ----- გ-----მა იგი საკნიდან გაიყვანეს და პატიმრებს ა----- კ---ძის ცემის, ყვირილის და ბლავილის ხმა დერეფანში ესმოდათ, მერე ქვევით ჩაიყვანეს და ციხის ექიმის გ----- ლ-----ას დაჟინებ--- თხოვნით, გადაიყვანეს ჭითაწყარის საავადმყოფოში, თუმცა ა----- კ---ძემ ოპერაციის გაკეთებაზე უარი განაცხადა და ოპერაცია არ გაუკეთებიათ.

ერთხელ ადვოკატთან გაყვანის დროს გუბეში ფეხი დაუსველდა, რაზედაც შეკრთა და ლ--- კ-----ამ უთხრა, ნუ გეშინიაო, აგერ ჩვენ შეგიყვანთო ოთახში გ--- უპატიურებთ, მერე თანასაკნელებიც გ---უპატიურებენ და გაშრებიო, რისთვისაც ტუტუცი და არაადამიანი უწოდა, რის გამოც ლ--- კ-----ამ ისეთი სიძლიერით დაარტყა, რომ ცხვირი გაუგლიჯა.

პატიმრების და მის მიმართ განხორციელებულ ზემოაღნიშნულ ქმედებებში, ათიდან ცხრა შემთხვევაში, მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა.

დაზარალებულ ა----- კ---ძის ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2010 წლის 12 თებერვალს, ჯერ მოთავსებ--- იყო N8 დაწესებულებაში, შემდეგ გადაიყვანეს ქუთაისის N2 დაწესებულებაში, სადაც დაჰყო 3 დღე და 2010 წლის 15 თებერვალს გადააგზავნეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც იმყოფებოდა დაახლოებით 1 წლის და 7 თვის განმავლობაში, 2011 წლის 31 მ---ამდე. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. მოათავსეს N11, ე.წ. შავების საკანში, შემდეგ პატიმრებთან არაერთი უსიამოვნების გამო, გადაიყვანეს N19 საკანში, ხოლო შემდეგ, ჰაერის უკმარისობის და ნევროზული მდგო---ეობის გამო, მოათავსეს უფრო ფართე, N23 საკანში, სადაც ერთერთ პატიმართან ჩხუბი მოუვიდა და ისევ N19 საკანში დააბრუნეს. N23 საკანში ყველაზე ხანგრძლივად იმყოფებოდა. N11 საკანში თანასაკნელები იყვნენ დ----- დ-----ია, კ--- შ---ა და სხვები. N19 საკანში - რ----- ა----- ი, თ----- ჭ---ა, პ----- ჭ-----ა და სხვები. N23 საკანში - ა-----, მ-----ე და სხვები. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში მიიყვანეს გვიან ღამით, სადაც სპეციალური მისაღებ ოთახში გააშიშვლეს, მან განაცხადა, რომ ყოფილი თანამშრომელი იყო და სურდა შეს---მის საკანში ან ი----- მ-----ის საკანში მოთავსება, რაც არ გაითვალისწინეს და მოათავსეს N11 საკანში, სადაც არაადამიანური პირობები იყო, ამას ისიც ემატებოდა, რომ ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში 2-3 ციხის თანამშრომლის, მ----- ს-----ას, გ----- ლ-----ას და სოციალური განყოფილების უფროსის ი----- ჯ-----ის გარდა, სხვა თანამშრომლები, მათ შორის ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა პატიმრებს ექცეოდნენ არაადამიანურად, აყენებდნენ შეურაცხყოფებს, ცემდნენ, მორალური და ფსიქოლოგიური ტერორის ქვეშ ჰყავდათ, უქმნიდნენ გაუსაძლის პირობებს, ზღუდავდნენ ყველ---ირად, ცდილობდნენ პატიმრების დაშინებას. იგი თავს უკანონო

პატიმრად თვლიდა და ცდილობდა თავისი უდანაშაულობის დამტკიცებას და ამ მიზნით საჩივრებით მიემართა პროკურატურისათვის, სასამართლოსთვის, სახალხო დამცველისათვის, რის შესაძლებლობას არ აძლევდნენ, ვინაიდან ციხის ადმინისტრაცია უზრუნველყოფდა, რომ საჩივარი არ დაწერილიყო, წინააღმდეგ შემთხვევაში მთელი საკანი დაისჯებოდა. ზოგი პატიმარი სხვა პატიმრებზე ახდენდა ზეწოლას საჩივარი რომ არ დაეწერათ და ეს პატიმრები სხვა პატიმრებზე მეტი შეღავათებით სარგებლობდნენ. თითქმის ყოველდღე, დილით გასეირნებისას პატიმრებს დერეფანში აყენებდნენ კედლის გასწვრივ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას და ჩაკუზულ მდგომარეობაში ყოფნას, რაზედაც წინააღმდეგობის გაწევა სცადა და მას ი----- ჭ-----ა დაემუქრა შენთან ერთად შენს საკანსაც დავსჯიო და აიძულა შარვალი ჩაეხადა და ჩაკუზულიყო. როდესაც ბრუნდებოდნენ, საკანში გადმოყრილი ხვდებოდათ ლეიბები, ზეწრები და პატიმრების პირადი ნივთები. საკნიდან გამოყვანის შემდეგ პატიმრებს არბენინებდნენ, დასცინოდნენ, ადამიანებად არ თვლიდნენ, ცხოველებზე უარესად ექცეოდნენ.

ყოფილი თანამშრომლების საკანში ერთერთ პატიმარს გაეხუმრნენ და საწოლის მოთხოვნით განცხადება დააწერინეს და ციხის თანამშრომელს მისცეს. ეს ხუმრობად უნდა დარჩენილიყო, მაგრამ ციხის თანამშრომელმა ეს განცხადება ადმინისტრაციაში მიიტანა, რის შემდეგაც ამოვარდნენ ციხის თანამშრომლები, მათ შორის იყვნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, ყველანი მწკრივში დააყენეს, სათითად პანჩურები ურტყეს, ლანძღეს, აგინეს და აფუროთხეს.

ყოველ დილით ციხის თანამშრომლები ამოდიოდნენ ხმაურით, აგინებდნენ პატიმრებს, კარებზე დუბინკებს უბრაზუნებდნენ, საკნიდან გაჰყავდათ, სცემდნენ, აგინებდნენ, ზოგი დუბინკით იყო, რის შემდეგაც ამოჰყავდათ სხვა პატიმრები და დერეფანში პატიმრების სისხლს არეცხინებდნენ. ამ პროცესებში ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად, ყოველ დღე თუ არა, მეორე ან მესამე დღეს მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა.

ოჯახი თბილისში ჰყავდა და გადასვლა უნდოდა, რაზედაც ა----- ჯ-----ამ უარი უთხრა, აქედან გასვლას ვერ ეღირსებითო. ტელეფონზე 2 თვეში ერთხელ არეკინებდნენ და ყველ---ირად იზოლირებ--- იყო. ამის გამო, N19 საკანში ყოფნის დროს, უკიდურეს ზომამდე მივიდა, თვითმკვლელობა გადაწყვიტა და 2 ცალი დიდი ზომის ე.წ. „კუსაჩკა“, გადაყლაპა. დაახლოებით 12 საათზე ცუდად გახდა და მორიგეს დაუძახეს, ამოვარდა დ----- ჯ-----ა და თ----- გ-----ი. დ----- ჯ-----ამ ი----- მ-----ეს უთხრა შენი ბრალი იქნებო, შენ გააკეთებინებდიო და შეაგინა. ამის შემდეგ დაბლა ჩაიყვანეს დერეფანში, სადაც ა----- ჯ-----ამ წიხლებით ცემა და მისი დავალებით ი----- ჭ-----ამ ძალით ათრია მის კაბინეტში და აქაც ცემეს ა----- ჯ-----ამ, დ----- ჯ-----ამ და ი----- ჭ-----ამ. ამ დროს ესმოდა, რომ ექიმი გ----- ლ-----ა ეჩხუბებოდა ა----- ჯ-----ას და მისი მოთხოვით საღამოს 7 საათზე გადაიყვანეს ჭითაწყარის საავადმყოფოში, სადაც ოპერაციის გაკეთებაზე უარი განაცხადა, მაგრამ რაღაც გადააყლაპეს და იმით ამოუღეს და ისევ დააბრუნეს ციხეში. ამ ფაქტზე საქმე აღიძრა, სასჯელაღსრულების დეპარტამენტიდან გამომძიებელი ჩამოვიდა და უთხრა, თუ ამ საქმეზე ხმას არ ამოიღებდა 10 დღეში გადაიყვანდნენ ნახევრად ღია

ტიპის დაწესებულებაში.

გადაყვანის დღეს მასთან ერთად სხვა პატიმრებიც გადაჰყავდათ, მათ შორის ყოფილი თანამშრომლები და ე.წ. „შავები“, რომლებიც ჩაცუცქულები, თავზე ხელდადებულები და ჩამჯდარ მდგო---ეობაში მოჰყავდათ. ი----- ჭ-----ა, თ----- - გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა და ციხის სხვა თანამშრომლები ამ დროსაც ცემდნენ და წიხლებს ურტყამდნენ პატიმრებს.

დაზარალებულ ჯ----- ა-----ის ჩვენებით დადგენი---, რომ 2010 წლის 22 ოქტომბერს დააკავეს იარაღის უკანონო შენახვისათვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაჰყო 2011 წლის 23 იანვრამდე. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თავიდან მოთავსებ--- იყო N21 საკანში, შემდეგ N22 საკანში. N21 და N22 საკნებში თანასაკნელები იყვნენ ნ----- ჯ-----ა, ი----- ჩ-----ა, გ-----ი ხ-----ა, გ----- ფ-----ა და სხვები. დაწესებულებაში შეყვანის დღესვე ო---ე ლ-----ამ და კ--- ა---ამ შეიყვანეს გასახდელ ოთახში და სასტი--დ ცემეს, აქვე იყო გ---ა გ-----ა, თუმცა მას ამ დროს ხელი არ დაურტყამს. მეორე დღიდან ციხის თანამშრომლების მხრიდან დაიწყო ცემები და შეურაცხყოფები, რა დროსაც ციხის თითქმის ყველა თანამშრომელი მონაწილეობდა, განსაკუთრებით აქტიურობდნენ ო---ე ლ-----ა, რ----- რ----- და კ--- ა---ა. სასეირნოდ გაყვანის პროცესში დერეფანში სიკვდილამდე სცემდნენ. ი----- ჭ-----ას და ლ--- კ-----ას მისთვის ხელი არ დაურტყამთ, მაგრამ ცემის პროცესში იქ იდგნენ და უყურებდნენ. ყველაზე მეტად გ---ა გ-----ა ურტყამდა, 2011 წლის ი-----ში საკნიდან გამოიყვანეს და ისე სასტი--დ ცემა გ-----ა გ-----ამ და ციხის თანამშრომლებმა, რომ სიკვდილის პირამდე მიიყვანეს და 2011 წლის 23 ი-----ს საავადმყოფოში გადაიყვანეს, სადაც ოპერაცია ჩაუტარდა, ხერხემალი, ელენთა და თირკმელი დაუზიანდა, ოპერაციის შედეგად თირკმელი და ელენთა ამოუღეს. თ----- გ-----მა მხოლოდ ერთხელ ცემა გასეირნებაზე გაყვანის დროს. ციხეში რეჟიმს არავინ არ არღვევდა და რატომ ეპყრობოდნენ ასე პატიმრებს ვერ ხსნის. სხვა დღეებში პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან, კედლის გასწვრივ მწკრივში აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩაჯდომას და ასეთ მდგო---ეობაში თავზე ხელებდაწყობილი იხვივით სიარულს, რა დროსაც ცემდნენ, აგინებდნენ დედის და ცოლის მისამართით და სახეში აფურთხებდნენ. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ გ----- ხ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ 2009 წლის 29 აგვისტოს დააკავეს ყაჩაღობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაჰყო 3 წლის და 6 თვის განმავლობაში. თავიდან მოთავსებ--- იყო N10 საკანში, შემდეგ N22 საკანში. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. N10 და N22 საკნებში თანასაკნელები იყვნენ ჯ----- ა-----ი, ლ--- ლ-----ა, გ----- ფ-----ა, ო--- ს-----ა, ო--- ბ-----ა, ბ--- მ-----ა, გ----- ფ-----ი და სხვები. დაწესებულებაში შეყვანის დღესვე სასტი--დ ცემეს. თუ ოდნავ ხმამაღალ ხმას გაიგებდნენ ან მაღალ ხმაზე მომუშავე ტელევიზორს, ციხის თანამშრომლები, ამის გამოც ცემდნენ. კვირაში სამჯერ-ოთხჯერ პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან, კედლის გასწვრივ მწკრივში აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის

ჩაბდას, ჩაჯდომას და ასეთ მდგო---ეობაში თავზე ხელებდაწყობილი იხვივით სიარულს, რა დროსაც ცემდნენ და აგინებდნენ პატიმრებს სხვა გზა არ ჰქონდათ და ემორჩილებოდნენ ციხის თანამშრომლებს. საკანში პატიმრებს შორის რაიმე კამათის შემთხვევაში, პატიმრები გაჰყავდათ საკნიდან დერეფანში და ცემდნენ, შემდეგ უკეტავდნენ მაღაზიას და არ გაჰყავდათ სასეირნოდ. ამდენი ცემისგან და ტანჯვა- წამებისგან ცალ ყურში სმენა დაკარგა, კბილები ჩამოუცვივდა და თირკმელი დაუზიანდა.

ი----- ჭ-----ასგან, ლ---- კ-----ასგან და თ----- გ-----ისგან მის მიმართ ცუდი მოპყრობა, ცემა და შეურაცხყოფა არ ახსოვს, ხოლო გ-----ა გ-----ა ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად სცემდა, აგინებდა და შეურაცხყოფას აყენებდა. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ გ----- ფ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ 2008 წლის 12 ივნისს დააკავეს დაჭრის ფაქტზე და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N22 საკანში. თანასაკნელები იყვნენ გ----- გ-----ა, ჯ----- ა-----ი, გ----- ხ-----ა და სხვები. ბრალდებულებს ამ დაწესებულებიდან იცნობს. ციხეში ძალიან ცუდი რეჟიმი იყო პატიმრებს ზოგჯერ ცემდნენ, შედიოდნენ საკნებში, პატიმრების ნივთებს და ლეიბებს ძირს უყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ. კვირაში ხუთჯერ პატიმრები საკნიდან გამოყავდათ და შერჩევით ცემდნენ. როცა სასეირნოდ გაყავდათ თავზე ხელებშემოწყობილები და ჩაკუზულ მდგო---ეობაში უნდა ევლოთ, ვინც წინააღმდეგობას გასწევდა დუბინკით სცემდნენ. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიერ პატიმრების ცემის ფაქტი არ ახსოვს და მათ მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია, თუმცა მისი და სხვა პატიმრების ცემის პროცესში დერეფანში იდგნენ, ყველაფერს უყურებდნენ და იცინოდნენ, ხოლო შემდეგ პატიმრებს საკანში ყრიდნენ საკანში. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ.

დაზარალებულ მ----- თ-----ს ჩვენებით დგინდება, რომ 2011 წლის 4 აპრილს დააკავეს სსკ-ის 260-ე მუხლის მეორე ნაწილით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N9 საკანში. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თანასაკნელები იყვნენ ი----- რ-----ა, ზ----- მ-----ი, მ----- შ-----ა და სხვები. ციხის თანამშრომლები სისტემატიურად ცენდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ პატიმრებს, დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე ცემეს რ-----მ, ლ---- კ-----ამ, კ---- ა-----ამ და ო---ე ლ-----ამ. კვირაში დაახლოებით სამჯერ, ზოგჯერ ყოველ მეორე დღეს, პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან, კედლის გასწვრივ მწკრივში აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩაბდას, ჩაჯდომას და ასეთ მდგო---ეობაში თავზე ხელებდაწყობილი სიარულს, რა დროსაც ცემდნენ, შედიოდნენ საკნებში, პატიმრების ნივთებს და ლეიბებს ძირს უყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ. ყველა ამ პროცესებში ძალზე აქტიურად მონაწილეობდნენ ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, რომლებიც პატიმრებს სცემდნენ, ემუქრებოდნენ, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ, ხოლო ი----- ჭ-----ას და თ----- გ-----ის მიერ პატიმრების ცემის ფაქტს არ შესწრებია. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ,

ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ გ----- ზ----- გ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2008 წლის 12 ს-----
--ს ძარცვაზე და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N12 საკანში, საიდანაც
2012 წლის დეკემბერში გათავისუფლდა. თანასაკნელები იყვნენ ს----- ფ-----ა, გ----- კ-----
ა, გ-----ნტი შ-----ა და სხვები. ბრალდებულებს ციხიდან იცნობს. მიუვანისთანავე ცემა
კ----- ა-----ამ. მეორე დილით პატიმრები საკნიდან გამოიყვანეს დერეფანში, დააყენეს
მწკრივში სახით კედლისკენ, დათვალეს, შარვლები ჩაახდევინეს, მერე ჩაცმის
უფლება მისცეს და სასეირნოდ გაიყვანეს. თუ ღამე საკანში ხმამაღალი საუბარს
გაიგებდნენ ან ტელევიზორი მუშაობდა მაღალ ხმაზე, ამაზე ცემდნენ. ზოგჯერ
პატიმრებს სიგარეტი და ჩაი გვერდით საკნიდან, პარაშიდან გამოჰქონდათ, ეს
დანაშაულად ითვლებოდა და ამის გამო მეორე დღეს სასტი--დ სცემდნენ. ერთხელ
თვითონაც N26 საკნის პარაშიდან სიგარეტი და ჩაი და ამის გამო მთელი საკანი
დასაჯეს, სცემეს, აგინეს და აფურთხეს. თუ საკნის რომელიმე პატიმარი დააშავებდა,
მთელ საკანს სჯიდნენ. თ----- გ-----ისგან ცემა, გინება, შეურაცხყოფა და ცუდი არ
ახსოვს და მის მიერ ცემის ფაქტს არ შესწრებია, ხოლო ი----- ჭ-----ა, ლ----- კ-----ა და
გ-----ა გ-----ა ძალიან ხშირად ცემდნენ. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო,
ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ გ----- შ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2009 წლის 18 ს-----
----ს სსკ-ის 138-ე მუხლის მე-3 ნაწილით და მოათავსეს ზუგდიდის N4
დაწესებულებაში, სადაც დაჰყო 1 წელი და 6 თვე. თავიდან მოათავსეს N1 საკანში,
შემდეგ - N29 საკანში და ბოლოს - N6 საკანში. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. N1
საკანში მარტო იმყოფებოდა, N29 საკანში თანასაკნელები იყვნენ ი----- ლ----- და
კიდევ 2 პატიმარი, N6 საკანში - გ----- ქ-----ა და ა----- ვ-----ა. დაწესებულებაში
მიუვანის დღესვე ციხის თანამშრომლებმა, რეჟიმის უფროსმა ი----- ჭ-----ამ, ლ----- კ-----
----ამ, რ----- რ-----მ და ო-----ე ლ-----ამ ბოთლით ცემეს, მერე ტანსაცმელი გახადეს და
წყალი შეასხეს. გ-----ა გ-----ა და თ----- გ-----ი მაშინ იქ არ ყოფილან. N1 საკანში
ყოფნისას, 22 დღის განმავლობაში ყოველდღე ცემდნენ, ასევე გრძელდებოდა N29
საკანში. გ-----ა გ-----ასგან და თ----- გ-----ისგან მხოლოდ სიტყვიერი
შეურაცხობები ახსოვს, ხოლო ი----- ჭ-----ა და ლ----- კ-----ა აყენებდნენ ფიზიკურ და
სიტყვიერ შეურაცხობას.

დაზარალებულ ზ----- მ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ მარიხუანას
მოხმარებისთვის დააკავეს 2009 წლის ოქტომბერ-ნოემბერში და მოათავსეს
ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N5 საკანში, სადაც დაახლოებით 2 წელი დაჰყო.
დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თავიდან მოათავსებ----- იყო N5
საკანში, სადაც გაატარა დაახლოებით 7 თვე, შემდეგ გადაიყვანეს N9 საკანში.
თანასაკნელები იყვნენ ი-- რ-----ა, მ----- ხ-----ი, დიმა თ-----ა, ი----- რ-----ა, ს--- შ---
---- და სხვები. დაწესებულებაში მიუვანიდან ავადმყოფობდა და იგი არ უცემიათ,
საკანში ტოვებდნენ და ერთმანეთს აფრთხილებდნენ, ხელი არ დაარტყათო, პატივს
სცემდნენ და ექიმთანაც დაჰყავდათ, ხოლო თანასაკნელები ხშირად ნაცემები
ბრუნდებოდნენ, თუმცა ის ვერ ხედავდა ვინ ძალ-----ბდა მათზე. თვეში 3-4-ჯერ

პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან, კედლის გასწვრივ მწკრივში აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩაჯდომას და ასეთ მდგომარეობაში თავზე ხელებდაწყობილი სიარულს, რა დროსაც ცემდნენ და შეურაცხოფას აყენებდნენ, ამ დროს ციხის თანამშრომლისთვის არ უნდა შეეხედა, კედლისთვის უნდა ეყურებინა, ვინაიდან ასეთ შემთხვევაში მასაც ცემდნენ, ამიტომ ვერ ხედავდა ციხის რომელი თანამშრომლები სცემდა პატიმრებს, შესაძლოა არ იცის ლ--- კ-----ა, ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი და გ-----ა გ-----ა ამ პროცესებში იღებდნენ თუ არა მონაწილეობას.

დაზარალებულ გ--- რ---ას ჩვენებით დადგენი---, რომ 2009 წლის 2 ოქტომბერს დააკავეს მკვლელობის მცდელობისათვის სსკ-ის 19,108 მუხლით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N8 საკანში, სადაც დაახლოებით 10 თვე იმყოფებოდა. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თანასაკნელები იყვნენ ტ----- ქ-----, ჯ--- ლ-----ა, ჯ--- ქ-----, მ----- ლ----- და სხვები. მის საკანში პატიმრებს არ ცემდნენ, თუმცა აგინებდნენ და აყენებდნენ სიტყვიერ შეურაცხოფას. კვირაში ერთხელ, ზოგჯერ მეტჯერ, პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან, კედლის გასწვრივ მწკრივში აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩაჯდომას და ასეთ მდგომარეობაში თავზე ხელებდაწყობილი სიარულს, რა დროსაც აგინებდნენ, შედიოდნენ საკნებში, პატიმრების ნივთებს და ლეიბებს ძირს უყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ. ამ პროცესებში, ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად, მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, რომლებიც პატიმრებს აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით, შედიოდნენ საკნებში ჩხრეკის მიზნით და პატიმრების ნივთებს, ლეიბებს, საბნებს ქვევით ყრიდნენ და წყლით ასველებდნენ. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ გ--- კ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ 2011 წლის ნოემბერში დააკავეს მარიხუანას შეძენა-შენახვისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N12 საკანში, სადაც დაახლოებით 1 წლის და 7 თვის განმავლობაში იმყოფებოდა. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თანასაკნელები იყვნენ გ--- ა-----ა, ვ----- თ-----, დ----- ჩ-----ა, ს----- ფ---ა და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანისთანავე, საკანში შეყვანამდე, სთხოვდნენ ადმინისტრაციასთან თანამშრომლობას, რაზედაც უარი განაცხადა, რის გამოც გ-----ა გ-----ამ და ა----- ჯ---ამ ცემეს და შეასახლეს N12 საკანში. დაწესებულებაში სისტემატიურად ცემდნენ პატიმრებს, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. თვეში დაახლოებით ოთხჯერ ან უფრო ხშირად, პატიმრები საკნიდან გამოჰყავდათ დერეფანში, დააყენებდნენ კედელთან, საკანში გადმოყრიდნენ პატიმრების ნივთებს, ყოველგვარი ბრალეულობის გარეშე ურტყამდნენ, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ, ზოგჯერ საკანში შემოვიდოდნენ, საკნის ტუალეტში შეყრიდნენ ყველა პატიმარს და წყალს ასხამდნენ, ვინც ტუალეტში ვერ მოასწრებდა შესვლას, სცემდნენ. ამ პროცესებში, ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად, სისტემატიურად მონაწილეობდნენ გ-----ა გ-----ა, ი----- ჭ-----ა და თ----- გ-----ი, მათ გარეშე არაფერი ხდებოდა, ხოლო ლ--- კ-----ა პატიმრებს არ სცემდა და ასეთ სიტუაციებში

არ მონაწილეობდა. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ მ----- რ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2009 წლის 13 ნოემბერს ქურდობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, პირველ სართულზე, N7 საკანში, სადაც დაახლოებით 10-11 თვე იმყოფებოდა. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თანასაკნელები იყვნენ გ----- ხ-----ა, ტ----- დ-----ი, გ----- ნ-----ე, რ----- კ-----ე, ფ-----, ნ-----ა და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე ციხის თანამშრომლებმა გააშიშვლეს, ცემეს და შეიყვანეს N7 საკანში, სადაც კვირაში სამჯერ-ოთხჯერ, ზოგჯერ მეტჯერაც, პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან, კედლის გასწვრივ მწკრივში აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩაჯდომას და ასეთ მდგომარეობაში თავზე ხელებდაწყობილი ბატისფეხურად სიარულს, რა დროსაც ცემდნენ, აგინებდნენ და აყენებდნენ შეურაცხოფას. ზოგჯერ საკანში შემოვიდოდნენ, საკნის ტუალეტში შეყრიდნენ ყველა პატიმარს და წყალს ასხამდნენ, ვინც ტუალეტში ვერ მოასწრებდა შესვლას, ცემდნენ. ამ პროცესებში, ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად, აქტიურად მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ----- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, მათთვის არ ჰქონდა მნიშვნელობა პატიმარს დაშავებ--- ჰქონდა თუ არა რაიმე, ყველა პატიმარს ერთნაირად ექცეოდნენ. ციხის თანამშრომლების მიერ მასზე განხორციელებ--- ძალ-----ბის და ცემის შედეგად, პ----- ჯგუფის ინვალიდი გახდა. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, რადგან საკნელები აფრთხილებდნენ, რომ უარესს გვიზამენო.

დაზარალებულ ზ----- კ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს ფინანსური დანაშაულის ჩადენის გამო და 2009 წლის 25 დეკემბერს მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაახლოებით 12 თვე იმყოფებოდა. დირექტორი იყო ა----- - ჯ-----ა. თავიდან მოათავსეს N21 საკანში, სადაც დაახლოებით 6 თვე იმყოფებოდა, შემდეგ - N7 საკანში, სადაც დაახლოებით 3 თვე დაჰყო და ბოლოს გადაიყვანეს N13 საკანში. N21 საკანში თანასაკნელები იყვნენ თ----- გ-----ე, მ----- შ-----ა, ეს 2 პიროვნება იმიტომ დაამახსოვრდა, რომ ორივე ძალიან მაგარი ნაცემები იყვნენ, კიდევ ახსოვს გ-- ს-----ე, ლ----- ქ-----, ტ----- ჭ-----ა და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე ო---ე ლ-----ამ ცემა, ზურგში ჩაარტყა ხელი და ამის შემდეგ ცემა ყოველდღე გრძელდებოდა ცემა და სიტყვიერი შეურაცხყოფები. პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან, კედლის გასწვრივ მწკრივში აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩაჯდომას და ასეთ მდგომარეობაში თავზე ხელებდაწყობილი სიარულს, რა დროსაც ცემდნენ, აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით, ამცირებდნენ. შედიოდნენ საკნებში, პატიმრების ნივთებს და ლეიბებს ძირს ყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ. ერთ დღეს, 2009 წლის მ---ის დასაწყისში, დაახლოებით 5 მ---ამდე, მთელ საკანს, მათთვის გაუგებარი მიზეზით, წელს ზემოთ ტანზე გახდილებს შუადღემდე დუბინკებით უმოწყალოდ ცემდნენ ამის შემდეგ გადაიყვანეს N21 საკნიდან N7 საკანში. ამ დროს მასთან ერთად ცემეს თ----- გ-----ე და მ----- შ-----ა, რომლებსაც შემდგომ თანასაკნელები უვლიდნენ. ციხის თანამშრომლების მხრიდან პატიმრების გინება და შეურაცხყოფის მიყენება

ყოველდღე ხდებოდა, ხოლო ცემა კვირაში ერთი-ორჯერ. პატიმრების ცემაში, გინებასა და შეურაცხყოფის მიყენებაში მონაწილეობა იღებდნენ ციხის დირექტორის მოადგილე დ----- ჯ-----ა, კ----- ა-----, რ----- რ-----, ო----- ლ-----ა, ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ----- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. საკანში ერთი პატიმარი თუ დააშავებდა მთელ საკანს სჯიდნენ. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, მათ შორის ოჯახის წევრებს და ადვოკატებს ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ და შესაძლოა ციხიდან ცოცხლები ვერ გამოსულიყვნენ.

დაზარალებულ ზ----- ნ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ 2008 წლის მ---ში დააკავეს ქურდობის, ძარცვის და მკვლელობისათვის, რაც არ ჩაუდენია და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N6 საკანში, სადაც დაახლოებით 1 წელი და 11 თვე იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ გ----- ა-----ი, ა----- ლ-----ა, ს-----ი ა-----, მ----- ჩ----- და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანისთანავე, საკანში შეყვანამდე, სთხოვდნენ ადმინისტრაციასთან თანამშრომლობას, რაზედაც უარი განაცხადა, უთხრა, რომ ციხის ადმინისტრაციასთან არ ითანამშრომლებდა, ამის გამო ციხის თანამშრომლებმა, ი----- ჭ-----ამ, რ----- რ-----მ, ო----- ლ-----ამ და ლ----- კ-----ამ მაგრად სცემეს, განსაკუთრებით გამეტებით დუბინკით ცემა ი----- ჭ-----ამ, ცემის დროს სიხარულს გამოხატავდნენ, დასცინოდნენ და შემდეგ საკანში შეიყვანეს. ცემისგან გაშავებ----- იყო, ფეხზე ვერ იდგა. მეორე დღეს ციხის თანამშრომლებმა შემოწმებაზე გამოიყვანეს პატიმრები, მთლიანად დაღეწილი იყო, სისხლჩაქცევები ჰქონდა, პატიმრები ციხის თანამშრომლებს მოუწოდებდნენ ექიმი მოეყვანათ მისთვის, რა დროსაც მასთან რ----- რ----- მივიდა, დუბინკა აჩვენა და უთხრა, რომ ეს იყო მისი წამალი და დამამშვიდებელი. ციხის თანამშრომლების მხრიდან პატიმრების მიმართ ხორციელდებოდა წამება და ფაქტიურად გენოციდი, პატიმრებს ცემით კლავდნენ, აინვალიდებდნენ და ეს პროცესი სიამოვნებად. ყოველ დილით, სრულიად უმიზეზოდ, გამოიყვანდნენ საკნიდან გარეთ დერეფანში, არბენინებდნენ, საკნებში ლეიბებს და ტანსაცმელს ძირს უყრიდნენ, გასეირნებიდან დაბრუნებულებს საკანში შესვლამდე, კარებთან ცემდნენ, ასეთი მოპყრობა მისი და სხვა პატიმრების მიმართ ხდებოდა კვირაში მინიმუმ სამჯერ. 2008 წელს, დაწესებულებაში შესვლის დროს, დაწესებულების დირექტორი იყო ვ-----, მისი შეცვლის პროცესში თ----- გ-----ი ვიდუოკამერით იღებდა, თუ როგორ სცემდნენ ციხის თანამშრომლები პატიმრებს და ამბობდა, რომ ეს ჩანაწერი ახალი დირექტორისთვის უნდა გადაეცა, რათა ასეთივე რეჟიმი გაგრძელებ-----ყო. ამ პროცესებში და პატიმრების ცემაში, გინებასა და შეურაცხყოფის მიყენებაში მონაწილეობას იღებდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი და ლ----- კ-----ა, ხოლო გ----- ა გ-----ა არ ახსოვს. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან თუ განაცხადებდნენ მოკვლით ემუქრებოდნენ.

დაზარალებულ ჯ----- კ-----ას ჩვენებით ირკვევა, რომ დააკავეს 2009 წლის 11 აგვისტოს ნარკოტიკული საშუალების შეძენა-შენახვისათვის, სსკ-ის 260-ე მუხლის პ----- ნაწილით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაახლოებით 3 წელი და 4 თვე იმყოფებოდა. თავიდან მოათავსეს N22 საკანში, სადაც დაახლოებით 4 თვე დაჰყო, შემდეგ გადაიყვანეს N25 საკანში. N22 საკანში თანასაკნელები

იყვნენ პ----- ძ----- და სხვები, ხოლო N25 საკანში - თ----- ლ-----, ზ----- პ-----, ი----- მ----- თ----- ხ-----, მ----- ხ----- და სხვები. ციხის თანამშრომლებს კვირაში ხანდახან სამჯერ-ოთხჯერ პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან, კედლის გასწვრივ მწკრივში აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩაჯდომას და ასეთ მდგომარეობაში თავზე ხელებდაწყობილი სიარულს, რა დროსაც ცემდნენ, აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით, ამას დირექტორის ჯ-----ას ბრძანებით აკეთებდნენ. უკან დაბრუნებულებს საკანი არეული ხვდებოდათ, პატიმრების პირადი ნივთები, ლეიბები, საბნები, ტანსაცმელი ქვევით ეყარა. პატიმრების ცემაში, გინებასა და შეურაცხყოფის მიყენებაში ციხის თითქმის ყველა თანამშრომელი იღებდა მონაწილეობას, მათ შორის ი----- ჭ-----, თ----- გ-----, ლ----- კ----- და გ-----. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან აფრთხილებდნენ რომ არავისთვის ეთქვათ, ამავე დროს პაემნის დროსაც თავზე ადგნენ და აკონტროლებდნენ, რომ არაფერი წამოსცდნოდათ.

დაზარალებულ მ----- ხ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2009 წლის 23 ოქტომბერს 178-ე და 260-ე მუხლებით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაახლოებით 13 თვე იმყოფებოდა. თავიდან მოათავსეს N5 საკანში, სადაც დაახლოებით 5-6 თვე დაჰყო, შემდეგ გადაიყვანეს N9 საკანში. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----. N5 და N9 საკანებში თანასაკნელები იყვნენ ტ----- ც-----, ზ----- მ-----, რ----- გ-----, თ----- კ-----, ა----- ჭ----- და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანისთანავე მისაღებ ოთახში ცემეს და მიაყენეს შეურაცხოფა. ციხეში ძალიან ცუდი პირობები იყო, კვირაში სამჯერ, ზოგჯერ ხუთჯერაც პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან, კედლის გასწვრივ მწკრივში აყენებდნენ, სახით კედლისკენ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩაჯდომას და ასეთ მდგომარეობაში თავზე ხელებდაწყობილი სიარულს, რა დროსაც ცემდნენ, აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით. ზოგჯერ საკნებშიც შედიოდნენ, პატიმრებს აიძულებდნენ 2მ2 ფართის ტუალეტში შესვლას, სადაც ვერ ეტეოდნენ და ერთმანეთს ასხდნენ. ვინც შევლას ვერ მოასწრებდა მაგრად სცემდნენ. ყველა ამ პროცესებში ციხის თითქმის ყველა თანამშრომელი მონაწილეობდა, მათ შორის ი----- ჭ-----, თ----- გ-----, ლ----- კ----- და გ-----. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ გ----- ხ-----ას ჩვენებით ირკვევა, რომ 2010 წლის 16 აპრილს უდანაშაულოდ დააკავეს ქურდობაზე და მისგან აღიარებას ითხოვდნენ, რაც ვერ მიიღეს. 1 კვირის შემდეგ, აღნიშნულ ქურდობაზე სხვა პირი დააკავეს, ხოლო მას ნარკოტიკული საშუალება ჰეროინი ჩაუდეს, სსკ-ის 260-ე მუხლით დააკავეს და ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში მოათავსეს, სადაც დაახლოებით 11 თვე იმყოფებოდა. დაწესებულებაში მიყვანისთანავე დახვდნენ რეჟიმის უფროსი ი----- ჭ-----, ასევე თ----- გ-----, ლ----- კ-----, გ-----, დ-----, კ----- ა----- და ო-----, რომლებმაც შეიყვანეს მისაღებ ოთახში, ტანსაცმელი გახადეს, წრეზე დადგნენ და ყველამ ერთად ცემეს, აფურთხეს და აგინეს, ითხოვდნენ დანაშაულის აღიარებას, შემდეგ მოათავსეს პირველ სართულზე N7 საკანში, სადაც დაახლოებით 1 თვე დაჰყო, შემდეგ გადაიყვანეს N21 საკანში, სადაც 9 თვე იმყოფებოდა.

ცემისგან ცუდად გახდა და გადაიყვანეს სტაციონარში, N17 საკანში რამდენიმე დღით, ქსნის სამკურნალო დაწესებულებაში გადაყვანამდე. თანასაკნელები იყვნენ მ----- რ-----ა, ს----- რ-----ე, ტ----- დ-----ი, მ----- ნ-----ე და სხვები. N7 საკანში, ისევე როგორც სხვა საკნებში, ყოველ დღე, შემოწმების პროცესში ციხის თანამშრომლებს პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან დერეფანში, დააყენებდნენ მწკრივში, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას და ჩაცუცქულ მდგო---ეობაში გადაადგილებას, რა დროსაც ციხის თანამშრომლები, მათ შორის ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ--- --ა და გ-----ა გ-----ა დასცინოდნენ, ცემდნენ, აგინებდნენ და აფურთხებდნენ. სადილის შემდეგ, რამდენიმე საათში, იგივე მეორედობდა, ასე ხდებოდა კვირაში დაახლოებით ხუთჯერ. ლ--- კ-----ას მინიმუმ ოთხჯერ მაინც გამოუყვანია საკნიდან უცემია, შეურაცხყოფა მიუყენებია, დედაზე უგინებია და უფურთხებია. ციხის თანამშრომლები, მათ შორის ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა პატიმრებს აწამებდნენ და კლავდნენ ცემაში. ერთხელ პაემანზე დედა ეკითხებოდა რა გჭირსო, იგი ცდილობდა მინიშნებებით ეცნობებინა მისი მდგო---ეობა, რაც შეამჩნიეს ციხის თანამშრომლებმა წამოიყვანეს, ძირს დააგდეს და ცემეს. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში ყოფნის დროს მის მიმართ განხორციელებ--- აღნიშნული ქმედებების გამო, 2 წელი მკურნალობდა.

დაზარალებულ ი----- ჯ-----ს ჩვენებით ირკვევა, რომ 2009 წლის 22 დეკემბერს ნარკოტიკული საშუალება ჩაუდო და დააკავა ზუგდიდის პოლიციამ და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, ჯერ კარცერში, შემდეგ N12 საკანში, სადაც დაახლოებით 6 თვე იმყოფებოდა, 2010 წლის მ---ამდე, სანამ სხვა დაწესებულებაში გადაიყვანდნენ. N12 საკანში თანასაკნელები იყვნენ ზ--- გ-----ა, დ--- ე----- --- და სხვები, რომელთა სახელები არ ახსოვს. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე დახვდნენ ციხის თანამშრომლები, მათ შორის ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა, გ-----ა გ-----ა, დ--- ჯ-----ა, ა----- ჯ-----ა, რ----- რ-----, კ--- ა---ა და ო---ე ლ-----ა, შეიყვანეს ჩხრეკის ოთახში და ყველამ ერთად დაუწყეს ცემა, შემდეგ კარცერში წაიყვანეს, პირველ სართულზე, სადაც 5 დღე იყო და ყოველ დღე სცემდნენ. მეორე დღეს გ-----ა გ-----ა შემოვიდა და ცემა. ამის შემდეგ გადაიყვანეს N12 საკანში, სადაც თითქმის ყოველ დღით, ზოგჯერ დღეში ორჯერაც, ციხის თანამშრომლები პატიმრებს გაიყვანდნენ შემოწმებაზე დერეფანში, ურტყამდნენ ხელკეტებით, ხელებით, წიხლებით, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. საკანშიც შემოდოდნენ ჩხრეკის მიზეზით, თეფშებს, ლეიბებს, პირსახოცებს, ყველაფერს ქვევით ყრიდნენ, ბოთლებში შეგროვებ--- წყლით პატიმრების ნივთებს ასველებდნენ, რის შემდეგადაც ეს ნივთები უვარგისი და გადასაყრელი ხდებოდა. სამუშაო დღეებში, საკუთარი სმენის დროს, ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ--- - კ-----ას და გ-----ა გ-----ას ძირითად საქმიანობას პატიმრების ცემა, წამება და შეურაცხყოფის მიყენება წარმოადგენდა.

დაზარალებ--- ტ----- ც-----ს ჩვენებით ირკვევა, რომ დააკავეს 2010 წლის 5 აპრილს ძარცვაზე და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც იყო 1 წლის განმავლობაში. მოთავსებ--- იყო პირველ სართულზე, N5 და N9 საკნებში, თითოეულში 6-6 თვე. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა.

თანასაკნელები იყვნენ ზ----- მ-----ი, მ----- ხ-----ი, რ----- გ-----ა, თ----- კ-----ა და სხვები. დაწესებულებაში იყო გაუსაძლისი პირობები, თითქმის ყოველდღე ციხეში თანამშრომლების მიერ ხდებოდა პატიმრების ცემა, გინება და არაადამიანური მოპყრობა. დილით პატიმრები საკნიდან გაჰყავდათ დერეფანში შემოწმების მიზნით, რა დროსაც ციხის თანამშრომლები, მათ შორის ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ----- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა პატიმრებს ხელს ურტყამდნენ, ქუსლებით ცემდნენ, ეჩხუბებოდნენ და აგინებდნენ. ასეთი პირობების შესახებ ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, რადგან ციხის თანამშრომლები პატიმრებს აშინებდნენ და ემუქრებოდნენ.

დაზარალებ----- დ----- ჩ-----ას ჩვენებით ირკვევა, რომ დააკავეს 2012 წლის 17 ი-----ს საბრძოლო მასალის მართლსაწინააღმდეგო შეძენა-შენახვისათვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც იმყოფებოდა 1 წლის და 10 დღის განმავლობაში, ამნისტიით განთავისუფლებამდე. მოთავსებ----- იყო N12 და N10 საკნებში, N12 საკანში თითქმის 1 წელი დაჰყო, ხოლო N10 საკანში დაახლოებით 1 თვე. თანასაკნელები იყვნენ ს----- ფ-----ა, გ----- ა-----ა, ჯ----- თ----- და სხვები. დაწესებულებაში შეყვანის დღეს ადმინისტრაციაში, გასახდელ ოთახში დახვდნენ ციხის თანამშრომლები, დაახლოებით 10-15 კაცი, ლ----- კ-----ა და რ----- რ----- მისგან ითხოვდნენ თანამშრომლობას, რაზედაც უარი განაცხადა, რის გამოცემეს და აიყვანეს პირველ სართულზე, N12 საკანში, სადაც თითქმის ყოველ დილით, შემოწმების დროს ციხის თანამშრომლები პატიმრებს საკნიდან გამოყრიდნენ დერეფანში, კედელთან მიაყენებდნენ, საცვალს და შარვალს ჩაახდევინებდნენ, სცემდნენ, თავზე ხელებს შემოაწყობინებდნენ და ასე აიძულებდნენ სირბილს. როგორც ახსოვს, მხოლოდ ახალი წლის და გიორგობის დღეები გამოტოვეს ცემის გარეშე. ამ ყველაფერში სხვა თანამშრომლებთან ერთად მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ----- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, რომლებიც პატიმრებს სცემდნენ, აგინებდნენ დედის და ოჯახის მისამართით და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, აზრიც არ ჰქონდა ამის თქმას.

დაზარალებულ გ-----ა კ-----ას ჩვენებით ირკვევა, რომ დააკავეს 2011 წლის 26 თებერვალს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-3 ნაწილით, ცოლად შერთვის მიზნით ქალი მოტაცების გამო და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც იმყოფებოდა 2013 წლის ოქტომბრამდე, ამნისტიით განთავისუფლებამდე. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თავიდან მოთავსებ----- იყო N7 საკანში, დაახლოებით 11 თვის განმავლობაში, შემდეგ - N13 საკანში, დაახლოებით 3-4 თვე და ბოლოს - N10 საკანში, დაახლოებით 3 თვის განმავლობაში. N7 საკანში თანასაკნელები იყვნენ კ----- კ-----ი, დ----- შ-----ა, გ----- გ----- და სხვები. N7 საკანში მყოფ პატიმრებს ციხის თანამშრომლები ნორმალურად ექცეოდნენ, თუმცა საკნის გარეთ ესმოდა ცემა, გინება და შეურაცხყოფები. N13 საკანში გადაყვანის შემდეგ დაიწყო ციხის თანამშრომლების მხრიდან პატიმრებზე ძალ-----ბა; გამოყრიდნენ პატიმრებს საკნიდან დერეფანში ცემდნენ, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. თუ საკანში ხმაურს გაიგებდნენ ან ტელევიზორს მაღალ ხმაზე აწეულს

ან, თუ ციხის თანამშრომელი თუ შემოიხედავდა საკანში და ყველა პატიმარი ფეხზე არ ადგებოდა, პატიმრებს გამოყრიდნენ გარეთ, დააყენებდნენ მწკრივში, თავის აწევის უფლებას არ აძლევდნენ, ცემდნენ, აგინებდნენ, აფურთხებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ, რაც კვირაში დაახლოებით ორჯერ-სამჯერ ხდებოდა. შემოდოდნენ საკანში, პატიმრების ნივთებს, ლეიბებს ქვემოთ დაყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ. დილით გასეირნებაზე გაყვანის დროს, პატიმრებს გაიყვანდნენ დერეფანში, სიას ამოიკითხავდნენ, თუ კარგ ხ---თზე იყვნენ არაფერს უშავებდნენ, სხვა შემთხვევაში ადგილზე არბენინებდნენ და შემდეგ უშვებდნენ სასეირნოდ. პატიმრების საკნიდან გამოყრაში, ცემაში, გინებაში, შეურაცხყოფის მიყენებაში და ყველა ამ პროცესებში, ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ ლ--- შ---ას ჩვენებით დგინდება, რომ 2009 წლის 15 ოქტომბერს დააკავეს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-2 ნაწილით და 353-ე მუხლის პ----- ნაწილით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N25 საკანში, სადაც დაახლოებით 8 თვე იმყოფებოდა, რუსთავის N16 დაწესებულებაში გადაყვანამდე. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე ადმინისტრაციაში, მისაღებ ოთახში დახვდნენ ციხის თანამშრომლები, მათ შორის კ--- ა---ა, რ----- რ-----, ო---ე ლ-----ა, თ----- გ-----ი და სხვები, რომლებმაც გასახდელ ოთახში ცემეს, მიაყენეს ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფა, რის შემდეგაც აიყვანეს მეორე სართულზე N25 საკანში, სადაც თანასაკნელები იყვნენ თ----- ლ-----ე და სხვები. ციხის თანამშრომლებს დილით, ზოგჯერ შუადღესაც საკნიდან გამოჰყავდათ პატიმრები დერეფანში, აყენებდნენ კედელთან, ცემდნენ დუბინკით, აგინებდნენ და აყენებდნენ სიტყვიერ შეურაცხყოფას. ამ პროცესში ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად მონაწილეობდა თ----- გ-----ი, რომელსაც ხშირად უცემია და მიუყენებია სიტყვიერი შეურაცხყოფა, ხოლო ი----- ჭ-----ა, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა არ ახსოვს. ერთხელ სააბაზანოდან ფეხის სისველის გამო, სირბილით ვერ შევიდა საკანში და სხვა პატიმრებს ჩამორჩა და ამის გამო ციხის თანამშრომლებმა, მათ შორის თ----- გ-----მა, ცემა, ხოლო შემდეგ კარცერში ჩაიყვანეს. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ, ამავე დროს ოჯახის წევრებზეც ფიქრობდა, რომლებიც ისედაც ნერვიულობდნენ და არ სურდა მათთვის დამატებითი სანერვიულო მიეცა.

დაზარალებულ რ----- გ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2009 წლის ს----- ---ში ქურდობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში. თავიდან მოათავსეს N6 საკანში, სადაც დაახლოებით 5-6 თვის განმავლობაში იმყოფებოდა, შემდეგ სამეურნეოში გადაიყვანეს, რომელიც მდებარეობდა ადმინისტრაციის გარეთ, ციხის შენობაში. N6 საკანში თანასაკნელები იყვნენ ი----- ჩ---, გ--- ა-----ი, ზ----- ნ-----ა, დ----- ქ----- და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე, მისაღებ ოთახში ცემეს ციხის თანამშრომლებმა, თ----- გ-----მა, ი----- ჭ-----ამ, ლ--- კ-----ამ, რ----- რ-----მ და სხვებმა. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. N6 საკანში ყოფნისას თითქმის

ყოველ მეორე დღეს ცემდნენ. დილით ციხის თანამშრომლები საკნიდან გაიყვანდნენ პატიმრებს დერეფანში, დააყენებდნენ კედლის გასწვრივ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩამჯდარ მდგო---ეობაში თავზე ხელებდაწყობილებს არბენინებდნენ, რა დროსაც ცემდნენ, აგინებდნენ და აყენებდნენ შეურაცხოფას. ზოგჯერ საკნებშიც შემოდრიოდნენ, პატიმრების ნივთებსა და ლეიბებს ძირს ყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ. სამეურნეოში გადასვლის შემდეგ, იშვიათად ცემდნენ. პატიმრების მიმართ განხორციელებულ ყველა ამ ქმედებებში მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ თ---- ლ-----ის ჩვენებით ირკვევა, რომ დააკავეს 2008 წლის თებერვალში სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N25 საკანში, სადაც დაჰყო დაახლოებით 4 წლის განმავლობაში, ქსანის დაწესებულებაში გადაყვანამდე. თანასაკნელები იყვნენ შ---- ბ-----, ლ---- შ---- ა, ჯ---- კ-----ა, მ----- ხ-----, ჯ---- და სხვები. დაწესებულებაში მიიღო თ----- გ----- მა და შეიყვანა მეორე სართულზე, N25 საკანში. მას ციხის თანამშრომლები ნორმალურად ეპყრობოდნენ. დილით შემოწმებაზე შემოდრიოდნენ, პატიმრები საკნიდან გაჰყავდათ დერეფანში, დააყენებდნენ კედელთან, გასინჯავდნენ, შარვალს ჩაახდევინებდნენ, მერე ჩაიცვამდნენ და სასეირნოდ მიჰყავდათ. ი----- ჭ-----ა და თ----- გ-----ი ყურადღებასაც იჩენდნენ მის მიმართ, ლ---- კ-----ა კონტროლიორი იყო, ხოლო გ-----ა გ-----ა არ ახსოვს, ამიტომ ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიმართ არანაირი პრეტენზია არ გააჩნია.

დაზარალებულ მ----- შ-----ს ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2009 წლის ივლისში სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-2 ნაწილით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N21 საკანში, სადაც იყო 6 თვე, 2010 წლის იანვრამდე, გეგუთში გადაყვანამდე. თანასაკნელები იყვნენ მ----- შ-----ა, თ----- გ-----ე და სხვები. დაწესებულების დირექტორის მოადგილე იყო დ---- ჯ-----ა, ხოლო დირექტორი ვინაობა არ ახსოვს. N21 საკანში ყოფნისას, კვირაში დაახლოებით ორჯერ, შემოწმების ან ჩხრეკის მოტივით, ციხის თანამშრომლებს საკნიდან გაჰყავდათ პატიმრები დერეფანში, დააყენებდნენ კედლის გასწვრივ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩამჯდარ მდგო---ეობაში ყოფნას, მერე ჩაიცმევდნენ და ცემით შეჰყავდათ საკანში. ასეთი რამ სეირნობიდან დაბრუნების დროსაც ხდებოდა. ზოგჯერ საკნებშიც შემოდრიოდნენ და პატიმრების ტანსაცმელს, ლეიბებს და საბნებს ძირს ყრიდნენ. ოთხივე ბრალდებულს იცნობს ციხიდან და იცის, რომ შემოწმების პროცესში ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად იდგნენ, თუმცა რომელიმე მათგანი მონაწილეობდა თუა არა პატიმრების ცემაში არ იცის, ვინაიდან თავჩაღუნული იდგა კედლისკენ და ზურგიდან ვინ ურტყამდა ვერ ხედავდა.

დაზარალებულ ლ----- თ-----ს ჩვენების მიხედვით, 2010 წლის 5 მარტს დააკავეს ქურდობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც 3 წელი დაჰყო. თავიდან მოთავსებ---- იყო N11 საკანში, შემდეგ N7 საკანში და ბოლოს სამეურნეო ნაწილში გადაიყვანეს. თანასაკნელები იყვნენ რ----- გ-----ა, ტ-----

- დ-----ი, რ----- კ-----ე და სხვები. დაწესებულებაში ციხის თანამშრომლები პატიმრებს ძალიან ცუდად ექცეოდნენ, კვირაში მინიმუმ ორჯერ, დილით პატიმრები საკნიდან გაყავდათ დერეფანში და სცემდნენ, ხოლო საკანში დაბრუნებულებს პატიმრების ნივთები და საბნები ქვემოთ დაყრილი ხვდებოდათ. მას და სხვა პატიმრებს სამეურნეო ნაწილში ყოფნის დროსაც ცემდნენ, მათ შორის ი----- ჭ-----ა და გ-----ა გ-----ა, რომელმაც ერთხელ საჭმლის ურიკით გასეირნება მოსთხოვა, რაც არ შეუსრულა და ამის გამოც ცემა. თ----- გ-----ს და ლ---- კ-----ას შეურაცხყოფა არ მიუყენებიათ. ცემისგან მარჯვენა ყურში სმენა დაკარგა.

დაზარალებულ თ----- შ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2008 წლის ივნისში ქურდობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, თავიდან N9 საკანში, სადაც იყო დაახლოებით 5-6 თვე, შემდეგ გადაიყვანეს N21 საკანში, სადაც დაჰყო, დაახლოებით 7 თვე და ბოლოს იმყოფებოდა ტუბდისპანსერში, საიდანაც 2010 წლის დეკემბერში გადაიყვანეს ქსანის დაწესებულებაში. თანასაკნელები იყვნენ მ----- შ-----ა, ნადარაია და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე, მისაღებ ოთახში, გაჩხრიკეს ციხის თანამშრომლებმა, ჩახადეს და მიაყენეს შეურაცხყოფა. შემდგომში, კვირაში დაახლოებით ორჯერ-სამჯერ დილით პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან დერეფანში, დააყენებდნენ კედლის გასწვრივ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ჩამჯდარ მდგო---ეობაში თავზე ხელებდაწყობილებს არბენინებდნენ და აიძულებდნენ ხოხვას, რა დროსაც ცემდნენ, აგინებდნენ და აყენებდნენ შეურაცხოფას. ზოგჯერ საკნებშიც შემოდრიოდნენ და პატიმრების ტანსაცმელს, ლეიბებს და საბნებს ძირს ყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მასთან შეხება არ ჰქონიათ და არ უცემიათ, თუმცა ამ პროცესში ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად იდგნენ, სხვა პატიმრებს ცემდნენ თუ არა არ იცის, რადგან კედლისკენ იყურებოდა და ვერ ხედავდა პატიმრებს ვინ ცემდა.

დაზარალებ--- ბ--- წ-----ის ჩვენების მიხედვით, 2007 წლის 2 ს-----ს მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, ყაჩაღობისთვის, სსკ-ის 179-ე მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით, სადაც იმყოფებოდა 2008 წლის 8 მარტამდე. მოათავსებ--- იყო N12 საკანში და კარცერში - 3 დღე. თანასაკნელები იყვნენ ბუბა ქუთელია, გ-- კვირკველია, მ----- ჯიბლაძე, ზ-----ა, ბ-----ი და სხვები. დაწესებულების დირექტორი იყო ვ-----. მიყვანის დღესვე ო---ე ლ-----ამ დუბინით სცემა და შეიყვანეს N12 საკანში. თავიდან ნორმალურად ექცეოდნენ, მაგრამ ერთხელ ჩხრეკის დროს საკანში შებრუნდა ბათინკის ჩასაცმელად, რაზედაც რ----- რ-----მ დუბინკა დაარტყა ზურგზე, რაზედაც მათ შორის შელაპარაკება მოხდა და მან კ---- ა----ას თხოვა თ----- გ-----თან ან ი----- ჭ-----ასთან შეხვედრა, რაც კიბის ქვევით მყოფმა თანამშრომლებმა გაიგეს, რომლებსაც უთხრა, რომ ამ ხნის კაცს რატომ ცემდნენ, რის გამოც კ---- ა----ამ, რ----- რ-----მ, თ----- გ-----მა და ი----- ჭ-----ამ წააქციეს და დუბინკებით და ფეხებით ცემეს და აგინეს, რის გამოც საჩივარი დაწერა და განაცხადა, რომ უვადო შიმშილობას იწყებდა, რის შემდეგადაც ქუთაისის დაწესებულებაში გადაიყვანეს. ერთხელ პატიმარ ბუბა ქუთელიას მეშვეობით წერილი მისწერა ახლობელს ციხეში არსებ--- მდგო---ეობის შესახებ, რაც ნახეს

ციხის თანამშრომლებმა და ბუბა ქუთელია ცემეს, ხოლო როდესაც განაცხადა, რომ წერილი მან გადასცა, შეიყვანეს თ----- გ-----ის კაბინეტში, სადაც ბუბა ქუთელიას ცემდნენ და თ----- გ-----მა და ი----- ჭ-----ამ, ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად ცემეს. ზოგჯერ საკნებშიც შემოდიოდნენ და პატიმრების ტანსაცმელს, ლეიბებს და საბნებს ძირს ყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ.

დაზარალებულ ი--- თ-----ას ჩვენების მიხედვით, 2011 წლის 22 მ---ს დააკავეს ძარცვისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც იმყოფებოდა დაახლოებით 2 წლის განმავლობაში, 2013 წლის 26 მ---ამდე, დაწესებულება დახურვამდე და ქუთაისის N2 დაწესებულებაში ეტაპირებამდე. თავიდან მოთავსებ--- იყო N9 საკანში 1 წლის და 3 თვის განმავლობაში და შემდეგ გადაიყვანეს N12 საკანში. N9 საკანში თანასაკნელები იყვნენ ი----- რ---ა, ი----- რ---ა, ს--- შ---, დ-----ი თ-----ა, რ--- ხ-----, ს--- ჯ---, მ--- შ-----ია, ქ----- ს---ა და სხვები. დირექტორი იყო ა----- ჯ---ა. ი----- ჭ-----ა ჰუმანურობას იჩენდა, ხოლო ციხის სხვა თანამშრომლები ისე სასტიკ-დ ექცეოდნენ პატიმრებს, რომ გათენება არ უნდოდათ, თითქმის ყოველდღე, დილით გამოიყვანდნენ პატიმრებს დერეფანში, დააყენებდნენ მწკრივში, სახით კედლისკენ, შარვლებს ჩაახდევინებდნენ, წაქცევამდე ადგილზე არბენინებდნენ, ჩაკუზულებს ხოხვა-ხოხვით უშვებდნენ გასეირნებაზე, რა დროსაც ზურგიდან ცემდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. მიუხედავად იმისა, რომ ვერ ხედავდნენ, თუ ვინ ურტყამდა, უკვე ხელითაც ცნობდნენ ციხის თანამშრომლებს. ლ--- კ-----ას ძმა დიდ თანამდებობაზე მუშაობდა და როდესაც იგი ჩამოივლიდა და სიას კითხულობდა, პატიმრებს ადგილზე სირბილით უნდა დაეძახათ ვარო, რა დროსაც ლ--- კ-----ა პატიმრებს შეურაცხოფას აყენებდა. პატიმრების ცემაში და შეურაცხყოფებში მონაწილეობდნენ გ-----ა გ-----ა, ლ--- კ-----ა და თ----- გ-----ი, ხოლო ი----- ჭ-----ა შედარებით ჰუმანურობას იჩენდა.

დაზარალებულ კ--- ს-----ას ჩვენებით ირკვევა, რომ დააკავეს 2009 წლის ნოემბრის თვეში ძარცვისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, მეორე სართულზე, N24 საკანში, სადაც იმყოფებოდა დაახლოებით 6-7 თვის განმავლობაში. თანასაკნელები იყვნენ ს--- მ-----, ო--- ფ---ა და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე ცემეს ო---ე ლ-----ამ, რ----- რ-----მ, თ----- გ-----მა და სხვებმა. შემდგომში ციხის თანამშრომლები სისტემატურად, კვირაში დაახლოებით სამჯერ-ოთხჯერ გასეირნების დროს დერეფანში, დააყენებდნენ კედლის გასწვრივ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, რა დროსაც ცემდნენ, აგინებდნენ ოჯახის წევრებზე და აყენებდნენ შეურაცხყოფას. ამ პროცესებში ლ--- კ-----ას და გ---ა გ-----ას მონაწილეობა არ ახსოვს, ხოლო თ----- გ-----ი და ი----- ჭ-----ა მონაწილეობდნენ. საკნებშიც შემოდიოდნენ და პატიმრების ტანსაცმელს, ლეიბებს და საბნებს ძირს ყრიდნენ.

დაზარალებულ ტ----- დ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2009 წლის 24 ს-----ს მარიხუანას გამო და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც იმყოფებოდა 1 წლის და 7 თვის განმავლობაში. თავიდან მოათავსეს N7 საკანში,

სადაც დაახლოებით 1 წლის განმავლობაში დაჰყო და შემდეგ გადაიყვანეს N21 საკანში. თანასაკნელები იყვნენ მ----- რ-----ა, ნ----- ნ-----ა, ე----- ძ-----ი, გ----- ლ----- ---ე, რ-----ე, გ----- ხ-----ა და სხვები. ყოველ დილით გასეირნებაზე გაყვანის და დაბრუნების დროს, ციხის თანამშრომლები პატიმრებს დერეფანში აყენებდნენ კედლის გასწვრივ, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, რა დროსაც ცემდნენ, აგინებდნენ და აყენებდნენ შეურაცხოფას. ზოგჯერ საკნებშიც შემოდდიოდნენ და პატიმრების ტანსაცმელს, ლეიბებს და საბნებს ძირს ყრიდნენ. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ. ამ პროცესებში მონაწილეობდნენ თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, ლ----- კ-----ა, გ-----ა გ-----ა, ო---ე ლ-----ა და სხვები.

დაზარალებულ ს----- კ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2009 წლის 15 დეკემბერს ავტოსაგზაო შემთხვევის გამო, სსკ-ის 276-ე მუხლით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, მეორე სართულზე, N22 საკანში, სადაც იმყოფებოდა დაახლოებით 4-5 თვის განმავლობაში, რუსთავის დაწესებულებაში გადაყვანამდე. თანასაკნელები იყვნენ თ----- გ-----ა, გ----- ფ-----ა და სხვები. ბრალდებულებს ციხიდან იცნობს. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე ცემეს ციხის თანამშრომლებმა და შემდეგ შეიყვანეს N22 საკანში, სადაც კვირაში დაახლოებით სამ-ოთხჯერ ციხის თანამშრომლები გამოიყვანდნენ პატიმრებს საკნიდან დერეფანში, დააყენებდნენ მწკრივში, სახით კედლისკენ ხელებაწეულებს, შარვალს ჩაახდევინებდნენ, ამყოფებდნენ ჩაკუზულ მდგო---ეობაში თავზე ხელებშემოწყობილებს და დუბინკებით და შლანგებით ცემდნენ და არბენინებდნენ, ამაში მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ----- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. ზოგჯერ საკანშიც შემოდდიოდნენ, პატიმრების პირად ნივთებს, ლეიბებს, საბნებს ქვემოთ ყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ გ---- ფ-----ას ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2008 წელს დაჭრის მცდელობისათვის და გლდანის დაწესებულებიდან 2009 წლის ბოლოს გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N13 საკანში, სადაც დაახლოებით 11 თვე იმყოფებოდა, რუსთავის N1 დაწესებულებაში გადაყვანამდე. თანასაკნელები იყვნენ ჯ---- ფ-----ი, გ---- ც-----ი, თ----- შ-----ა და სხვები. N4 დაწესებულებაში მიყვანის დღეს ციხის თანამშრომლებმა, მათ შორის ი----- ჭ-----ამ და თ----- გ-----მა, გამოჰკითხეს თუ ვინ იყო, მიაყენეს შეურაცხყოფა და ცემეს, შემდეგ მოათავსეს N13 საკანში. ციხის თანამშრომლები პატიმრებს სისტემატიურად ცემდნენ, მათ ციხის თანამშრომლისთვის შეხედვის უფლებაც არ ჰქონდა, წინააღმდეგ შემთხვევაში აგინებდნენ და დუბინკას არტყამდნენ. კვირაში დაახლოებით ოთხჯერ, დილით ციხის თანამშრომლები პატიმრებს გამოიყვანდნენ საკნიდან დერეფანში, დააყენებდნენ მწკრივში, სახით კედლისკენ, ჩაახდევინებდნენ შარვლებს, ამყოფებდნენ ჩაკუზულ მდგო---ეობაში, ცემდნენ, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. ზოგჯერ საკანშიც შემოდდიოდნენ, პატიმრების პირად ნივთებს, ლეიბებს, საბნებს ქვემოთ ყრიდნენ და წყალს ასხამდნენ. ამ პროცესებში, საკუთარი

მორიგეობის დროს, აქტიურად მონაწილეობდნენ თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, გ-----ა გ-----ა და ლ---- კ-----ა. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ. ცემისგან ხერხემალი და თავი დაუზიანდა, რაზედაც დღესაც მკურნალობს.

დაზარალებ---- ნ----- ნ-----ას ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2009 წელს ქურდობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც 3 წელი და 1 თვე იმყოფებოდა. თავიდან, 1 წლის და 6 თვის განმავლობაში იმყოფებოდა №7 საკანში, შემდეგ გადაიყვანეს N2 საკანში, სადაც დაახლოებით 2-3 თვე დაჰყო და ბოლოს გადაიყვანეს N6 საკანში. N7 საკანში თანასაკნელები იყვნენ მ----- რ-----ა, ტ----- დ-----ი, რ----- კ-----ე, გ----- ლ-----ე და სხვები. დაწესებულებაში მიღების დღესვე ცემეს და შეასახლეს N7 საკანში. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. ციხეში მიყვანიდან ბოლო დღემდე, თითქმის ყოველ დღით, ციხის თანამშრომლები ყოველგვარი მიზეზის გარეშე სასტი--დ ცემდნენ პატიმრებს და აგინებდნენ. გამოყრიდნენ პატიმრებს საკნიდან დერეფანში, ცემდნენ და პანჩურებს ურტყამდნენ, აიძულებდნენ ტანსაცმლის გახდას და იხვებივით სიარულს, მერე ტიტვლები უნდა ჩასულიყვნენ ქვევით და ასევე უნდა დაბრუნებ----ყვნენ, რა დროსაც საკანში შესვლამდეც პანჩურებს ურტყამდნენ. დედა გარდაეცვალა და ციხის თანამშრომლებმა დედაზე აგინეს. თუ საკანში ოდნავ ხმამაღალ საუბარს გაიგებდნენ, შემოვარდებოდნენ საკანში და პატიმრებს სასტი--დ ცემდნენ. ამ პროცესებში აქტიურად მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, რომლებიც მის და სხვა პატიმრების მიმართ განსაკუთრებ----სისასტიკით გამოირჩეოდნენ, პატიმრებს ასევე ცემდნენ ო---ე ლ-----ა, რ----- რ-----, კ---- ა-----ა და სხვები. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ და შეიძლება ცოცხალიც არ გადარჩენილიყო.

დაზარალებულ მ----- ლ-----ს ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2010 წლის 27 ივლისს ავტოსაგზაო შემთხვევისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N8 საკანში, სადაც 1 წელი იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ დ----- დ-----ა, მ---- ლ-----ა, ბ----- ლ-----ა და სხვები. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. დაწესებულებაში ყოფნის პერიოდში, კვირაში მინიმუმ ორჯერ, სრულიად უმიზეზოდ, ციხის თანამშრომლებს პატიმრები საკნიდან დერეფანში გაჰყავდათ, დააყენებდნენ მწკრივში, სახით კედლისკენ, ცემდნენ და აყენებდნენ ფიზიკურ და სიტყვიერ შეურაცხყოფას. ამ პროცესში მონაწილეობდა თ----- გ-----ი და ციხის სხვა თანამშრომლები, ხოლო ი----- ჭ-----ა მისი ახლობელი იყო და მას კარგად ექცეოდა, ასევე არ ახსოვს გ-----ა გ-----ას მონაწილეობაც ამ პროცესებში, იგი სხვებისგან განსხვავებით ნორმალურად ექცეოდა, ხოლო ლ---- კ-----ას არ იცნობს. ერთხელ დარეკვის მიზნით განცხადება დაწერა და დასარეკად უნდა გასულიყო საკნიდან, რა დროსაც საკანში შემოვარდა თ----- გ-----ი და ციხის სხვა თანამშრომლები და სრულიად უმიზეზოდ, რეზინის ხელკეტებით ცემეს თვითონ და სხვა პატიმრები ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

მოწმე ე--- ნ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2010 წლის 28 მ---ს იარაღის უკანონო შეძენა-შენახვა-ტარებისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც 2012 წლის ნოემბრამდე იმყოფებოდა. თავიდან მოთავსებ--- იყო N8 საკანში, სადაც დაახლოებით 5-6 თვის განმავლობაში იმყოფებოდა, შემდეგ გადაიყვანეს N5 საკანში, სადაც დაახლოებით 4 თვე დაჰყო და ბოლოს მოათავსეს N10 საკანში, სადაც დაახლოებით 21 დღის განმავლობაში იმყოფებოდა, საიდანაც გადაიყვანეს გლდანის დაწესებულებაში. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ--- ა. თანასაკნელები იყვნენ ლ-----, ნ----- მ-----ე, ჯ-----ა, კ-----, მ--- ლ-----ა, კ--- ჯ-----ა, ბ-----ა და სხვები. ციხის თანამშრომლები პატიმრებს არაადამიანურად ექცეოდნენ, თითქმის ყოველდღე დილით პატიმრები გამოყავდათ საკნიდან დერეფანში, დააყენებდნენ მწკრივში, სახით კედლისკენ, შარვალს ჩაახდევინებდნენ, ამყოფებდნენ ჩაკუზულ მდგო---ეობაში, ადგილზე არბენინებდნენ, ცემდნენ, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ, რაშიც ციხის თითქმის ყველა თანამშრომელი მონაწილეობდა, მათ შორის ა----- ჯ-----ა, თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. ერთი თუ დაარტყამდა პატიმარს, ყველას უნდა დაერტყა. იგი მაღალ წნევიანია, წყლული აქვს და სისხლდენა ჰქონდა, ამიტომ მას ცემდნენ, თუმცა ჩანდას, ჩაკუზვას და ადგილზე სირბილს აიძულებდნენ. ბრალდებულებთან პრეტენზიები არ გააჩნია, რადგან თვითონ არ უცემიათ. პატიმრებიდან ყველაზე მეტად მ--- ლ-----ას სცემდნენ, რადგან დანაშაულის აღიარებას სთხოვდნენ. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, ვერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებ--- რ----- კ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2009 წლის დეკემბერში ქურდობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაახლოებით 10 თვე იმყოფებოდა, შემდეგ გადაიყვანეს ქსნის დაწესებულებაში. თავიდან მოთავსებ--- იყო N7 საკანში, სადაც დაახლოებით 5 თვის განმავლობაში იმყოფებოდა, შემდეგ გადაიყვანეს N21 საკანში, სადაც 5 თვე დაჰყო. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თანასაკნელები იყვნენ ტ----- დ-----ი, გ----- ბ-----ა, გ----- ლ-----ე, გ----- სანაია, ნ----- ნ-----ა და სხვები. ციხის თანამშრომლები პატიმრებს არაადამიანურად ექცეოდნენ, კვირაში დაახლოებით ორჯერ-სამჯერ დილით გამოიყვანდნენ პატიმრებს საკნიდან დერეფანში, ამყოფებდნენ ჩაცუცქულ მდგო---ეობაში, არბენინებდნენ, ცემდნენ, ლანძღავდნენ და აგინებდნენ და შემდეგ ისევ შეყრიდნენ საკანში. ლ--- კ-----ა პატიმრების სიას კითხულობდა. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ--- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას თვითონ არ უცემიათ და მათ მიმართ პრეტენზია არ აქვს, თუმცა პატიმრები საკანში საუბრობდნენ, რომ ისინიც მონაწილეობდნენ პატიმრების ცემაში.

დაზარალებ--- ზ----- გ-----ს ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2011 წლის ივნისის თვეში დაჭრაზე და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაახლოებით 2 წელი იმყოფებოდა. თავიდან მოათავსეს N9 საკანში, სადაც 1 წლის და 7 თვის განმავლობაში იმყოფებოდა, შემდეგ გადაიყვანეს N10 საკანში, რის შემდეგაც ზუგდიდის N4 დაწესებულება დაიშალა და გადაიყვანეს ქუთაისის დაწესებულებაში. თანასაკნელები იყვნენ დ-----ი თ-----ა, გ-----ი ბ---, ი--- თ-----

ა, თ-----, რ----ა, ჩ---- და სხვები. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. ციხის თანამშრომლები პატიმრებს სასტი--დ ექცეოდნენ და აწამებდნენ, თითქმის ყოველდღე, როგორც საკანში, ასევე საკნის გარეთ დერეფანში ცემდნენ, აყენებდნენ ფიზიკურ, სიტყვიერ და მორალურ შეურაცხყოფას, ჩაგრავდნენ. ზოგჯერ დღეში ორჯერაც შემოწმების დროს შემოვიდოდნენ საკანში, პატიმრებს გაიყვანდნენ დერეფანში, სადაც ცემდნენ, აგინებდნენ, აყენებდნენ ფიზიკურ და სიტყვიერ შეურაცხყოფას. ამ პროცესებში, 3-4 თანამშრომლის გარდა, მონაწილეობდა თითქმის ყველა ციხის თანამშრომლები, მათ შორის თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, ლ---- კ----- ა და გ-----ა გ-----ა, რომლების 1 წლისა და 3 თვის განმავლობაში ზოგჯერ დღეში ორჯერ ცემდნენ, რის გამოც ნეკნი გაუტყდა და ყური ჰქონდა გაგლეჯილი. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

მოწმე კ----- ქ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2010 წლის 2 მარტს და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N24 საკანში, სადაც დაახლოებით 2 წელი იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ ს----- მ-----, ჯ----- ე-----ა, ო---- ფ-----ა, ზ----- გ----- და სხვები. დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. ბრალდებულებს მხოლოდ სახელი და გვარით იცნობს, სახით ვერ ცნობს. ციხის თანამშრომლები, კვირაში დაახლოებით ორჯერ-სამჯერ დილით გამოიყვანდნენ პატიმრებს საკნიდან დერეფანში, აიძულებდნენ შარვლის ჩახდას, ამყოფებდნენ ჩაცმულ მდგო--- ეობაში, ცემდნენ, ლანძღავდნენ და აგინებდნენ. საკანში დაბრუნებულებს პირადი ნივთები იატაკზე დაყრილი, დასვრილი და სველი ხვდებოდათ. ცემის და შეურაცხოფების დროს ვერ ხედავდა ვინ ურტყამდა, მაგრამ თანასაკნელების გადმოცემით იცის, რომ ამ პროცესებში მონაწილეობდნენ თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. ამ ფაქტების შესახებ შიშის გამო, კერავის ვერ ეუბნებოდნენ, მათ შორის ოჯახის წევრებსაც, ვინაიდან იცოდნენ, რომ უარეს დღეში აღმოჩნდებოდნენ.

მოწმე თ----- ქ-----ას დადგენი---, რომ დააკავეს 2011 წლის 1 მ---ს ქურდობის მცდელობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N7 საკანში, სადაც დაახლოებით 5-6 დღე იმყოფებოდა და საპროცესო შეთანხმების დადების შემდეგ გაანთავისუფლეს. თანასაკნელები იყვნენ ხ---- ჭ-----ა, გ-----ა კ-----ა, კ--- ბ-----ა და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანიდან მეორე დღეს ციხის თანამშრომლებმა პატიმრები დერეფანში გაიყვანეს და კედლის გასწვრივ ჩამწკრივეს სახით კედლისკენ, რის შემდეგ დაიძახეს შარვლები ჩაიხადეთო და ჩაიცუცქ---, რაც მან ვერ გაიგო და შარვლის ჩახდის გარეშე ჩაიცუცქა, რის გამოც სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენეს და ხელი დაარტყეს და გასეირნებაზე გაიყვანეს, შემდეგ კი საკანში ისევ ცემით დააბრუნეს. მესამე დღეს დილით საკნიდან გაიყვანეს, უნდოდა ენახა ვის მიჰყავდა, მაგრამ თავის აწევის საშუალებას არ აძლევდნენ, შეიყვანეს პირველ სართულზე, ჩხრეკის ოთახში და გრძელი თმის გამო იქ მყოფი დაახლოებით 4-5 ციხის თანამშრომელი 1 წუთის განმავლობაში უმოწყალოდ ურტყამდა, ერთმა სახეში დაარტყა, რის შემდეგაც იგრძნო რომ სახე გაეჭრა, ხელში რაღაც ეჭირა და

ყურიდან ყბის ბოლომდე სახე გაუჭრა და კბილიც ჩაუტეხა. შემდეგ რომელიღაცამ მარჯვენა ფეხი მუხლთან ჩაარტყა და წაიქცა, რის შემდეგადაც სასტი--დ ცემეს, შემდეგ წამოაყენეს, სასწორზე დააყენეს და ჰკითხეს რამდენი კილო იყავიო რომ მოგიყვანესო და რამდენი ხარო, შეურაცხყოფა მიაყენეს და უთხრეს 2 კილო ხარო დაკლებ---. ცემის შემდეგ გ-----ა გ-----ამ აიყვანა მეორე სართულზე, მაგიდასთან დასვა, თვითონ გავიდა და შემოვიდა ვიღაც პიროვნება, რომელიც გაეცნო რეჟიმის განყოფილების უფროსად, მოსთხოვა, რომ თავი არ აეწია და ფურცელზე დაეწერა, თუ რა ხდებოდა საკანში, რაზედაც უპასუხა, რომ ცუდად არავინ არ იქცევაო, შემდეგ მეზობელ სოფელში დაკარგული თოფის შესახებ ინფორმაციის მოწოდება მოსთხოვა, რაც მისთვის ცნობილი არ იყო, ვინაიდან იმ დროს საქართველოში საერთოდ არ იმყოფებოდა, რაზედაც რეჟიმის განყოფილების უფროსმა საწერ-კალამი თავში ჩაარტყო. ერთხელ უთხრეს, რომ ადვოკატი იყო მოსული და მასთან შესახვედრად წაიყვანეს, როდესაც ჩხრეკის ოთახს მიუახლოვდნენ, ერთმა თანამშრომელმა ხელი ჰკრა და ოთხში შეაგდო, სადაც უმოწყალოდ ცემეს, აყენებდნენ შეურაცხყოფას. მათთვის ცნობილი იყო, რომ მამამისი რუსთავის N17 დაწესებულების რეჟიმის განყოფილების უფროსი იყო და მისი დაჭერის შემდეგ გაათავისუფლეს და ეუბნებოდნენ, რომ მამაშენი უკვე აღარ მუშაობსო მაგ დაწესებულებაში და არაფრის იმედი არ უნდა გქონდესო, შენი ძმა შიმშილობს და ოპოზიციაში არისო. ცემისგან ცოცხალმკვდარი შეიყვანეს საკანში, ტუჩი ამობრუნებ-- -- ჰქონდა, სისხლი სდიოდა, კბილი ჩატეხილი ჰქონდა, კოჭლობდა, სახე გაჭრილი ჰქონდა, მარცხენა ყურიდან სითხე სდიოდა. ციხიდან გასვლიდან 2 თვე ყურთასმენა არ ჰქონდა. ციხის თანამშრომლები ფსიქოლოგიურ ზეწოლას ახდენდნენ მასზე, ამცირებდნენ, აგინებდნენ და იმ დონემდე მიიყვანეს, რომ 11 მ--ს თვითმკვლელობა სცადა, რამდენიმე დღე რეანიმაციაში იყო და მკვდარი ეგონათ. როდესაც თმის გამო ცემეს და სახე გაუჭრეს, მის ცემაში გ-----ა გ-----აც მონაწილეობდა. ი----- ჰ-----ას სახეზე იცნობს მიყვანის პ-----ვე დღიდან, იგი უშუალოდ მონაწილეობდა მის ცემაში, გინებასა და შეურაცხყოფის მიყენებაში, ხოლო თ----- გ-----ი და ლ---- კ-----ა არ უნახავს, რადგან თავის აწევის უფლება არ ჰქონდა და მათ ვერ ხედავდა.

მოწმე დ----- ბ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2011 წლის აგვისტოს თვეში ქურდობის მცდელობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N5 საკანში, სადაც 6 თვე იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ ე--- ნ-----ა, დ----- ჯ-----ა, მ--- ლ-----ა, რ--- კ-----ა, ნ----- ჯ---, დ--- ჯ-----, ზ--- ა-----, ზ--- წ-----ა და სხვები. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში ძალიან ცუდი რეჟიმი იყო, დილით გასეირნებაზე გაყვანისას ციხის თანამშრომლებს პატიმრები დერეფანში გაჰყავდათ, დააყენებდნენ კედელთან თავდახრილებს, ჩაახდევინებდნენ შარვლებს, ამყოფებდნენ ჩაცუცქულ მდგო---ეობაში და ცემდნენ, რა დროსაც ვერ ხედავდა, თუ ვინ ურტყამდა. ი----- ჰ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა ციხიდან ახსოვს, თუმცა მასზე ძალ-----ბის პროცესში სახეებს ვერ ხედავდა, ამიტომ ისინი მონაწილეობდნენ თუ არა ამ პროცესებში არ იცის.

დაზარალებულ ე----- ლ-----ას ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2011 წლის მარტის თვეში ავტოსაგზაო შემთხვევისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში,

N7 საკანში, სადაც 6 თვე იმყოფებოდა. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თანასაკნელები იყვნენ გ-----ა კ-----ა, ტ----- ს----- და სხვები. N7 საკანში ყოფნის დროს, ციხის თანამშრომლები პატიმრებს დერეფანში და საკანში აყენებდნენ სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას; კვირაში რამდენიმეჯერ, დილის საათებში პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან და დააყენებდნენ დერეფნის ორივე მხარეს, შეაბრუნებდნენ კედლისკენ და ცემდნენ, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. საკანშიც შედიოდნენ და პატიმრების პირად ნივთებს აყირავებდნენ და იატაკზე ყრიდნენ. ამ პროცესებში, სხვებთან ერთად, აქტიურად მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. ამის შესახებ ვერავის ეუბნებოდნენ, ვინაიდან უარეს მდგომარეობაში აღმოჩნდებოდნენ.

მოწმე ლ---- თ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2010 წლის 10 მ---ს და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N10 საკანში, სადაც 1 თვე იმყოფებოდა. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თანასაკნელები არ ახსოვს. გასეირნების დროს ციხის თანამშრომლები პატიმრებს ავიწროებდნენ, აიძულებდნენ ბატიფეხურით სიარულს, საკნებში პატიმრების ლეიბებს და საბნებს ქვევით ყრიდნენ და ზოგჯერ წყალს ასხამდნენ. კვირის განმავლობაში ყოველ დღე, კვირა დღის გარდა, დილით პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან დერეფანში, მიაბრუნებდნენ კედლისკენ, შემდეგ ციხის ცემდნენ, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ, ამ დროს თავჩაღუნულები უნდა ყოფილიყვნენ და თვალებში არ უნდა შეეხედათ, ამიტომ არ იცის ვინ ურტყამდა, რადგან ვერ ხედავდა. ამის შესახებ ვერავის ეუბნებოდნენ, ვინაიდან უარეს მდგომარეობაში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ ზ----- ჭ-----ის ჩვენების მოხედვით, მსახურობდა საქართველოს შეიარაღებულ ძალებში, სენაკის ქვეით ბრიგადაში და დააკავეს 2010 წლის 11 აპრილს კონტრაქტის დარღვევისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაახლოებით 1 წელი და 3 თვე იმყოფებოდა. თავიდან მოათავსეს N16 საკანში, სადაც თითქმის 8 თვე დაჰყო, შემდეგ გადაიყვანეს N14 საკანში, სადაც გეგუთის დაწესებულებაში გადაყვანამდე იმყოფებოდა. N16 და N14 საკნებში თანასაკნელები იყვნენ ზ----- ფ-----ა, ი----- მ-----ე, ზ----- ნ-----ე, მ----- გ-----ე, ი----- ხ-----ი და სხვები. საკანში შესახლებიდან 1-2 კვირა არაფერი მომხდარა, ხოლო შემდეგ თითქმის ყოველდღე, შაბათ-კვირის გარდა, ციხის თანამშრომლები ცემდნენ პატიმრებს დერეფანში და საკანშიც. დილით სასეირნოდ გაყვანამდე ციხის თანამშრომლები პატიმრებს გაიყვანდნენ საკნიდან დერეფანში, შარვალს ჩაახდევინებდნენ, ამყოფებდნენ ჩაცმულ მდგომარეობაში, აგინებდნენ, ცემდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. ერთხელ საკნის ტუალეტში შეყარეს პატიმრები, რაღაცას ეძებდნენ და პატიმრების ნივთებს წყალს ასხამდნენ და აქაც ცემეს თვითონ და სხვა პატიმრები. ამ პროცესებში ციხის თითქმის ყველა თანამშრომელი მონაწილეობდა. ზ----- ჭ-----ის განმარტებით, იცნობს ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას. ი----- ჭ-----ა რეჟიმის უფროსი იყო, სხვებთან შედარებით აგრესიულობით არ გამოირჩეოდა, თუმცა ერთხელ ი----- ჭ-----ამ და კიდევ სამმა ციხის თანამშრომლებმა ცემეს იმის გამო, რომ თითქოს საკანში ხმამაღლა საუბრობდნენ. პატიმრების ცემაში და შეურაცხოფებში ასევე

მონაწილეობდნენ თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. განსაკუთრებ----- აგრესიულობით ციხის უფროსის მოადგილე გამოირჩეოდა. ამის შესახებ ვერავის ეუბნებოდნენ, ვინაიდან უარეს მდგო---ეობაში აღმოჩნდებოდნენ. ერთხელ სახალხო დამცველის წარმომადგენელს უთხრეს არსებ----- ვითარების შესახებ და ამის გამო ცემეს.

დაზარალებულ მ----- შ-----ის ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2011 წლის 18 ივლისს და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N9 საკანში, სადაც 3 თვე იმყოფებოდა და შემდეგ გადაიყვანეს ქუთაისის დაწესებულებაში. თანასაკნელები იყვნენ შ--- ა-----ა, ი-- რ----ა, ხ---, წ-----ა და სხვები. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში მასიური ხ---თი ჰქონდა პატიმრების ცემას და წამებას, საკანში უნდა ყოფილიყო სრული სიჩუმე, ტელევიზორი მაღალ ხმაზე არ უნდა ყოფილიყო ჩართული, საკნის კარს ჰქონდა სათვალთვალო, საიდანაც ციხის თანამშრომლები ღამით აკვირდებოდნენ პატიმრებს. დილით შემოვარდებოდნენ საკანში, გამოიყვანდნენ საკნიდან დერეფანში პატიმრებს, არკვევდნენ ვინ ხმაურობდა ღამით საკანში, შემდეგ ცემდნენ, აგინებდნენ, აფურთხებდნენ, შეურაცხყოფას აყენებდნენ. შემოვარდებოდნენ საკანში, პატიმრების ნივთებს აყირავებდნენ და ძირს ყრიდნენ. ერთი პატიმრის ხმამაღალი საუბრის გამო, მთელ საკანს ცემდნენ. იგივე ხდებოდა აბაზანაში გაყვანის პროცესში და დერეფანშიც. ციხის დირექტორი ა----- ჯ-----ა, კ---- ა----ა და სხვა თანამშრომლები მას და სხვა პატიმრებს აიძულებდნენ დანაშაულის აღიარებას და ამის გამო ცემდნენ, აწამებდნენ, აგინებდნენ და ემუქრებოდნენ ოჯახის წევრების დაჭერით. მას და მ--- ლ-----ას განსაკუთრებით აწამებდნენ და ცემით კლავდნენ. ცემის შედეგად ყურის ბარაბანი გაუხეთქეს, ყურთასმენა დაკარგა და ხერხემალი დაუზიანდა. ციხის თანამშრომელთა მხრიდან ასეთი ქმედება თითქმის ყოველდღე ხდებოდა. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას თვითონ არ უცემიათ, მაგრამ სხვა პატიმრების ცემაში, გინებაში და შეურაცხყოფის მიყენებაში მონაწილეობდნენ და არავის არ ინდობდნენ. ამის შესახებ ვერავის ეუბნებოდნენ, ვინაიდან მათი მშველელი და პატრონი არავინ არ იყო.

დაზარალებულ რ----- წ-----ას ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2012 წლის მ---ში და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაახლოებით 9 თვე იმყოფებოდა, ქუთაისის დაწესებულებაში გადაყვანამდე. თავიდან მოათავსეს N12 საკანში, სადაც თითქმის 4 თვე დაჰყო, შემდეგ გადაიყვანეს N14 საკანში. N12 საკანში თანასაკნელები იყვნენ ს----- ფ---ა და სხვები, ხოლო დანარჩენების ვინაობა არ ახსოვს. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე ი----- ჭ-----ამ თანამშრომლობა შესთავაზა, კერძოდ: საკნიდან ინფორმაციის გამოტანა და მოწოდება და საბუთოზეც მოაწერინა ხელი და შეუშვეს N12 საკანში, თუმცა ინფორმაცია არ მიუწოდებია. კვირაში 4-ჯერ მაინც, ნებისმიერი მიზეზით ციხის თანამშრომლებს პატიმრები დერეფანში გაჰყავდათ ცემდნენ, აგინებდნენ, აფურთხებდნენ და პანდურებს ურტყამდნენ. როდესაც სახალხო დამცველის წარმომადგენელი შემოდიოდა დაწესებულებაში პატიმრები ეუბნებოდნენ, რომ კარგად ვართო, რეალურ სურათს ვერ ეტყოდნენ, ვინაიდან ცემით მოკლავდნენ. აღნიშნულ პროცესებში

მონაწილეობდნენ ი----- ჰ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, ისინი სწორედ ამ საქმიანობით ახსოვს, ზოგი პატიმრებს ცემდა და ზოგიც უყურებდა მათ ცემას.

დაზარალებ--- ლ--- გ-----ას ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2010 წლის 17 ივნისს, ქუჩაში აიყვანეს პოლიციის თანამშრომლებმა გადამოწმების მიზნით და ოპიუმიანი ღვინო დაალევინეს, რის შემდეგაც მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N5 საკანში, სადაც 1 წელი, 1 თვე და 3 დღე იმყოფებოდა. 14 კაციან საკანში 20 კაცი იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ ნ----- მ-----ე, დ--- ჯ-----ა, ლ--- კ-----ა, მ----- ჩ---, გ--- ე-----ა, ზ--- ლ---ა, ზ--- წ-----ა, კ--- ჯ---ა, მ--- ლ-----ა და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე ტანსაცმელი გაახდევინეს და ცემეს. საკანში შიგნით არაფერი არ ყოფილა, მაგრამ თითქმის ყოველ დილით პატიმრები გამოყავდათ დერეფანში და ცემდნენ იმის გამო, რომ წინა ღამით საკანში ხმაური იყო. ყოველ დილას 9 საათზე და საღამოს 5 საათზე ციხის თანამშრომლებს პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან დერეფანში, დააყენებდნენ მწკრივში, პატიმრებს ყველას სათითაოდ უნდა დაეძახა თავისი სახელი და გვარი, მერე უნდა შეტრიალებ---ყვნენ, უნდა ჩაეხადათ და ჩაცუცქულიყვნენ, შემდეგ ცემდნენ, აგინებდნენ და 5-10 წუთით სასეირნოდ უშვებდნენ. ამ პროცესებში თითქმის ყველა თანამშრომელი მონაწილეობდა მათ შორის რ----- რ-----, ი----- ჰ-----ა, თ----- გ-----ი და ლ--- კ-----ა, რომლებიც პატიმრებს ცემდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ, ხოლო გ-----ა გ-----ა არ ახსოვს. ამის შესახებ ვერავის ეუბნებოდნენ, ვინაიდან უარეს მდგო---ეობაში აღმოჩნდებოდნენ.

დაზარალებულ ა----- ჩ-----ის ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2008 წლის 9 აპრილს ქურობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც 2 წელი და 2 თვე იმყოფებოდა, რუსთავის N16 დაწესებულებაში ეტაპირებამდე. თავიდან მოათავსეს N12 საკანში, სადაც 1 წელი და 3 თვე იმყოფებოდა, შემდეგ გადაიყვანეს N13 საკანში, სადაც დანარჩენი პერიოდი გაატარა. N12 საკანში თანასაკნელები იყვნენ ზ--- გ-----ა, ხ--- ლ-----ა, დ--- გ-----ა, კ-----ა და სხვები, ხოლო N13 საკანში - ა----- პ-----, დ--- დ----- და სხვები. ციხის თანამშრომლები ძალიან ცუდად ეპყრობოდნენ პატიმრებს, ახორციელებდნენ ფსიქოლოგიურ ზეწოლას, ცემდნენ, აწამებდნენ, აგინებდნენ, არღვევდნენ მათ უფლებებს, სიცოცხლის მოსპობის ეშინოდათ, ყოველ წუთს ჰქონდათ მოლოდინი, რომ ციხის თანამშრომლები შემოვარდებოდნენ და ცემდნენ. დილით გასეირნებაზე გაყვანისას და დაბრუნების დროს ცემდნენ პატიმრებს. ყოველ მეორე დღეს ციხის თანამშრომლები ჩხრეკის დროს საკნებში ქვევით ყრიდნენ პატიმრების ნივთებს, საკანში დაბრუნებისას ნივთები წყალში ეყარა. იმყოფებოდნენ მუდმივ შიშში, ფსიქი-- ჰქონდათ დანგრეული. ოდნავ ხმის აწევის გამო, პატიმრებს ცემდნენ და არაადამიანურად აწამებდნენ. ამის შესახებ ვერავის ეუბნებოდნენ, ვინაიდან უარეს მდგო---ეობაში აღმოჩნდებოდნენ. როდესაც სახალხო დამცველის წარმომადგენელი შემოდიოდა ციხის თანამშრომელი კარებთან იდგა და პატიმრები შიშის გამო ვერაფერს ეუბნებოდნენ, ვინაიდან მისი გასვლის შემდეგ ცემით მოკლავდნენ. გ-----ა გ-----ას და ლ--- კ-----ას არ იცნობს, ხოლო ი----- ჰ-----ას

და თ----- გ-----ს იცნობს, რადგან ისინი ცემაში ხელს არ ისვრიდნენ და ამ საქმეს სხვა თანამშრომლებს ავალებდნენ ცემის პროცესსაც ესწრებოდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ.

დაზარალებულ რ---- კ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2011 წლის მარტში მარიხუანას მოხმარებისთვის, მიუსაჯეს 1 წელი თავისუფლების აღკვეთა და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში. თავიდან მოათავსეს N26 საკანში, სადაც 21 დღე იმყოფებოდა, შემდეგ გადაიყვანეს N12 საკანში, სადაც 1 კვირა დაჰყო და ბოლოს მოათავსეს N5 საკანში, სადაც გათავისუფლებამდე, დაახლოებით 11 თვე იმყოფებოდა.

№26 საკანში თანასაკნელები იყვნენ კ-----ი, გ-----ა და სხვები, N12 საკანში - ე---- ნ-----ა, მ-----ი მ-----ია და სხვები, N5 საკანში - დ---- ჯ-----, ს----- ჯ----, ზ---- წ-----ა, დ---- ჯ-----ა, მ---- ლ-----ა, კ-----ი და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის პ-----ვე დღიდან ცემდნენ. კვირაში დაახლოებით ორჯერ-სამჯერ ციხის თანამშრომლებს პატიმრები გამოჰყავდათ საკნიდან გარეთ დერეფანში, დააყენებდნენ კედელთან და ცემდნენ. ამ პროცესებში მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. ერთხელ N5 საკანში შიგნითა ტუალეტში შეყარეს პატიმრები, რომლებიც ერთმანეთზე ისხდნენ და ცემეს. ამ დროს ციხის სხვა თანამშრომლებთან ერთად იმყოფებოდა რ----- რ----- და გ-----ა გ-----ა. ცემისგან დაზიანება არ მიუღია, თუმცა ნაცემი ეტყობოდა, გული წასვლია და შოკშიც ჩავარდნილა ერთი-ორჯერ. ამის შესახებ ვერავის ეუბნებოდნენ, ვინაიდან არანაირი აზრი არ ჰქონდა.

დაზარალებულ ა---- რ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2010 წლის 29 ივნისს სსკ-ის 260-ე მუხლით და მოათავსეს გლდანის N8 დაწესებულებაში, სადაც თვენახევარი იმყოფებოდა და შემდეგ გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში და მოათავსეს N9 საკანში, სადაც 1 წელი და 7 თვე იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ თ---- წ-----ა, ლ---- ბ----, დ-----ი თ-----ა, შ---- კ-----ა, ტ----- ლ---- და სხვები. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. დაწესებულებაში ყოფნის პერიოდში სისტემატიურად ცემდნენ ა----- ჯ-----ა, დ---- ჯ-----ა, კ---- ა----ა, რ----- რ----- და სხვები. ციხის თანამშრომლებს შემოწმების დროს საკნიდან გაჰყავდათ პატიმრები დერეფანში, აყენებდნენ 2 მწკრივად, სახით კედლისკენ, უკან მოხედვა არ შეიძლებოდა, ცემდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას არ უცემიათ, პირიქით ი----- ჭ-----ა ყურადღებას აქცევდა და ეხმარებოდა, ასევე იყო თ----- გ-----იც, მათ მიერ პატიმრების ცემის ფაქტი არ უნახავს.

დაზარალებულ ი----- რ-----ას ჩვენების მიხედვით, დააკავეს სსკ-ის 179-ე და 260-ე მუხლებით 2010 წლის 13 დეკემბერს და 2010 წლის 15 დეკემბერს მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N9 საკანში, სადაც 1 წელი და 6 თვე იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ პ----- ს-----ა, გ----- და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის პ-----ვე დღეს ცემეს, რაც საკანშიც გრძელდებოდა. ყოველ დღიდან ციხის თანამშრომლებს საკნიდან გამოჰყავდათ პატიმრები გარეთ დერეფანში, მიაყენებდნენ კედელთან, სახით კედლისკენ, ამყოფებდნენ ჩამჯდარ მდგო---ეობაში თავზე ხელებშემოწყობილებს და ყველას ერთად ცემდნენ, ასევე აგინებდნენ და

შეურაცხყოფას აყენებდნენ, ამ დროს პატიმრები ციხის ყველა თანამშრომლის სახეს ვერ ხედავდნენ. დაწესებულების დირექტორი ვინ იყო არ ახსოვს, ხოლო მოადგილე იყო დ----- ჯ-----ა. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ----- კ-----ას და გ----- ა გ-----ას ნაკლებად ახსოვს, კედლისკენ იყო მიბრუნებ----- თანამშრომელთა სახეებს ვერ ხედავდა, თუმცა ახსოვს, რომ პატიმრებზე ძალ-----ბის პროცესებში ესენიც იქ იყვნენ. დაწესებულებაში არსებ----- ვითარების შესახებ ვერავის ეუბნებოდნენ, ვინაიდან ამის თქმის შესაძლებლობა პატიმრებს არ ჰქონდათ.

მოწმე პ----- კ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურის სისტემაში მუშაობს 2002 წლის 02 დეკემბრიდან, ხოლო 2007 წლის 12 ივნისიდან მუშაობს სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურის საგამოძიებო ნაწილის უფროსი გამომძიებლის თანამდებობაზე. სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურის წარმოებაში იმყოფებოდა სისხლის სამართლის საქმე სასჯელადსრულების დეპარტამენტის ზუგდიდის N4 დაწესებულების თანამშრომლების მიერ პატიმრების მიმართ ჩადენილი არაადამიანური მოქმედებების გამო. აღნიშნულ სისხლის სამართლის საქმეზე სხვა გამომძიებლებთან ერთად აწარმოებდა საგამოძიებო მოქმედებებს. გამომძიებლის პროცესში, როგორც ზუგდიდის N4 დაწესებულებიდან, ასევე ქსნის, რუსთავის და სხვა დაწესებულებებიდან შემოდის როგორც ინდივიდუალური, ასევე კოლექტიური სახით მსჯავრდებულთა საჩივარ- განცხადებები, რომელსაც რამდენიმე, ზოგჯერ ათეულობით პირი აწერდა ხელს, რომელშიც მსჯავრდებულები მიუთითებდნენ ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში თანამშრომლების მიერ მათ მიმართ განხორციელებულ უკანონო ფაქტებზე. ამის შემდეგ ხდებოდა მოწმეების და დაზარალებულების დაკითხვა. დაკითხვის დროს ყველა შემთხვევაში ისმებოდა კითხვები: რომელ საკანში იმყოფებოდა პირი, პერიოდის მიხედვით, შემდეგ იღებდნენ ინფორმაციას ვინ იჯდა საკანში მათთან ერთად კონკრეტულ პერიოდში და ხდებოდა ამ პირების მოძიება და დაკითხვა. აღნიშნული საქმე გამოყოფი----- ძირითადი საქმისგან, რომელზეც ასევე მიმდინარეობდა გამომძიება ზუგდიდის N4 დაწესებულების თანამშრომლების მიმართ. მის გარდა გამომძიებას აწარმოებდნენ ი----- წ-----ა, გ-- ბ-----ი, ბ----- ჭ-----ა და ფაქტიურად მთელი საგამოძიებო ნაწილის გამომძიებლები. მოწმის განმარტებით, მის მიერ შესრულებ----- ყველა საგამოძიებო მოქმედება ჩატარებ-----ა კანო--- სრული დაცვით.

მოწმე ბ----- ჭ-----ამ აღნიშნა, რომ მუშაობს სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურის საგამოძიებო ნაწილის უფროსი გამომძიებლის თანამდებობაზე. მოცემულ საქმეზე გამომძიებლის პროცესში, მის გარდა საგამოძიებო მოქმედებები ჩატარეს სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურის საგამოძიებო ნაწილის გამომძიებლებმა, ფაქტიურად მთელი საგამოძიებო ნაწილის გამომძიებლები მონაწილეობდნენ. მოწმის განმარტებით, მის მიერ შესრულებ----- ყველა საგამოძიებო მოქმედება ჩატარებ-----ა კანო--- სრული დაცვით.

მოწმე ი----- წ-----ამ აღნიშნა, რომ მუშაობს სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურის საგამოძიებო ნაწილის უფროსი გამომძიებლად. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ----- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას ბრალდების სისხლის სამართლის

საქმეზე ჩაატარა მოწმეების გამოკითხვა, როგორც თავის სამუშაო კაბინეტში, ასევე სხვადასხვა პენიტენციურ დაწესებულებაში და თავიანთ საცხოვრებელ ბინებში. მოწმეთა გამოკითხვა ხდებოდა განცხადებების საფუძველზე; როდესაც მოწმე გამოკითხვის დროს უთითებდა თანასაკნელებზე, შემდეგ ამ პიროვნებების გამოკითხვაც ხდებოდა. მოწმის განმარტებით, მის მიერ შესრულებული ყველა საგამომძიებო მოქმედება ჩატარებულა კანონით სრული დაცვით.

დაზარალებულ მკვლელობის მსხვერპლს ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2011 წლის 2 მარტს ყაჩაღობის ბრალდებით, 4 დღე ჩხორი წყაროს პოლიციაში იყო მოთავსებული და 2011 წლის 6 მარტს გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N12 საკანში, სადაც 1 წელი და 2 თვე იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ ზემდეგ, რამდენა, კანონი, ჯანდაც, თანამშრომლობა, ჯანდაც, რამდენა, მკვლელობა, ჯანდაც, თანამშრომლობა და სხვები. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე ჩხრეკის ოთახში გააშვიშლეს და ცემეს. მის ცემაში იმყოფებოდა მონაწილეობდა, რომელმაც სიგარეტის ნამწვავების ყუთი ფეხით წააქცია, ნამწვავები ქვევით დაყარა და აიძულებდა მათი აკრეფა, რაც არ შეასრულა და ამის გამო მთელი 1 წლის და 2 თვის განმავლობაში ცემისგან ასისხლიანებდნენ. ცემის შემდეგ მკვლელობა თავის ოთახში შეიყვანა და აიძულებდა თანამშრომლობაზე ხელის მოწერას და განცხადების დაწერას. დაწესებულების დირექტორი იყო ჯანდაც. N12 საკანში ყოფნის დროს თითქმის სისტემატურად ყოველდღე ან ყოველ მეორე დღეს მაინც, ციხის თანამშრომლები ცემდნენ პატიმრებს, აგინებდნენ, სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას აყენებდნენ, აფურთხებდნენ, ლანძღავდნენ, შემდეგ საკნის კარებთან დადგებოდნენ, იცინოდნენ და ხალხს ამცირებდნენ, მთელი ციხე აწიოკებდა. ჰყავდათ, პატიმრები ყვიროდნენ დანარტყამ ადგილზე ნუ გვირტყამთო. იმყოფებოდა და თანამშრომლობა ხშირად შემოდის და პატიმრების თითქმის ყველა ცემას ესწრებოდნენ და სისასტიკით გამოირჩეოდნენ. ასეთივე სისასტიკით არა, მაგრამ პატიმრების ცემაში ასევე მონაწილეობდნენ ჯანდაც და გენდერული, სხვა თანამშრომლებთან ერთად. სასამართლო პროცესებიდან ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში დაბრუნების შემდეგ, ადვოკატის თანდასწრებით რამდენჯერმე ცემა ჯანდაც, მაგრამ არანაირი რეაგირება არ მოჰყოლია და ადვოკატს ხმა არ ამოუღია. ერთხელ სახალხო დამცველს დაურეკა და სთხოვა მოსულიყო, რათა ეთქვა რაც ხდებოდა ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, მაგრამ იგი არ შემოუშვეს. ამის გამო იმყოფებოდა ჯანდაც ოთახში და ეკითხებოდა, თუ რატომ დაურეკა და რისთვის სჭირდებოდა სახალხო დამცველი, რა დროსაც ჯანდაც ცემა, რის შემდეგაც ჩაიყვანეს თანამშრომლობის ოთახში და იქაც ცემეს. აქვე გენდერული იყო და მას დაავალეს, რომ კარგად დაემუშავებინა და მხოლოდ ცხვირიდან სისხლის წამოსვლის შემდეგ შეიყვანეს საკანში. შემოწმების დროს სირბილს აიძულებდნენ, ხოლო საკანში შესვლისას ზღუდრულზე ლეიბებს ყრიდნენ, რითაც შეგნებულად წინააღმდეგობას ქმნიდნენ და ვინც ამ წინააღმდეგობას სწრაფად ვერ გადალახავდა, სასტიკად ცემდნენ.

დაზარალებულ მკვლელობის მსხვერპლს ჩვენების მიხედვით დააკავეს 2009 წლის ივლისის თვეში მარიხუანას მოხმარებისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც 2 წელი იმყოფებოდა. ავადმყოფია და თავიდან მოათავსეს სტაციონარში, N17

საკანში, შემდეგ გადაიყვანეს N24 საკანში და ბოლოს N25 საკანში. თანასაკნელები იყვნენ დ----- ტ-----ა, ი----- მ-----, კ----- გ-----, ზ----- ჩ-----ია და სხვები. დაწესებულებაში ციხის თანამშრომლები პატიმრებს ცუდად ეპყრობოდნენ, კვირაში ხუთი დღე საკნიდან გამოჰყავდათ დერეფანში, მიაყენებდნენ კედელთან, ჩაახდევინებდნენ, სცემდნენ, აგინებდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ, რაშიც სხვა ციხის თანამშრომლებთან ერთად მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ----- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, რომლებიც დუბინკებითაც იყვნენ შეიარაღებულები. დაწესებულებაში არსებ----- ვითარების შესახებ ვერავის ეუბნებოდნენ, მღვდელთანაც კი ვერ ბედავდნენ რაიმეს თქმას.

დაზარალებულ ნ----- მ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2010 წლის 20 ი----- ს ქურდობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაახლოებით 3 წელი და 2 თვე იმყოფებოდა, ქუთაისის დაწესებულებაში გადაყვანამდე. თავიდან მოათავსეს N9 საკანში, შემდეგ გადაიყვანეს N5 საკანში, საიდანაც გადაიყვანეს N12 ან N14 საკანში, ბოლოს N4 საკანში. თანასაკნელები იყვნენ ნ----- ჯ-----, კ----- ს-----ა და სხვები. დაწესებულებაში ძალიან ცუდი რეჟიმი იყო. კვირაში სამ-ოთხჯერ ციხის თანამშრომლებს პატიმრებს დერეფანში გამოყავდათ, კედელთან აყენებდნენ, აიძულებდნენ შარვლების ჩახდას, ცემდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ, თუმცა ვინ ურტყამდა პატიმრებს ვერ ხედავდა. თვითონ ხანდაზმული ასაკისაა, თან თანამშრომლობდა ადმინისტრაციასთან და მასზე იშვიათად ძალ-----ბდნენ. გ-----ა გ-----ა მხოლოდ ერთხელ ჰყავს ნანახი, ი----- ჭ----- ა რეჟიმის უფროსი იყო და ხშირად ხედავდა, თ----- გ-----იც უსაფრთხოების უფროსი იყო და ხშირად ხედავდა, ხოლო ლ----- კ-----ა საერთოდ არ ახსოვს. ბრალდებულებთან პრეტენზიები არ გააჩნია და არც ის უნახავს, რომ ესენი სხვა პატიმრებს სცემდნენ.

დაზარალებულ მ----- ლ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2011 წლის 3 მ-----ს ყაჩაღობისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N5 საკანში, სადაც დაახლოებით 5 თვე იმყოფებოდა. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. თანასაკნელები იყვნენ კ----- ჯ-----ა, დ----- ჯ-----, დ----- ჯ-----ა და სხვები. მას დანაშაულის აღიარებას თხოვდნენ და ამიტომ ციხის თანამშრომლები ცემდნენ და მისგან გამომდინარე თანასაკნელებსაც ცემდნენ. ი----- ჭ-----ას დაწესებულების უფროსის ოთახში აჰყავდა და იქ ცემდნენ. ი----- ჭ-----ა ტალახიან ფეხს აწმინდავდა. ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ----- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა მონაწილეობდნენ მის ცემაში, მისგან დანაშაულის აღიარებას ითხოვდნენ და ეს კვირაში ორ-სამჯერ, ზოგჯერ დღეში სამჯერაც ხდებოდა. ასევე ცემდნენ რ----- რ-----, ო---ე ლ-----ა, კ----- ა-----ა და სხვები. ფოქსერში შეჰყავდათ პატიმრები და რკინის გალიაში ფეხებს ურტყამდნენ გარედან და დასცინოდნენ.

ბრალდების მხარის მიერ, საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლის პ----- ნაწილის შეს--მისად, განხორციელდა დაზარალებულთა და მოწმეთა მიერ გამოკითხვის გზით მიღებ----- ინფორმაციის სხდომაზე საჯაროდ წაკითხვა, კერძოდ:

დაზარალებ----- ზ----- ნ-----ე გამოძიებისთვის (13.04.2013, 22.05.2013, 03.07.2013

გამოკითხვის ოქმები) მიწოდებულ ინფორმაციაში აღნიშნავს, რომ დააკავეს 2010 წლის 22 ი-----ს საკონტრაქტო სამხედრო სამსახურის თვითნებურად მიტოვების გამო და დაკავების დღესვე მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, საიდანაც განთავისუფლდა 2011 წლის დეკემბრის თვეში. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში ადგილი ჰქონდა პატიმრების ცემას, დამცირებას, დაშინებას, ფიზიკურ და ფსიქიკურ ძალ-----ბას და სხვა არაადამიანური მოპყრობის ფაქტებს. დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე შეიყვანეს ადმინისტრაციული შენობის პირველ სართულზე მისაღებ ოთახში, სადაც ჩვეულებრივ ხდება ახლად მიღებ----- პატიმრების შემოწმება, გასინჯვა და ფოტოგადაღება. მისაღები ოთახის შესასვლელ კართან დახვდა ლ---- კ-----ა, რომელმაც კისერში მოკიდა ხელი და სიტყვიერი შეურაცხყოფით შეიყვანა მისაღებ ოთახში, სადაც შეამოწმეს, რასაც ესწრებოდნენ ლ---- კ-----ა, რ----- რ-----, თ--- --- გ-----ი და ო---ე, რომლის გვარი არ ახსოვს. შემოწმებისას მარცხენა ხელის მკლავზე ნახეს "ტატუ", რის გამოც შიშველი დააგდეს იატაკზე, გამეტებით ურტყამდნენ ფეხებს მუცელში, ზურგის არეში, ფეხებში და ხელზე, განსაკუთრებით მარცხენა ხელზე, რომელზეც „ტატუ“ ჰქონდა და აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით. მისი ცემის დროს შემოვიდა რეჟიმის უფროსი ი----- ჭ-----ა, რომელმაც იკითხა თუ რის გამო იყო დაკავებ----- და შეაჩერა მისი ცემის პროცესი, რის შემდეგაც შეასახლეს N16 საკანში. საკანში შესახლებიდან მესამე დღეს, დილის საათებში მოესმა პატიმართა ცემის და ყვირილის ხმა, რაზედაც სიტყვიერად გამოთქვა პროტესტი თავის საკანში. ამის შემდეგ გასეირნებიდან დაბრუნებისას ი----- --- ჭ-----ამ პატიმრები შეუშვა საკანში, ხოლო იგი თავისთან დატოვა. ამ დროს ი----- მ-----ე გამოიყვანა N16 საკნიდან, რომელიც ჩააცუცქეს მუხლებზე და რ----- რ-----მ უბრძანა ჩაცუცქული წასულიყო პირველ სართულზე. მ-----ე რომ წაიყვანეს ი----- ჭ-----ამ მას ქამარი მოუჭირა კისერზე, წააქცია ძირს და სასტიკ-დ ცემეს, ცემაში მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა, ო---ე და სხვები. ცემის პროცესში ი----- ჭ-----ა აგინებდა და ეუბნებოდა ვინ გეკითხება ჩვენ პატიმრებს ვცემთ თუ არაო და ემუქრებოდა, პაემანზე მოსვლისას ვიხმართ შენს დედას და ცოლსო. შემდეგ ჩაიცუცქული ჩაიყვანეს პირველ სართულზე, გააჩერეს კიბის ქვეშ არსებ----- ოთახის წინ, სადაც დახვდა ი----- მ-----ე და რ----- რ-----მ, ი----- ჭ-----ამ, ლ---- კ-----ამ და ო---ემ ისევ დაუწყეს სასტიკი ცემა, ასევე ი----- მ-----ეს მიმართავდნენ, რომ ეყურებიან თუ როგორ უსწორდებოდნენ ფიზიკურად და ემუქრებოდნენ, რომ უარეს დღეში ჩააგდებდნენ მას, თუ ი----- მ-----ე არ დაწყნარდებოდა. ამ დროს განიცდიდა ძლიერ ფიზიკურ ტკივილს და დამცირებას, ცემის პროცესი იმდენად აუტანელი და მტკივნეული იყო, რომ ბოლო ხმაზე ღრიალებდა. ერთხელ თანასაკნელი ა----- მ-----, რომელსაც გული აწუხებდა, ცუდად გახდა საკანში, ჰქონდა ჰაერის უკმარისობა. ი----- მ-----ემ საკნის კარებს მუშტებით დაუწყო ბრაზუნი და ექიმს უხმობდა, რამდენიმე წუთში გაიღო საკნის სარკმელი და შემოიხედა ციხის თანამშრომელმა, რის შემდეგაც კარებთან მოვიდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი და ლ---- კ-----ა, ხოლო რ----- რ----- შემოვიდა საკანში, ჩასჭიდა ხელი ა----- მ-----ს და მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა, უბიძგა ხელი და უხეშად გაიყვანა გარეთ. კარებში გასასვლელთან ი----- ჭ-----ამაც უბიძგა ხელი დროზე შეძახილით, რა დროსაც ა----- მ----- ჩაიკეცა და ცემა დაუწყეს საკნის წინ.

2-3 დღეში ა----- მ----- გაიყვანეს ექიმთან დაახლოებით ნახევარი საათით, უკან განერვიულებ----- და შეშფოთებ----- დაბრუნდა, სახე ჰქონდა შეწითლებ----- და თქვა, რომ თ----- გ-----მა ამოარტყა პანჩური, რომლის კვალი შარვალზეც ეტყობოდა. 2010 წლის ივლისის თვეში გადაიყვანეს N14 საკანში, სადაც შელაპარაკება მოუვიდა პატიმართან, ვალ---- ზ-----აძესთან, რის გამოც იგი და ვალ---- ზ-----აძე დ----- ჯ-----ას ბრძანებით სხვა პატიმრებისგან გამოაცალკევეს და დერეფანში სასტი--დ ცემეს, ასევე ცემეს სხვა თანასაკნელები, მათ შორის იყვნენ ზ----- ჭ-----ე, ი----- ხ-----ი, დ----- ს-----ე და გ-----ა კ-----ა. იგი ჩაიყვანეს პირველ სართულზე და დ----- ჯ-----ამ უბრძანა გაეხადა ტანსაცმელი და შიშველი ტრ-----ს ამარა ერბინა პ----- სართულის დერეფანში, დერეფნის ორივე მხარეს განლაგებული იყვნენ თანამშრომლები, რომლებიც სირბილის დროს ცემდნენ ხელკეტებით, ფეხებით და ხელებით, რაც დაახლოებით 20 წუთი გრძელდებოდა. ამის შემდეგ შეასახლეს სამართო საკანში 5 დღით და დღეში სამჯერ ყოველდღიურად ფიზიკურად უსწორდებოდნენ, რაც იყო აუტანელი და მიიღო ძლიერი ფიზიკური და ფსიქიკური ტანჯვა. მისი ცემის პროცესს ხელმძღვანელობდა დ----- ჯ-----ა, ასევე აქტიურ მონაწილეობას იღებდნენ რ----- რ-----, ლ----- კ-----ა, ი----- ჭ-----ა და ციხის სხვა თანამშრომლები. თითქმის ყოველდღე, გასეირნებაზე გასვლისას ან დაბრუნებისას, პატიმრებს უბრძანებდნენ ჩაეხადათ შარვალი და საცვალი, ჩაცუცქულიყვნენ და წელს ქვევით შიშვლები, ჩაცუცქული ჩასულიყვნენ ეზოში გასეირნების ადგილას ან იმავე მდგო---ეობაში ამოსულიყვნენ საკანში. ეს ხდებოდა ჯგუფურად თანასაკნელებთან ერთად ერთმანეთის თანდასწრებით, რაც იყო სრულიად დამამცირებელი და ფსიქოლოგიურად დამთრგუნველი პატიმრებისათვის, აღნიშნული პატიმრებს აყენებდა ძლიერ ფსიქოლოგიურ ტრამვას და პირადად მასზე აღნიშნულმა დამცირებამ დატოვა წარუშლელი კვალი. 2010 წლის ზაფხულში შუადღისას, პაპანაქება სიცხეში გაიღო საკნის კარები და შემოვარდა დ----- ჯ-----ა, რომელსაც შემოჰყვნენ ი----- ჭ-----ა, რ----- რ-----, თ----- გ-----ი, ო---ე ლ-----ა და ლ----- კ-----ა. დ----- ჯ-----ამ გინებით და ყვირილით ბრძანა ყველა პარაშაშიო, პარაშა იყო 1,5 მ2 სიფართის და საკანში მყოფი 32 პატიმარი კერ ეტეოდნენ, რადგან სხვა გამოსავალი არ ჰქონდათ იძულებ----- იყვნენ ეს არაადამიანური ბრძანება შეესრულებინათ, წინააღმდეგ შემთხვევაში ფიზიკურად სასტი--დ გაუსწორდებოდნენ და ცემით დახოცავდნენ. ყველა პატიმარი მიეკუჭა ერთმანეთს 2 პატიმრის - გ----- ჭ-----ას და საშა გალოვკინის გარდა, ყველანი მოთავსდნენ პარაშის პატარა სივრცეში, ერთმანეთს თავზე ასხდნენ და სული ეხუთებოდათ, ამ დროს ერთ-ერთი ციხის თანამშრომელი აძვრა ლოგინებზე და პატიმრებს ზემოდან ასხამდა ბოთლით წყალს და აგინებდა ჩაგრეცხა-----, ამის შემყურე ციხის სხვა თანამშრომლები ხმამაღლა ხარხარებდნენ და მხიარულებდნენ. ჩამოყარეს ძირს პატიმრების საკვები და პირადი ნივთები და დაუშალეს სალოცავი კუთხე. 2010 წელს N16 საკანში ი----- მ-----ესა და ე----- კ-----ას შორის მოხდა კონფლიქტი, მ-----ე და კ-----ა გაიყვანეს საკნიდან დერეფანში და დაუწყეს სასტიკი ცემა, პატიმრებს საკანში ესმოდათ მათი განწირული ყვირილის ხმა, ამის შემდეგ ყველა პატიმარი გაიყვანეს დერეფანში, გააშიშვლეს წელს ქვემოთ, ჩააცუცქეს სახით კედლისკენ და დაუწყეს უნორმო ცემა და შემდეგ ცხოველებით შეყარეს საკანში. პატიმრების ცემაში მონაწილეობდნენ

ლ--- კ-----ა, ო---ე ლ-----ა, რ----- რ-----, ი----- ჭ-----ა, კ--- ა----ა და ციხის სხვა თანამშრომლები.

დაზარალებ--- ს----- ჯ--- გამოძიებისთვის (24.06.2016 გამოკითხვის ოქმი) მიწოდებულ ინფორმაციაში აღნიშნავს, რომ 2010 წლის აპრილის თვეში დააკავეს საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-2 ნაწილის ბრალდებით და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში N5 საკანში, სადაც იმყოფებოდა დაახლოებით 06 თვის განმავლობაში, შემდეგ გადაიყვანეს N9 საკანში, სადაც იყო 06 თვე, რის შემდეგ განთავისუფლდა. N5 საკანში თანასაკნელები იყვნენ ნ----- მ-----ე, კ--- ს-----ა, რ----- კ-----ა, კ--- ჯ---ა, დ--- ჯ-----ა, მ--- ლ-----ა, ე--- ნ-----ა, ნ----- ჯ---, მ--- შუბლაძე, ლ--- გ-----ა, დ--- ბ-----ა, დ--- ჯ----- და სხვები. N9 საკანში - ი---- რ----ა, ზ----- მ-----ი, ა--- რ---ა, ს--- შ---, მ--- შ-----ია, დ-----ი თ-----ა, ო---- ჯ---, ი--- თ-----ა და სხვები. მისი დაწესებულებაში ყოფნის პერიოდში ციხის თანამშრომლების მხრიდან პატიმრების მიმართ შექმნილი იყო არაადამიანური პირობები, არაადამიანურად ეპყრობოდნენ, სისტემატიურად ჩაგრავდნენ, აბუჩად იგდებდნენ. თითქმის ყოველდღე ციხის თანამშრომლებს პატიმრები საკნებიდან გამოჰყავდათ დერეფანში, აიძულებდნენ ქვედა საცვლის და შარვლის ჩახდას მუხლებამდე, შემდეგ ასეთ მდგო---ეობაში ჩაკუზულად ბუჩქების გაკეთებას და დერეფანში წინსვლით და უკუსვლით გადაადგილებას, ისე რომ ხელები თავს უკან ჰქონდათ შემოწყობილი. ეს გადაადგილება გრძელდებოდა დაახლოებით 20 წუთი, პატიმრებს ურტყამდნენ პანჩურებს, ხელებს ზურგისა და კეფის მიდამოებში, აფურთხებდნენ, აგინებდნენ ოჯახის წევრების მისამართით და დასცინოდნენ. პატიმრები დამცირებულები, შეურაცხყოფილები და დათრგუნულები იყვნენ და ციხის თანამშრომლებს ეს სიამოვნებდათ. საკანში შეყვანის წინ პატიმრებს სათითაოდ ურტყამდნენ და ცემდნენ. კვირაში სამჯერ ან ოთხჯერ ე.წ. შმო--- ს---ბით შემოვარდებოდნენ საკნებში, წყლით დაასველებდნენ იატაკს, საწოლებიდან ჩამოყრიდნენ ქვეშაგებს, ბალიშებს, თეთრეულს, ასევე ტანსაცმელს, რომელთაც დაყრიდნენ წყლით დასველებულ იატაკზე, დგებოდნენ ფეხებით და აბინძურებდნენ, რასაც ჩხრეკასთან არანაირი კავშირი არ ჰქონდა და უბრალოდ პატიმრების ჩაყენება უნდოდათ დამამცირებელ მდგო---ეობაში. ზოგჯერ შემოვარდებოდნენ და გასცემდნენ ბრძანებს „ყველანი ტუალეტში“, ამ დროს ყველა პატიმარი გარბოდა ტუალეტში, რომელიც მცირე გაბარიტის იყო და ერთმანეთს აჯდებოდნენ მხრებზე, რადგან ვინც გარეთ დარჩებოდა იმას აუცილებლად ცემდნენ. ხშირად ესმოდათ დერეფნიდან და სხვა საკნებიდან პატიმრების ყვირილის და ბლავილის ხმა, რომლებსაც ციხის თანამშრომლები ცემდნენ. ხშირად გამოჰყავდათ საკნიდან მ--- ლ-----ა და დ-----ი თ-----ა, რომლებიც ყოველთვის ნაცემი ბრუნდებოდნენ. პატიმრების ცემაში და არაადამიანურ მოპყრობაში სისტემატიურად მონაწილეობდნენ ა----- ჯ---ა, დ-----ი ჯ-----ა, რ----- რ-----, ო---ე ლ-----ა, კ--- ა----ა, ლ--- კ-----ა, გ-----ა გ-----ა, ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი და სხვები.

დაზარალებ--- ს----- ფ---ა გამოძიებისთვის (18.01.2013 გამოკითხვის ოქმი) მიწოდებულ ინფორმაციაში აღნიშნავს, რომ 2012 წლის 12 მარტიდან იმყოფებოდა ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N12 საკანში, სადაც ასევე იხდიდნენ სასჯელს გ--- კ-----ა, ვ--- ჩ-----ი, დ--- ჩ-----ა, გ--- შ-----ა, ბ--- გ-----ი, რ----- წ-----ა, ზ----- ხ-----

-ა, გ--- ა-----ა, კ----- კ----- და სხვები. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში სისტემატურად ხდებოდა პატიმრების ცემა და წამება. იგი და სხვა პატიმრები ხშირად უცემიათ ციხის დირექტორს ა----- ჯ-----ას და მის თანამშრომლებს, ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, გ-----ა გ-----ას და რ----- რ-----ს. აღნიშნული პირები დილით ადრე, როცა პატიმრებს ეძინათ, ყვირილით და გინებით შემოვარდებოდნენ N12 საკანში, წიხლებით გამოყრიდნენ პატიმრებს დერეფანში, შემდეგ ა----- ჯ-----ა პატიმრებს უბრძანებდა ჩახადათ საცვალი და დამდგარიყვნენ კედლის მხარეს შიშვლები, აყენებდნენ შეურაცხყოფას, დასცინოდნენ და შემდეგ სათითაოდ ცემდნენ პატიმრებს ხელებით და ფეხებით, ურტყამდნენ თავში და სხეულის სხვადასხვა ადგილას, აფურთხებდნენ, როდესაც პატიმრების ცემით დაიღლებოდნენ, პატიმრებს შარვალ ჩახდილებს, შიშვლებს აიძულებდნენ დერეფანში სიარულს, შემდეგ ნაცემი და შეურაცხყოფილი პატიმრები შეჰყავდათ საკნებში, რაც თითქმის ყოველდღე მეორდებოდა. პატიმრების ყოფა ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში იყო აუტანელი და ყველა პატიმარს ეშინოდა ადმინისტრაციის.

მოწმე თ----- ზ----- გამოძიებისთვის (15.01.2013 გამოკითხვის ოქმი) მიწოდებულ ინფორმაციაში აღნიშნავს, რომ 2011 წლის აგვისტოს თვიდან იმყოფება ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში. თავიდან მოათავსეს N17 საკანში, საიდანაც 2 თვის შემდეგ გადაიყვანეს N13 საკანში. დაწესებულების დირექტორი ა----- ჯ-----ა თავის თანამშრომლებთან ერთად, თითქმის ყოველდღე შემოდიოდა N13 საკანში, საიდანაც პატიმრები გამოჰყავდათ დერეფანში, აიძულებდნენ ჩახადათ შარვალი და საცვალი, შემდეგ დგებოდნენ სახით კედლისკენ, ა----- ჯ-----ა ამ დროს პატიმრებს აგინებდა უცენზურო სიტყვებით, ოჯახის წევრების მისამართით, თან სათითაოდ ცემდა, პატიმრებს ურტყამდა მუშტს სახის არეში, ხოლო წაქცეულს ფეხებით ცემდა, როდესაც ა----- ჯ-----ა და მისი თანამშრომლები დაკმაყოფილდებოდნენ პატიმრების წამებით, აიძულებდნენ ჩახდილებს ჩაკუზულ მდგო---ეობაში ერბინათ წინ და უკან და ასე შესულიყვნენ საკანში. ციხის თანამშრომლები საკანში საწოლებიდან ძირს ყრიდნენ საბნებს, ლეიბებს და სხვა ნივთებს, პატიმრებს აიძულებდნენ საკნებიდან ნაგვის გატანასაც. ზუგდიდის N4 დაწესებულების დირექტორს ა----- ჯ-----ას, თავის თანამშრომლებთან ერთად, ტერორში და არაადამიანურ ყოფაში ჰყავდათ მთელი ციხე.

მოწმე თ----- ქ----- გამოძიებისთვის (22.03.2013 გამოკითხვის ოქმი) მიწოდებულ ინფორმაციაში აღნიშნავს, რომ დააკავეს 2009 წლის 23 მ---ს საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მესამე ნაწილით ჩადენილი დანაშაულისათვის, ფოთის საქალაქო სასამართლოს მიერ აღკვეთის ღო---ძიების სახით შეერჩა პატიმრობა და იმავე დღეს გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N9 საკანში, სადაც სასჯელს იხდიდა 1 წლის და 20 დღის განმავლობაში, რის შემდეგაც გადაიყვანეს რუსთავის N16 დაწესებულებაში. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში მიყვანის დღესვე, პირველ სართულზე არსებ--- ჩხრეკის ოთახში ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენეს ციხის რეჟიმის თანამშრომლებმა და ციხეში მომუშავე სხვა პირებმა, რ----- რ-----მ, კ---- ა----ამ, თ----- გ-----მა, ი----- ჭ-----ამ და სხვა პირებმა, რომლებიც ურტყამდნენ რეზინის ხელკეტს, წიხლებს და ასევე მუშტებს სხეულის სხვადასხვა მიდამოში. ცემის

შედეგად მიიღო დაზიანება, მაგრამ სამკურნალოდ არავისთვის არ მიუმართავს, ვინაიდან აზრი არ ჰქონდა და უარესს უზამდნენ. 2010 წლის აგვისტოში ციხის თანამშრომლებმა დაიძახეს შემოწმება და საკანში მჯდომი ყველა პატიმარი გარეთ გამოვიდნენ, რა დროსაც ციხის თანამშრომლებმა, რ----- რ-----მ, თ----- გ-----მა, ი----- ჰ-----ამ, ციხის უფროსმა ა----- ჯ-----ამ და მისმა მოადგილემ დ----- ჯ-----ამ დაუწყეს ცემა. ისინი მას და მის თანასაკნელებს უსწორდებოდნენ რეზინის ხელკეტებით და წიხლებით. მას და მის თანასაკნელებს ციხის თანამშრომლები, რ----- რ-----, თ----- გ-----ი, ი----- ჰ-----ა, ციხის უფროსი ა----- ჯ-----ა და მისი მოადგილე დ----- ჯ-----ა სხვადასხვა დროს ცალ-ცალკე ცემდნენ კვირაში ორჯერ მაინც.

საკუთარი პოზიციის დასადასტურებლად დაცვის მხარის მიერ წარდენილი იქნა შემდეგი მტკიცებულებები:

მოწმე ვ-----ა ფ-----ას ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2008 წლის 19 აპრილს და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, მეორე სართულზე, N19 საკანში, სადაც დაახლოებით 8 თვე იმყოფებოდა, ავჭალის N10 დაწესებულებაში გადაყვანამდე. იგი დაცვის პოლიციის თანამშრომელი იყო და ი----- ჰ-----ამ თანამშრომლების N19 საკანში მოათავსა. თანასაკნელები იყვნენ გ-- მ-----ე, თ---- დ-----ი, ტ----- ქ-----ა, მ----- ს-----ი, რ----- გ----- და სხვები. დაწესებულებაში არანაირი ინციდენტი არ მომხდარა, ციხის თანამშრომლები რაც შეეძლოთ ეხმარებოდნენ პატიმრებს, გასეირნებაზე და დასარეკად გაჰყავდათ, სარგებლობდნენ ექიმის მომსახურებით. ყოველდღე გადიოდნენ სასეირნოდ 4- წუთით. ი----- ჰ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას იცნობს ციხიდან, მათგან ცუდი არაფერი არ ახსოვს, პირიქით რითაც შეეძლოთ ეხმარებოდნენ, არც საკნებში ან დერეფანში გაუგ-- ცემა და ჩხუბი. საკანშიც შემოდრიოდნენ ციხის თანამშრომლები და აკრძალულ ნივთებს ამოწმებდნენ. მისი თანასაკნელებიდან ციხის თანამშრომლების მიმართ პრეტენზია არავის არ ჰქონდა. დაწესებულებაში ციხის თანამშრომლის ხელში რეზინის ხელკეტი არ უნახავს. პატიმრები ხვდებოდნენ სახალხო დამცველის წარმომადგენელს და მამაოებს და თუ რაიმე პრობლემა ჰქონდათ, შეეძლოთ მათთვის ეთხოვათ დახმარება. ახლობლებისგან გაიგო, რომ პრობლემები ჰქონდა ი----- ჰ-----ას და სხვა ბრალდებულებს და შესთავაზა დახმარება და ჩვენების მიცემა.

მოწმე გ----- თ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2011 წლის ნოემბერში და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N12 საკანში, სადაც 1 წელი იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ მ-----ი მ-----ია, კ-----ა, გ-----ა, წ-----ა, გ-----ი, კ-----ა და სხვები. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. ციხის თანამშრომლები პატიმრებს ნორმალურად ეპყრობოდნენ, დილით პატიმრები საკნიდათ გაყავდა, დათვლიდნენ, თუ რომელიმე წესრიგში არ იყო, შენიშვნას მისცემდნენ და საკნებში აბრუნებდნენ და არანაირ შეურაცხყოფას ადგილი არ ჰქონია.

20-30 წუთით სასეირნოდ გადიოდნენ. ჩხუბი ან რაიმე ინციდენტი არ გაუგ--, ასევე არ უნახავს პატიმართა ჩახდა და გაშიშვლება. პატიმრებს პრეტენზიები არ ჰქონდათ. სარგებლობდნენ ექიმის მომსახურებით. კვირაში ერთხელ ამოწმებდნენ საკნებს.

დაწესებულებაში შემოდიოდნენ მამაოები და სახალხო დამცველის წარმომადგენელი, დაწესებულებაში იყო სალოცავი. პატიმრებს ციხის ადმინისტრაციასთან პრობლემები არ ჰქონდათ და მათთან არანაირი პრეტენზიები არ გაჩნდათ. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ--- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას ზუგდიდის N4 დაწესებულებიდან სახეზე იცნობს.

მოწმე ზ----- გ-----ს ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2009 წლის 30 ი-----ს ქალაქ ფოთში კონტინერიდან სპილენძის ქურდობის ფაქტზე და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N8 საკანში, სადაც 1 წელი და 3 თვე იმყოფებოდა, გეგუთის დაწესებულებაში გადაყვანამდე. დაწესებულების დირექტორი იყო ვ-----, ხოლო შემდეგ ჯ-----ა. თანასაკნელები იყვნენ კ--- კ-----, ე--- ნ-----ა, ყ----- და სხვები. დაწესებულების თანამშრომლები პატიმრებს ნორმალურად ეპყრობოდნენ. 27 სასამართლო პროცესი ჰქონდა და ხშირად გაჰყავდათ დაწესებულებიდან სასამართლოში. გაყვანის და დაბრუნების დროს ჩხრეკდნენ, რაც ნორმალურ ვითარებაში ხდებოდა. ე--- ნ-----ა ცოტა უცნაური ადამიანი იყო, ჩაკეტილი პიროვნება და მასთან ახლო ურთიერთობა არ ჰქონია მის თანასაკნელებს ციხის თანამშრომლებთან პრობლემა არ ჰქონიათ. ჩხრეკის დროს პატიმრები საკნიდან გაყავდათ, საკანში დაბრუნებულებს ლეიბები, საბნები არეული ხვდებოდათ, თუმცა ეს მისთვის შეურაცხმყოფელი არ იყო. პატიმრების მიმართ შეურაცხყოფის ან ცემის ფაქტები არ უნახავს. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ--- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას სახით იცნობს, ისინი მორიგეობით მუშაობდნენ, მათ მისი და თავისი თანასაკნელების მიმართ რაიმე უკანონო ქმედება არ ჩაუდენიათ. არცერთი პატიმარი არ იყო შეზღუდული ოჯახის წევრთან და ადვოკატთან ვიზიტით. პატიმრების მიმართ რაიმე უკანონო ქმედება ან არაადამიანური მოპყრობა რომ ყოფილიყო, მას ჰქონდა შესაძლებლობა აღნიშნული ფაქტების შესახებ ადვოკატისთვის ეთქვა. დაწესებულებაში მისი ყოფნის პერიოდში 2-3ჯერ სახალხო დამცველიც იყო შემოსული და ესაუბრა პატიმრებს, მაგრამ პატიმრებს მისთვის პრეტენზიები არ გამოუთქვამთ.

მოწმე მ----- ჭ----- ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს 2010 წლის 14 ივნისს სსკ-ის 338-ე მუხლის პ----- ნაწილით, თავიდან სასჯელს იხდიდა გლდანის დაწესებულებაში და შემდეგ, 2010 წლის ივლისში გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც იყო 1 წლის და 2 თვის განმავლობაში, 2011 წლის აგვისტომდე, მატროსოვის დაწესებულებაში გადაყვანამდე. იმყოფებოდა N23 საკანში, სადაც მისი თანასაკნელები იყვნენ ჯ--- გვი---, თ----- კ-----ა, ი----- შ-----, ა----- კ---ძე, ბ----- ს-----ე, გ--- კ-----ე, ვ--- დ-----ა და სხვები. დაწესებულებაში მიიღო ოპერგანყოფილების უფროსმა თ----- გ-----მა და სრულიად ნორმალურ ვითარებაში შეამოწმეს და გამოკითხეს, რასაც ექიმიც ესწრებოდა; არანაირი შეურაცხყოფა არ მიუყენებიათ. მასთან საკანში, დაახლოებით 3-4 თვის განმავლობაში იმყოფებოდა ა----- კ---ძე, რომელიც თითქმის ყველა საკანში იყო ნაჯდომი, პოლიციის თანამშრომლებთანაც, შავებთანაც, სახელმწიფო მოხელეებთანაც, ძალიან კონფლიქტური და პრეტენზიული ადამიანი იყო; ყველას, მათ შორის ციხის თანამშრომლების მიმართ და სულ რაღაც პრეტენზიას

გამონატავდა. დილით ციხის თანამშრომლებს პატიმრები გაჰყავდათ დერეფანში, ამოიკითხავდნენ სიას და გასეირნებაზე გაყავდათ 1 საათით. საკნებს ამოწმებდნენ 2-3 კვირაში ერთხელ, მაგრამ პატიმრებზე არანაირი ზეწოლა და გაშიშვლება არ ყოფილა. ოჯახის წევრებთან და ადვოკატთან შეხვედრაზე ადმინისტრაციის მხრიდან შეზღუდვა არ ყოფილა. სახალხო დამცველიც მოდიოდა თვეში ერთხელ და მამაო - თვეში ორჯერ მაინც. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ----- --ას მისი ან მისი თანასაკნელების უფლებები არ დაურღვევიათ და ისეთი რამ არ ჩაუდენიათ, რაც მიუღებელი იყო, პატიმრებზე ზეწოლა არ განუხორციელებიათ და პირიქით პატიმრებს ეხმარებოდნენ და ხელს უწყობდნენ.

მოწმე ი---- მ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ ბრალდებულებს ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას იცნობს ზუგდიდის N4 დაწესებულებიდან. დააკავეს 2009 წლის 29 ი-----ს სსკ-ის 179-ე მუხლის მე-2 ნაწილით და სასამართლოს შემდეგ ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში გადაიყვანეს, სადაც სრულიად ნორმალურ ვითარებაში შეამოწმეს და გამოკითხეს, არანაირი ზეწოლა არ ყოფილა და აიყვანეს N25 საკანში, სადაც იმყოფებოდა 1 წლის და 11 თვის განმავლობაში. თანასაკნელები იყვნენ თ---- ლ-----ე, ჯ---- კ-----ა, ლ---- ჯ-----ა, ა---- ჭ-----ა, ხ----- და სხვები. დაწესებულებაში ნორმალური ვითარება იყო; დილით პატიმრები გამოყავდათ საკნიდან დერეფანში, დააყენებდნენ, სიას ამოიკითხავდნენ, შეამოწმებდნენ და სასეირნოდ მიჰყავდათ 30-40 წუთით. დაწესებულებაში ყოფნის პერიოდში მისი ან მისი თანასაკნელების მიმართ ციხის თანამშრომლების მხრიდან რაიმე უკანონო ქმედებას, დასჯას ან შარვლის ჩახდას ადგილი არ ჰქონია, პირიქით ყურადღებას აქცევდნენ, ექიმთანაც ჩაჰყავდათ და ადვოკატსაც ახვედრებდნენ, ასეც სარგებლობდნენ ტელეფონით. ციხეში „ც“ ჰეპატიტი დაემართა და ი----- ჭ-----ამ ეგრეთწოდებულ „რეზბალნიცაში“ გაუშვა და იქ სათანადო ყურადღებას აქცევდნენ. დაწესებულებაში სახალხო დამცველი და მამაოებიც შემოდიოდნენ, ოჯახის წევრებთანაც ჰქონდა პაემანი. თვეში ერთხელ ამოწმებდნენ საკნებს და ამ შემთხვევაშიც რაიმე უკანონობას ადგილი არ ჰქონია. ი---- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს და ლ---- კ-----ას მორიგეობის მიხედვით ყოველ მესამე დღეს ხედავდა, ხოლო გ-----ა გ-----ას თვეში ერთხელ ან ორჯერ. დერეფანში სიას ლ---- კ-----ა და ციხის სხვა თანამშრომლები კითხულობდნენ, რა დროსაც ლ---- კ-----ას გარდა 2-3 თანამშრომელი იყო, ამ პროცედურებს ზოგ-ზოგჯერ ესწრებოდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი და გ-----ა გ-----ა. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა, ხოლო მოადგილე დ-----ი ჯ-----ა, რომლებსაც საკნიდან დერეფანში გამოყვანის დროს ხედავდა. მას და მის თანასაკნელებს თვეში ერთხელ- ორჯერ შეურაცხყოფას აყენებდნენ, აგინებდნენ და ცემდნენ ა----- ჯ-----ა, დ----- ჯ-----ა, ო-----ე ლ-----ა, კ---- ა-----ა და რ----- რ-----, ხოლო ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა შეურაცხყოფას არ აყენებდნენ და ნორმალურად ექცეოდნენ.

მოწმე ა----- გ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2011 წლის 15 დეკემბერს მარიხუანას შეძენა-შენახვისათვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც 2012 წლის 28 დეკემბრამდე იმყოფებოდა. დაწესებულებაში მიყვანის დროს ი----- ჭ-----ამ გამოკითხა, დაამშვიდა, ექიმი მოუყვანეს, გასინჯეს და ჩხრეკის შემდეგ

შეასახლეს N21 საკანში, სადაც 4 თვის განმავლობაში დაჰყო, ხოლო შემდეგ გადაიყვანეს N27 საკანში გადაიყვანეს ციხის სამეურნეო ნაწილში. N21 საკანში თანასაკნელები იყვნენ გ--- ბ---, კელოდი დიხამინჯია, ნ----- ნ-----ა, ი-----ე და სხვები, N27 საკანში - ს---- ბ---, გ----- ღ-----, ლ----- თ-----, ი- გ-----ა და სხვები. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში ნორმალური პირობები იყო, ყველანი ერთმანეთს ეხმარებოდნენ და სიმშვიდე სუფევდა. მას ევალბოდა საჭმლის შეტანა და პატიმრებისთვის დღეში სამჯერ დარიგება. ადმინისტრაციასთან არასოდეს არანაირი პრობლემა არ ჰქონია, მათ მხრიდან პატიმრების მიმართ რაიმე კანონდარღვევას ადგილი არ ჰქონია. გ-----ა გ-----ას, ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ--- კ-----ას და ადმინისტრაციის სხვა თანამშრომლების მიმართ არანაირ პროტენზია არ გააჩნია, მათი მხრიდან რაიმე ცუდ მოპყრობას ადგილი არ ჰქონია.

მოწმე ჯ----- ჭ-----ას ჩვენებით ირკვევა, რომ ავარიის გამო დააკავეს 2011 წლის 26 აპრილს და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N11 საკანში, სადაც იმყოფებოდა 1 წლის და 6 თვის განმავლობაში. თანასაკნელები იყვნენ ვ----- მ-----ე, ე-----, თ-----, კ-----ა და სხვები. დაწესებულებაში ნორმალური ვითარება იყო, ზედამხედველები პატიმრებს კარგად ეპყრობოდნენ. ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა ცუდი ბიჭები არ იყვნენ, ყურადღებას აქცევდნენ პატიმრებს, ი----- ჭ-----ას პატიმრებისთვის გვერდითა საკნებიდან სიგარეტი, ასა---- და სანთელი მიჰქონდა. ის „ც“ ჰეპატივით იყო დაავადებ---- და სამედიცინო დახმარებას უწევდნენ. ერთხელ თვალი ჩაუსისხლიანდა და იმავე დღეს წაიყვანეს საავადმყოფოში. თვეში ერთხელ ხორციელდებოდა საკნების შემოწმება-ჩხრეკა-კონტროლი. ამ დროს, როდესაც საკანში ბრუნდებოდნენ, საწოლი და ლეიბები არეული იყო. ციხის თანამშრომლების მხრიდან პატიმრების მიმართ რაიმე უკანონო ქმედებას, შეურაცხყოფის მიყენების ფაქტს ადგილი არ ჰქონია, პირიქით ყურადღებას აქცევდნენ. დაწესებულებაში საკნების გარდა ყველგან ვიდუოკამერები იყო, რომელიც ყველას, მათ შორის ციხის თანამშრომლებსაც აკონტროლებდა. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ--- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას იცნობს ციხიდან, შესახლებიდან მეორე დღეს უთხრეს რეჟიმის უფროსი შენი გვარის კაცი ჭ-----ა არისო და გასეირნებაზე გაყვანის დროს გაიცნო. ამავე ვითარებაში გაიცნო თ----- გ-----ი და ლ--- კ-----ა. გ-----ა გ-----ა ტელეფონთან იყო და ჩაწერის შემდეგ არეკინებდა. გასეირნებაზე გაყვანის დროს ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა ერთად არ ყოფილან, მორიგეობის მიხედვით ცალ-ცალკე იყვნენ. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა, ხოლო მოადგილე დ-----ი ჯ-----ა.

მოწმე ბ--- გ-----ს ჩვენებით ირკვევა, რომ დააკავეს 2010 წლის 23 მარტს და გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, N17 საკანში, სტაციონარში, სადაც დაჰყო 1 წლის და 2 თვის განმავლობაში და 2011 წლის 26 მ---ს გაანთავისუფლეს. თანასაკნელები არ ახსოვს, ვინაიდან სტაციონარში პატიმართა მონაცვლეობა ხშირად ხდებოდა. დაწესებულებაში მიყვანის დროს ჩვეულებრივად შეამოწმეს, გაჩხრიკეს, ექიმმა გასინჯა და აიყვანეს მეორე სართულზე, N17 საკანში. ხშირად დაჰყავდათ

ექიმთან შემოწმებაზე, ასევე პაემანზე და დასარეკადაც. პაციმრების საკნიდან გასეირნებაზე გაყვანის დროს, თვეში ერთხელ ან ორჯერ ხდებოდა საკნის ჩხრეკა-შემოწმება. გასეირნებაზე სამუშაო დღეებში ყოველდღე გაჰყავდათ დაახლოებით 1 საათით. პაციმრები თვეში, დაახლოებით სამ-ოთხჯერ რეკავდნენ სიის მიხედვით როცა რიგი მოუწევდათ. ციხის თანამშრომლების მხრიდან პაციმრების მიმართ რაიმე უკანონო მოპყრობას, შეურაცხყოფის მიყენების ფაქტს ადგილი არ ჰქონია და არავისგან პრეტენზიები არ ყოფილა. დაწესებულებაში საკნების გარდა ყველგან ვიდეოკამერები იყო, რომელიც ყველას, მათ შორის ციხის თანამშრომლებსაც აკონტროლებდა.

მოწმე იაკობ ძიგუას ჩვენებით დადგენი---, რომ პირველად დააკავეს 2007 წლის აგვისტოს თვეში სსკ-ის 260-ე მუხლის მეორე ნაწილით და 2 წელი იხდიდა სასჯელს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, შემდეგ მეორედ დააკავეს 2010 წლის 8 მარტს, 1 თვე და რამდენიმე დღე იყო ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში და შემდეგ გამართლდა. პ---- დაკავების დროს იმყოფებოდა N26 და N17 საკნებში. თანასაკნელების და დაწესებულების დირექტორის ვინაობა არ ახსოვს. ი----- ჭ-----ა იყო რეჟიმის უფროსი, თ----- გ-----ი - უსაფრთხოების უფროსი, ხოლო ლ---- კ-----ა - დარაჯი. 2007 წელს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში ჩვეულებრივად იყო ყველაფერი, პრეტენზიები არავის მიმართ არ ჰქონდა; გულის პრობლემა აქვს, რის გამოც ყოველთვის სჭირდებოდა ექიმი, მე---ამენტები და ამის გამო გამუდმებით აწუხებდა რეჟიმის უფროსსაც და შეძლებისდაგვარად ეხმარებოდნენ. ადმინისტრაციის თანამშრომლები ყველა პაციმარს ერთნაირად, ნორმალურად ეპყრობოდნენ. დილით პაციმრები გადიოდნენ გარეთ, დგებოდნენ მწკრივში, რასაც ესწრებოდა ადმინისტრაციის 3-5 თანამშრომელი, იძახებდნენ ყველას სახელს და გვარებს, მერე გადიოდნენ სასეირნოდ დაახლოებით 30-40 წუთით ან 1 საათით. გასეირნებაზე გაყვანის პროცესში ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა ერთად არ ყოფილან. ადმინისტრაციის მიმართ არც სხვა პაციმრებსაც არ ჰქონიათ პრეტენზიები. 2010 წლის 8 მარტს, დაკავების შემდეგ, მოათავსეს N25 საკანში, სადა თანასაკნელები იყვნენ მ----- ხ-----, ლ--- შ---ა და სხვები, რომლებსაც არანაირი პრეტენზიები არ ჰქონდათ ადმინისტრაციის მიმართ. იგი თავს უდანაშაულოდ მიიჩნევდა და შიმშილობდა. ი----- ჭ-----ა და ადმინისტრაციის სხვა თანამშრომლები ეხმარებოდნენ და მერე გააგრძელა საჭმლის და წყლის მიღება, რის შემდეგაც გაამართლეს. გასეირნებაზე გაყვანის დროს ციხის ადმინისტრაციის თანამშრომლების მხრიდან პაციმრების მიმართ უფლებამოსილების გადამეტებას, სიტყვიერ ან ფიზიკურ შეურაცხყოფას ადგილი არ ჰქონია, ასეთი ფაქტები რომ ყოფილიყო პაციმრები შეს---მის ზომებს მიიღებდნენ, შიმშილობას დაიწყებდნენ და თავიანთ ადვოკატებს მიმართავდნენ. პაციმრებს ადვოკატებთან ურთიერთობაში არანაირი შეზღუდვა არ ჰქონიათ და არავინ არ აშინებდა. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს და ლ---- კ-----ას 2007 წლიდან იცნობს, ხოლო, ხოლო გ-----ა გ-----ა არ ახსენდება, რადგან ის 2007 წელს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში არ მუშაობდა და არც შემდეგ არ ახსოვს. დაწესებულებაში შემოდიოდნენ მამაოები და პროკურორი, რომლებსაც ხვდებოდა. საკნის ჩხრეკა ხდებოდა თვეში ერთხელ, გასეირნებიდან დაბრუნების შემდეგ ნივთები ზუსტად ისე არ ელაგა,

როგორც დატოვეს, ლეიბი და სხვა ნივთები გადაწეული იყო და ამით ხვდებოდნენ რომ ჩხრეკა იყო.

მოწმე თ-- ხ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ 2010-2012 წლებში მუშაობდა ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში ექიმად და იცნობს ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას. მის მოვალეობაში შედიოდა პაციმრების დათვალიერება, მიღება, მათ ჯანმრთელობაზე ზრუნვა, მონიტორინგი და ა.შ. მას უშუალო შეხება ჰქონდა პაციმრებთან, მორიგეობის პერიოდში აწარმოებდა შემოვლებს, დახმარებას და კონსულტაციას უწევდა პაციმრებს, მკურნალობდა და დაავადების სიმძიმის მიხედვით რეკომენდაციას უწევდა ციხის საავადმყოფოში გადაყვანაზე. შემოვლის პროცესში მასთან ერთად ციხის ადმინისტრაციიდან სხვადასხვა თანამშრომლები იყვნენ, მორიგეობის მიხედვით. იგი არ შესწრებია ისეთ ფაქტს, რომ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა რომელიმე პაციმრებზე ახორციელებდა ფიზიკურ ზემოქმედებას, ძალ-----ბას და ა.შ, მათი მოქმედება პაციმრებთან იყო ნორმალური, ჩვეულებრივი სამუშაო ურთიერთობა. ასევე არ უნახავს ისეთი პაციმარი, რომელსაც შოკის გამო ექიმის დახმარება დასჭირვებია. მისი კაბინეტი მდებარეობდა ადმინისტრაციული კორპუსის პირველ სართულზე, პირდაპირ იყო ადვოკატების ოთახი, გვერდით თანამშრომლების ოთახები იყო და ეს ოთახები ერთმანეთთან საკმაოდ ახლოს მდებარეობდა. დაახლოებით 4-5 მეტრში იყო პაციმრების მისაღები ოთახი, სადაც ხდებოდა პაციმრების მიღება და შემოწმება. საკანში შეყვანამდე ხდებოდა ექიმის პირველადი დათვალიერება და გამოკითხვა, ასევე დაზიანებების შემოწმება, რის შემდეგაც ექიმი ადგენდა პაციმრის სამედიცინო ბარათს. ციხის ადმინისტრაციას ექიმების საბუთებთან და პაციენტის სამედიცინო ბარათთან რაიმე შეხება არ ჰქონია. პაციმრის დათვალიერებაში მხოლოდ ერთი მორიგე ექიმი იღებდა მონაწილეობას. ჯანმრთელობის პრობლემების შემთხვევაში, პაციმრები ექიმთან მიღებაზე ეწერებოდნენ. დაზიანების შემთხვევები იშვიათად იყო, როდესაც დაზიანების მიზეზს ეკითხებოდა, უმრავლესობა ამბობდა, რომ თავი მიაღტყა და ა.შ., რაზედაც შეს---მის ოქმს ადგენდა. ხშირად ტარდებოდა მონიტორინგი, რა დროსაც სხვადასხვა არასამთავრობო ორგანიზაციები პაციმრებს ხვდებოდნენ და ყველა ბარათს იხილავდნენ, სადაც დაზიანება იყო დაფიქსირებ----. ყოველ მესამე დღეს უწევდა სადღელამისო მორიგეობა. დღეში სამჯერ, დილას, შუადღეს და საღამოს ხდებოდა ყოველდღიური გეგმიური შემოვლები, ხოლო ჯანმრთელობის სიმძიმის მიხედვით, პაციმრებს არაგეგმიურადაც ამოწმებდნენ და სამედიცინო ნაწილში გადაყავდათ ან იგზავნებოდა თბილისში ან ზუგდიდშიც ადგილობრივ საავადმყოფოში. ექიმის და პაციენტის ურთიერთობა და საუბარი აბსოლუტურად თავისუფალი იყო, შეზღუდულები არ ყოფილან. ამ მხრივ მაქსიმალური ხელშეწყობა იყო, ყველა იყო იმით დაინტერესებ----, რომ პაციმარს პრობლემები არ შეჰქმნოდა და დროულად მოეხდინა ექიმს რეაგირება და დახმარების გაწევა. მისი ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში მუშაობის პერიოდში პაციმრების მხრიდან პრეტენზიები არ ყოფილა, პირიქით მაღლიერები იყვნენ, მას ციხეში უჩვეულო ხმაური არ გაუგ--.

მოწმე თ----- ე-----ს ჩვენებით დადგენი---, რომ იყო ქალაქ ზუგდიდის კომისარი და ანაკლიის მიწების საქმეზე დააკავეს 2009 წლის 28 ნოემბერს და გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში. ციხის თანამშრომლებმა ნორმალურად მიიღეს, გასინჯეს, შეამოწმეს რაიმე დაზიანება ან ტრამვა ხომ არ ემჩნეოდა, რაზედაც შეადგინეს ოქმი და მოათავსეს N11 საკანში, სადაც იმყოფებოდა 3 წლის და 2 თვის განმავლობაში. თანასაკნელები იყვნენ ჭ-----ა, ადვოკატი კ---ძე, ექიმი მ-----ა და სხვები. N11 საკანში სასჯელს იხდიდნენ ეკონომიკურ დანაშაულში, უფლებამოსილების გადამეტებაში და სატრანსპორტო დანაშაულში მსჯავრდებ--- პირები, საკანში იყო სიმშვიდე და ციხის კანონებს არ არღვევდნენ. ციხის თანამშრომლები 3 დღეში ერთხელ მორიგეობდნენ, მას პატივს ცემდნენ და ადამიანურად ეპყრობოდნენ. ყოველ დილით გამოიყვანდნენ პატიმრებს საკნიდან, სიას ამოიკითხავდნენ, დათვლიდნენ და დაახლოებით 30 წუთით სასეირნოდ გაყავდათ, რაშიც მორიგეობის პროცესში მონაწილეობდნენ ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა. თვეში მინიმუმ ორჯერ საკნებში ჩხრეკა ტარდებოდა, საკანში ლეიბები და საბნები გადმოყრილი ხვდებოდათ. არ ახსოვს, რომ მის საკანში რომელიმე პატიმარი ნაცემი შეეყვანათ, ასეთი შეურაცხყოფები არ ხდებოდა. ადვოკატი კ---ძე იყო ჩაკეტილი პიროვნება, უჭირდა ადამიანებთან კონტაქტში შესვლა, ხშირად ითხოვდა ფურცლებს, ლექსებს წერდა და დანარჩენი პატიმრებისგან ითხოვდა მისთვის მოესმინათ, რის გამოც კონფლიქტები ქონდა. დაწესებულებას ნახევარი მეტრის სისქის კედლები ჰქონდა და სხვა საკნებიდან ვერანაირ ხმას ვერ გაიგებდა, ხოლო საკნის წინ ძალ-----ბის ფაქტს არ შესწრებია. სასამართლო პროცესზე წაყვანის და დაბრუნების დროს ხდებოდა პატიმრების გაშიშვლება და ჩხრეკა, რასაც 4-5 თანამშრომელი და ექიმი ესწრებოდა. იგი თავისი საკნელების გარდა, სხვა პატიმრებს არ ხვდებოდა. პატიმრებს კონტაქტის და ერთმანეთთან კომუნ---ციის უფლება არ ჰქონდათ. N4 დაწესებულებაში შემოდოდნენ „წითელი ჯვარი“, მთავრობის წევრები, არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები, ჰქონდათ ექიმის მომსახურება, პაემნები. ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ--- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას იცნობს ზუგდიდის N4 დაწესებულებიდან, თუ რამე სჭირდებოდა მათ მიმართავდა. 2009 წელს დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა, ხოლო მოადგილე დ----- ჯ-----ა. ი----- ჭ-----ასგან, თ----- გ-----ისგან, ლ--- კ-----ასგან და გ-----ა გ-----ასგან მხოლოდ პატივისცემა და ადამიანური მოქცევა ახსოვს, ისინი ერთად არ უნახავს, მორიგეობის მიხედვით იყვნენ.

მოწმე რ----- ც-----ს ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2010 წლის 6 ნოემბერს და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დაახლოებით 2 წელი და 2 თვე იმყოფებოდა. ციხის თანამშრომლებმა ნორმალურად მიიღეს, გასინჯეს, შეამოწმეს რაიმე დაზიანება ან ტრამვა ხომ არ ემჩნეოდა, რაზედაც შეადგინეს ოქმი და მოათავსეს №7 საკანში, შემდეგ 2012 წელს, არჩევნების დროს N8 საკანში გადაიყვანეს. №7 საკანში თანასაკნელები იყვნენ დ----- შ---ა, გ-----ა კ-----ა, ჭ-----ა, გ-----ა, ხ-----, გ----- და სხვები, ხოლო N8 საკანში - ძ-----ი, რ---ც იყო, 2 თურქი იყო, სხვების გვარები არ ახსოვს. დაწესებულებაში პატიმრებს ნორმალურად ეპყრობოდნენ, რითაც შეეძლოთ ეხმარებოდნენ, მის ამბავს ძალიან განიცდიდნენ და

ადამიანურად ექცეოდნენ. ერთხელ ცუდად გახდა საკანში, ლეიბი დასველდა და ლ---
 კ-----ამ ლეიბი შეუცვალა და ექიმიც მოუყვანა. ტელეფონზე დასარეკად გ-----ა გ-----
 ას გაჰყავდა, ი----- ჭ-----ა იყო რეჟიმის უფროსი და ისიც კარგად ექცეოდა. ი-----
 — ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა ყოველ მესამე დღეს იყვნენ
 მორიგეები და თბილად და ადამიანურად ეპყრობოდნენ. საკანში მყოფ პაციმრებს
 ერთმანეთთან ძალიან კარგი ურთიერთობა ჰქონდათ, უზრუნველყოფილი იყვნენ
 ექიმის მომსახურებით, რისთვისაც წინასწარ უნდა ჩაწერილიყვნენ. მას გული
 აწუხებდა და ქალაქის საავადმყოფოდან სამჯერ მოუყვანეს ექიმი, ეხო გადაუღეს და
 ოჯახის წევრებს წამლების შემოტანის შესაძლებლობა მისცეს. ციხის
 თანამშრომლები ყველას ერთნაირად ექცეოდნენ და მაქსიმალურად ეხმარებოდნენ.
 ყოველ დილით, დაახლოებით 9 საათზე, პაციმრები გამოჰყავდათ საკნიდან,
 დააყენებდნენ დერეფანში, სიას ამოიკითხავდნენ, შარვლის ჯიბეებს უმოწმებდნენ
 და გასეირნებაზე გაყავდათ 40 წუთით. ამ პროცესში, მორიგეობის დროს, ი----- ჭ-----
 -ა, თ----- გ-----ი, ლ--- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა მონაწილეობდნენ სხვა
 თანამშრომლებთან ერთად. დაახლოებით თვეში ორჯერ ამოწმებდნენ საკნებს. ი-----
 - ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ--- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას ზუგდიდის N4
 დაწესებულებიდან იცნობს, ისინი მორიგეობით იყვნენ ყოველ მესამე დღეს და
 ყურადღებას აქცევდნენ. ციხის ადმინისტრაციის მიმართ პრეტენზიები არ სმენია,
 რაიმე უჩვეულო ხმაური არ გაუგ-- , სხვა საკნებში რა ხდებოდა არ იცის.

მოწმე მ----- დ-----ას ჩვენებით ირკვევა, რომ დააკავეს 2010 წელს და
 მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში N8 საკანში, სადაც დაჰყო იყო 2011
 წლამდე, 1 წლის განმავლობაში. თანასაკნელები იყვნენ ჯ-----ა, გ-----, მ----- ლ-----
 ---, კ--- კ-----, ე---ა ნ-----ა, მ----- შ-----ი, ზ----- ძ----- და სხვები. დაწესებულების
 დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა.იგი უდანაშაულო იყო, მძიმედ დაავადებ-----
 ფსორიაზით, ჩხრეკის დროს ზედაპირულადაც ეტყობოდა რომ კანი ჰქონდა ძალიან
 მძიმე მდგო---ეობაში და სისხლი მოსდიოდა, ეს რომ ნახეს ყველა შეწუხდა და ამის
 შემდეგ ექიმის მეთვალყურეობის ქვეშ იყო, დამატებით შემოჰქონდათ წამლები. მას
 არავინ არ აწუხებდა, ცუდად არავინ არ ექცეოდა, პაციმრებთანაც და ციხის
 თანამშრომლებთანაც კარგი ურთიერთობა ჰქონდა და არავის მიმართ, მათ შორის ი---
 --- ჭ-----ას, თ----- გ-----ის, ლ--- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიმართ
 პრეტენზიები არ გააჩნია, მათ იცოდნენ რომ უდანაშაულო იყო, ასევე
 ხედავდნენ მისი ჯანმრთელობის მდგო---ეობას და ამიტომ კარგი დამოკიდებულება
 ჰქონდათ. დაწესებულებაში უჩვეულო ხმაური არ გაუგ-- . გარეშე პირებიდან ხშირად
 შემოდოდა მამაო და სახალხო დამცველი. მამაოს სპეციალურად გამოყოფილ
 ოთახში, საეკლესიო დარბაზში ხვდებოდნენ, სადაც პაციმრები ლოცულობდნენ
 მამაოსთან ერთად.

მოწმე რ----- ღ-----ს ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2010 წლის 10 ნოემბერს
 და გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც დახვდნენ ჩვეულებრივად,
 გაჩხრიკეს, გასინჯეს და შეიყვანეს N16 საკანში, სადაც 1 წლის და 6 თვის
 განმავლობაში იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ ი----- გ-----, ნ----- ც-----, დ---
 -- ჟ-----ი, ნ----- ტ-----ა, ლ--- ც----- და სხვები. იგი პროფესიით მხატვარია,

ფერმწერია და ი----- ჭ-----ას სთხოვა ფანქრები და სახატავები და ი----- ჭ-----ამ ბავშვებს გამოართვა და მოუტანა. ციხის თანამშრომლები ეხმარებოდნენ რითიც შეეძლოთ, ლ---- კ-----ა მორიგე იყო და მასაც სთხოვდა რაღაცეებს. ყოველ დილით პატიმრებს დააყენებდნენ დერეფანში მწკრივში კედელთან, სიას ამოიკითხავდნენ და 3-4 თანამშრომელს გაჰყავდათ სასეირნოდ, დაახლოებით 40 წუთით. დაწესებულებაში შემოდიოდნენ, მამაოები, წითელი ჯვარი და სახალხო დამცველი. პატიმრებს ყოველ მეთხუთმეტე დღეს ოჯახის წევრებთან ჰქონდათ პაემანი, ასევე სატელეფონო კომუნ---ცია. უჩვეულო ხმაური არ გაუგ--, ტელევიზორი ჰქონდათ ჩართული მაგრამ არაფერს არ აშავებდნენ. ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა პატიმრებს ყოველთვის ეხმარებოდნენ, როცა მორიგეები იყვნენ, ადამიანურად ექცეოდნენ და არცერთი პატიმარი არაა განაწყენებ--- ამ ადამიანებზე. თვეში დაახლოებით ორჯერ გასეირნებაზე ყოფნისას ატარებდნენ საკნის ჩხრეკას.

მოწმე ა---- ჭ-----ას ჩვენების მიხედვით, დააკავეს 2008 წლის 15 ოქტომბერს და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში N25 საკანში, სადაც 1 წლის განმავლობაში იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ ლ-----ე, მ----- ხ-----, ა----ა და სხვები. დაწესებულებაში ყოფნის პერიოდში, ი----- ჭ-----ას, თ----- გ-----ს, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას სიკეთის მეტი არაფერი გაუკეთებიათ, შაბათ კვირას მარილი და წყალი რომ არ იყო, ესენი აწვდიდნენ პატიმრებს, ვინმე ცუდად თუ გახდებოდა ექიმი მოჰყავდათ, ეხმარებოდნენ, ნორმალურად ეპყრობოდნენ და მათ მიმართ პრეტენზიები არ გააჩნია. პატიმრების სასეირნოდ გაყვანის დროს ხდებოდა საკნების შემოწმება და ნივთები არეული ხვდებოდათ. საკნებში შემოდიოდნენ დამკვირვებლები, არასამთავრობოები და მამაოები. მის საკანში არ ყოფილა პატიმრის ცემის შემთხვევა. სასამართლოზე გასვლის და შემოსვლის დროს პატიმრებს მთლიანად აშიშვლებდნენ და ამოწმებდნენ. ყოველ დღე დილით პატიმრები გაყავდათ დერეფანში, დააყენებდნენ მწკრივში კედელთან და მიჰყავდათ სასეირნოდ, დაახლოებით 40 წუთით.

მოწმე დ---- ბ-----ს ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2010 წლის ს-----ში და გადაიყვანეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც შემოწმების შემდეგ მოათავსეს N4 საკანში, სადაც 12 ადგი---ნ საკანში 25 პატიმარი იმყოფებოდა და აქ დაახლოებით 8 თვე დაჰყო. თანასაკნელები იყვნენ გ---- გ-----ა და სხვები. დილით პატიმრები დერეფანში გაყავდათ, მორიგე სიას ამოიკითხავდა და შემდეგ გასეირნებაზე მიდიოდნენ 30 წუთით. შაბათ-კვირის გარდა ყოველ დილით მოდიოდა ექიმი და თუ ვინმეს რამე აწუხებდა ინიშნავდა და მკურნალობდა. კვირაში ერთხელ ან 2 კვირაში ერთხელ, სეირნობიდან დაბრუნებულებს საკანი ხვდებოდათ გაჩხრეკილი, საბნები გადაწეული, სათავსოები გაღებ--- და ა.შ. მისი საკნის პატიმრებს ნორმალურად ეპყრობოდნენ. გარეშე პირებიდან ადვოკატი შემოდიოდა, ერთხელ მეუფე შემოვიდა, მამაოები ხშირად დადიოდნენ და არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები. სასამართლოში წაყვანის დროს, ციხიდან გასვლისას და შემოსვლისას ცალკე ოთახში ხდებოდა პატიმრების შემოწმება, პატიმრები ტანზე იხდიდნენ და ჯიბეებს უმოწმებდნენ. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა, ხოლო მოადგილე დ---- ჯ-----ა.

დაწესებულებაში ყოფნის პერიოდში არანაირი ხმაური არ ყოფილა, დერეფანში ყველგან ეყენა კამერები.

მოწმე რ----- ხ-----ს ჩვენებით დადგენი---, რომ დააკავეს 2011 წლის 22 დეკემბერს ცრუ, შეთითხნილი განზრახ მკვლელობის მცდელობის ბრალდებით, სასამართლომ შეუფარდა პატიმრობა და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, სადაც მიღების დროს გაატარეს სავალდებულო პროცედურები, შეამოწმეს რაიმე აკრძალული ნივთი ხომ არ ჰქონდა, ოთახში დახვდა ექიმი, რომელმაც გასინჯა, ი----- ჭ-----ამ შეიყვანა თავის კაბინეტში, ადამიანურად მოექცა და შეასახლეს N7 საკანში, სადაც იმყოფებოდა დაახლოებით 3 თვის განმავლობაში და შემდეგ გადაიყვანეს N9 საკანში, სადაც დაახლოებით 10 თვე დაჰყო გათავისუფლებამდე. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში 1 წელი და 36 დღე გაატარა. №7 საკანში თანასაკნელები იყვნენ გ----- და სხვები, ხოლო N9 საკანში - ი---- თ-----ა, ზ----- გ-----, ი----- რ-----ა და სხვები. დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა. საკანში ორჯერ გადაეწვათ ტელევიზორი და ი----- ჭ-----ამ შეაკეთებინა. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში პატიმრებს ცემდნენ და აგინებდნენ, თუმცა პატიმრები ზურგით იდგნენ და ვერ ხედავდნენ ციხის რომელი თანამშრომელი ცემდა. საკანში რაიმე გაუგებრობის შემთხვევაში, ციხის თანამშრომლები პატიმრებს, ყველას ერთად გაიყვანდნენ დერეფანში, დააყენებდნენ მწკრივში სახით კედლისკენ, ამას ესწრებოდა დაახლოებით ციხის 15 თანამშრომელი, რა დროსაც ურტყამდნენ და აგინებდნენ, მაგრამ პატიმრები მათ სახეს ვერ ხედავდა. ეს ხდებოდა, დაახლოებით თვეში სამი-ოთხჯერ. ი----- ჭ-----ა პატიმრებს ადამიანურად და თბილად ექცეოდა, თ----- გ-----ს მხოლოდ ორჯერ შეხვდა კიბის ქვევით ოთახში და ადამიანურად მოექცა, ამიტომ მასზე ცუდს ვერაფერს ვერ იტყვის. პატიმრები ყოველ დილით გაჰყავდათ გასეირნებაზე დაახლოებით 40 წუთით, გასეირნებიდან დაბრუნებულები ამჩნევდნენ, რომ საკანში ჩხრეკა იყო ჩატარებ---, საბნები, ლეიბები, გადაწეული იყო, პირადი ნივთები არეულად ეწყო. დაწესებულებაში შემოდის ადვოკატები, უფლებადამცველები და მამაოები.

მოწმე რ----- გ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ ფეხბურთელია და 2011 წელს დააკავეს საზღვრის უკანონო კვეთისთვის და მოათავსეს ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში, გაესაუბრნენ, ჩვეულებრივად გაჩხრიკეს ციხის თანამშრომლებმა და გაშიშვლება არ მოუთხოვიათ და შეუშვეს N11 საკანში, პირველ სართულზე, სადაც 6 თვის განმავლობაში იმყოფებოდა. თანასაკნელები იყვნენ თ----- ე-----, ჯ----- ჭ-----ა, ა----- ტ-----ე და სხვები. დაწესებულებაში ყველაფერი წესრიგში იყო, და დროულად ჰქონდათ ყველაფერი. ყოველ დილით პატიმრები გაყავდათ სასეირნოდ, ამ დროს თვეში, დაახლოებით ოთხჯერ ხდებოდა საკნების შემოწმება. ი----- ჭ-----ა ყველაფერში ხელს უწყობდა და მისგან მხოლოდ კარგი ახსოვს. გარეშე პირებიდან შემოდის ნათესავები, უზრუნველყოფილები იყვნენ ექიმის მომსახურებით, დაწესებულების დირექტორი იყო ა----- ჯ-----ა, დაწესებულებაში რაიმე უჩვეულო ხმაური ან ჩხუბი არ გაუგ--.

მოწმე ა----- თ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ დააკავეს საქართველოს სსკ-ის 339-ე მუხლით გათვალისწინებ--- დანაშაულის ჩადენისათვის და ზუგდიდის N4

დაწესებულებაში მოხვდა 2010 წლის 13 ოქტომბერს, სადაც 1 წლის და 6 თვის განმავლობაში იმყოფებოდა, პირველ სართულზე, N7 საკანში. თანასაკნელები იყვნენ რ----- ც-----, გ-----ა კ-----ა და სხვები. ყოველ დილით გაყავდათ სასეირნოდ, პატიმრებს დააყენებდნენ მწკრივში, ამოწმებდნენ და სიას კითხულობდნენ, ციხის თანამშრომლებისგან ცუდი სიტყვა არ გაუგონია. ი----- ჭ-----ასგან, თ----- გ-----ისგან, ლ---- კ-----ასგან და გ-----ა გ-----ასგან მხოლოდ კარგი ახსოვს, ნორმალურად ექცეოდნენ, მათგან რაიმე დარღვევა ან ცუდი მოპყრობა არ ყოფილა. გ-----ა გ-----ას ტელეფონზე დასარეკად გაჰყავდა. 20-25 წუთით გარეთ გაჰყავდათ სასეირნოდ, ამ დროს საკნებს ჩხრეკდნენ, ლოგინებს, საბნებს ყველაფერს ათვალიერებდნენ. ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა, ერთდროულად არ უნახავს, მორიგეობის დროს იყვნენ სხვადასხვა დღეს. დაწესებულებაში შემოდრიოდნენ მამაოები და სახალხო დამცველი. უჩვეულო ხმაური, ჩხუბის ხმა, ფიზიკური ან სიტყვიერი შეურაცხყოფის მიყენების ხმა არ გაუგ--.

მოწმე ხ---- ჯ-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ ი----- ჭ-----ა გვერდითა მეზობელია, ი----- ჭ-----ამ დაუძახა 2017 წლის იანვრის თვეში და უთხრა, რომ მას ედავებოდნენ, თითქოს 2009 წლის 3 ნოემბერს იმყოფებოდა თავის სამსახურში და იქ რაღაც მოხდა და თხოვა გაეხსენებინა, თუ სად იმყოფებოდა 2009 წლის 3 ნოემბერს. მას გაახსენდა, რომ 2009 წლის 2 ნოემბერს, დაახლოებით ღამის 11 საათისთვის დაძახეს, რომ ი----- ჭ-----ას მეუღლე, ქეთი სამშობიაროში უნდა წაეყვანათ და მისი ძმის მანქანით წავიდნენ სამშობიაროში. 3 ნოემბერს დილით, დაახლოებით 3-4 საათისთვის იმშობიარა. 2009 წლის 2 ნოემბრის ღამის 11 საათიდან, თვითონ და ი----- ჭ-----ა ერთად იმყოფებოდნენ, 2009 წლის 3 ნოემბრის დილის 7 საათამდე სამშობიაროში, აქვე იყვნენ მათი მეზობლები, ლ-----, მისი ძმა და მეუღლე, თ----- ჯ-----ა და სხვები. ყველაფერმა ნორმალურად ჩაიარა და 2009 წლის 3 ნოემბრის დილის 7 საათისთვის წავიდნენ სახლში და სტუმრების მისაღებად მზადება დაიწყეს. სტუმრები მოვიდნენ, დაახლოებით 12 საათისთვის სუფრა მზად იყო, დასხდნენ, ქეიფობდნენ და დაახლოებით 4 საათში საავადმყოფოდან აცნობეს, რომ ბავშვი ცუდად არისო, სუფრა მიატოვეს და ყველანი საავადმყოფოში წავიდნენ, სადაც 2009 წლის 3 ნოემბრის ღამის 12 საათამდე ი----- ჭ-----ასთან ერთად იყვნენ საავადმყოფოში, შემდეგ სახლში წავიდა. ექიმებმა გადაწყვიტეს დილაზე დალოდებოდნენ ბავშვის მდგომარეობას და თუ სიტუაცია არ გამოსწორდებოდა, ამ შემთხვევაში ქუთაისში უნდა გადაეყვანათ. 4 ნოემბერს დილის 9 საათისთვის ბავშვი ქუთაისში გადაიყვანეს, ი----- ჭ-----ა გაჰყვა ბავშვს და მხოლოდ 5 ნოემბერს დაბრუნდა ტანსაცმლის წასაღებად, რადგან ბავშვი თბილისში უნდა გადაეყვანათ, ჟვანიას კლინიკაში, სადაც იმყოფებოდა ი----- ჭ-----ა თავის მეუღლესთან და შვილთან ერთად ნოემბრის ბოლომდე, მერე ბავშვი გამოჯანმრთელდა და ი----- ჭ-----ა დაბრუნდა სახლში. ამ დროს ი----- ჭ-----ა მუშაობდა ციხეში რეჟიმის უფროსად. 2009 წლის 2 და 3 ნოემბერს ი----- ჭ-----ა სამსახურში არ წასულა.

მოწმე ლ--- ტ-----ას ჩვენებით დადგენი---, რომ ი----- ჭ-----ა არის მისი კარის მეზობელი, ი----- ჭ-----ამ დაუძახა 2017 წლის იანვრის თვეში და ჰკითხა გახსოვს თუ არა სად ვიყავიო 2009 წლის 3 ნოემბერს. მან ჯერ ვერ გაიხსენა, შემდეგ კი უთხრა, რომ ეს თარიღი თავისი შვილის დაბადებას ეხებოდა, ეს იმდენად დიდ პრობლემებთან იყო დაკავშირებული, რომ მაშინათვე გაიხსენა დეტალურად ყველაფერი. 2009 წლის 2 ნოემბერს, დაახლოებით ღამის 11 საათისთვის ი----- ჭ-----ას მეუღლე ქ-----ი წაიყვანეს ზუგდიდის ცენტრალურ საავადმყოფოში, 2009 წლის 3 ნოემბერს, დილით, დაახლოებით 3-4 საათისთვის შეეძინა ბავშვი მ----- ჭ-----ა და დილის 7 საათამდე ერთად იყვნენ, მათთან ერთად იმყოფებოდნენ ასევე მეზობლები, ს----- ჯ-----ა, ხ--- ჯ-----ა, ლ--- კ---ხიძე, თ-- ბ-----ე, თ----- ჯ-----ა და სხვები. დილის 7 საათისთვის წამოვიდნენ ი----- ჭ-----ას სახლში მისალოცად და დედამისს ეხმარებოდნენ სუფრის გაშლაში. 12 საათისთვის დასხდნენ სუფრასთან. რამდენიმე საათში ი----- ჭ-----ას დაურეკა მეუღლემ და უთხრა, რომ ბავშვი იყო ცუდად და სასწრაფოდ წამოსულიყო საავადმყოფოში. ყველანი წავიდნენ საავადმყოფოში, ი----- ჭ-----ას ექიმმა უთხრა, რომ ბავშვი მძიმე მდგომარეობაში იყო, თუ დილამდე სიტუაცია არ გამოსწორდებოდა, ურჩიეს ქუთაისში გადაყვანა. ბავშვის მდგომარეობა არ გამოკეთდა და 4 ნოემბერს ი----- ჭ-----ამ და მისმა მეუღლემ ბავშვი რეანომობილით ქუთაისში გადაიყვანეს, საიდანაც 2 დღის შემდეგ თბილისში გადაიყვანეს, ჟვანიას კლინიკაში და ნოემბრის ბოლომდე იქ დარჩნენ. ბავშვი რეანიმაციაში იწვა და ი----- ჭ-----ა ვერ მოახერხებდა იქიდან გამოსვლას, სხვაგან წასვლას და რაღაცის გაკეთებას.

მოწმე მ-----ა ბ-----ას ჩვენებით ირკვევა, რომ 2007 წლიდან ეწევა საადვოკატო საქმიანობას სისხლის სამართლის მიმართულებით. იგი იყო ჯ----- ა-----ის ადვოკატი, რომელიც დაკავებული იყო საქართველოს სსკ-ის 17-ე და 236-ე მუხლებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, იარაღის უკანონო ტარებისათვის და ძროხის ქურდობის 2 ეპიზოდის ჩადენისათვის. ჯ----- ა-----ი თავს უდანაშაულოდ მიიჩნევდა, შეს---მისად სადაოდ ხდიდნენ ყველა მტკიცებულებას. თუმცა სასამართლომ არ გაიზიარა დაცვის მხარის პოზიცია და ჯ----- ა-----ზე გამამტყუნებელი განაჩენი დაადგინა. ჯ----- ა-----ი მასთან აპროტესტებდა, რომ მისი დაკავება მოხდა უკანონოდ და ბრალს დებდა პოლიციის თანამშრომლებს, რომლებმაც მოახდინეს მისი უკანონო დაკავება, აღნიშნავდა რომ მთელი დღე წალენჯიხის ტყეში ჰყავდათ, თავისუფლება აღუკვეთეს უკანონოდ და შემდეგ ღამის საათებში დაფიქსირდა მისი დაკავება, თუმცა პოლიციელების სახელები და გვარები ვერ დააზუსტა და მხოლოდ ზედმეტსახელებს ამბობდა, რის გამოც ამ პოლიციელების სასამართლოზე დაკითხვა ვერ მოხერხდა. ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში ჯ----- ა-----ს ხვდებოდა ადვოკატის ოთახში, სადაც ბრალდებ--- - ციხის ადმინისტრაციის თანამშრომელს მოჰყავდა და მარტო რჩებოდნენ, მათ საუბარს არავინ არ ესწრებოდა. დაწესებულებაში იგი არ შესწრებია ჯ----- ა-----ის მიმართ ცუდ მოპყრობას და შეხვედრის დროსაც არ გამოუთქვამს რაიმე სახის პროტესტი დაწესებულების თანამშრომლების მიმართ. პოლიციის თანამშრომლებზე თუ ჰქონდა პრეტენზიები და ამას არ მალავდა, ციხის თანამშრომლებზეც იტყოდა, მას არც სხვა პატიმრებისგან მოუსმენია პრეტენზიები ციხის თანამშრომლების

ბრალდებულებმა თ----- გ-----მა, ი----- ჯ-----ამ, ლ---- კ-----ამ და გ-----ა გ-----ამ თავი არ სცნეს დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში, განმარტეს, რომ ზუგდიდის N4 დაწესებულებაში მუშაობის პერიოდში არანაირი დანაშაული არ ჩაუდენიათ, პატიმრებს ეპყრობოდნენ კანონით გათვალისწინებ----- უფლებამოსილების ფარგლებში და რითაც შეეძლოთ ეხმარებოდნენ; მათი გაშიშვლება ასევე კანონით არის გათვალისწინებ----- და ჩხრეკის პროცესს მოიცავს. დაწესებულებაში ხელკეტები საერთოდ არ გააჩნდათ, გარდა ამისა მთელი დაწესებულების შიდა და გარე პერიმეტრი კონტროლდებოდა ვიდეოსათვალთვალო კამერებით, რომელსაც მუდმივ რეჟიმში დეპარტამენტი აკვირდებოდა და ასეთ პირობებში ვერანაირად ვერ შეძლებდნენ ბრალდების მოწმეთა მიერ გადმოცემული ფაქტების ჩადენას. ბრალდებულთა განმარტებით, კეთილსინდისიერად ემსახურებოდნენ ქვეყანას, შეუვალი იყვნენ კრიმინალური ავტორიტეტების მიმართ, თუმცა საკუთარი უფლებამოსილებისთვის არასდროს არ გადაუჭარბ-----თ და ყველას კანო--- შეს--- მისად ეპყრობოდნენ, სწორედ მათი ზეგავლენით მოხდა დაკითხულ დაზარალებულთა და მოწმეთა მიერ განცხადებების დაწერა და შემდგომში დაკითხვა, ვინაიდან მათ არ დააკმაყოფილეს კრიმინალურ ავტორიტეტთა მოთხოვნა, თავია---- წესები და ქურდული ტრადიციები აღედგინათ დაწესებულებაში, რაც მოიცავდა ე.წ. „ობშიაკის“ აღდგენას და კრიმინალური სამყაროს ავტორიტეტებისთვის პრივილეგიურებულ მდგო---ეობაში ჩაყენებას, რაზედაც შეპირდნენ, რომ ამისთვის სამაგიეროს გადაუხდიდნენ. გარდა ამისა, მათ არ მისცეს ციხის სხვა თანამშრომელთა წინააღმდეგ პროკურატურისთვის სასურველი ჩვენებები და ამის გამო პროკურატურაც დაინტერესებული იყო მათ მიმართ დანაშაულის დადასტურებით, თითქმის ყველა დაზარალებულზე და მოწმეზე განახორციელეს ზეწოლა სასურველი ჩვენების მისაღებად, ბევრი მათგანი სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში იმყოფებოდა, როდესაც საჩივრები დააწერინეს და შემდგომში პრობლემების შექმნის მუქარით აიძულეს მათი საწინააღმდეგო ჩვენების მიცემა, სხვა შემთხვევაში როგორ შეიძლებოდა დაწესებულებაში მყოფ პატიმართა ერთი ნაწილის მიმართ განხორციელებული ასეთი სახის ძალადობები და ამის შესახებ არ ცოდნოდათ ან არ გაეგოთ სხვა პატიმრებს.

91

ლუცია და ხელით წაიღეს დაწესებულებაში. შემდეგ ბავშვი ჯერ ქუთაისში წაიყვანა რეანომობილით, სადაც ვერ უშველეს, ხოლო შემდეგ ისევ რეანომობილით თბილისში, ჟვანიას კლინიკაში გადაიყვანა.

ბრალდებულებმა მიუთითეს დაზარალებულთა ჩვენებების არათანმიმდევრობაზე, სადაც მათ მიერ გადმოცემული ფაქტები არ ემთხვევა სხვების მიერ აღწერილ ვითარებას, რითაც, მათი პოზიციით დასტურდება, რომ ცრუ ჩვენებებს იძლევიან.

პალატა ვერ გაიზიარებს პ----- ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის მოტივაციას თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას საქართველოს სსკ-ის 144³-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით დამნაშავედ ცნობის თაობაზე და მიიჩნევს რომ ისინი ცნობილ უნდა იქნენ უდანაშაულოდ და გამართლდნენ შემდეგ გარემოებათა გამო: სასამართლომ ყოველმხრივ და ობიექტურად შეამოწმა საქმეში არსებული მტკიცებულებანი, შეაფასა თითოეული მათგანი საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის, ასევე დამნაშავედ ცნობისთვის საკმარისობის თვალსაზრისით და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ არ არსებობს ერთმანეთთან შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს, მსჯავრდებულთა მხრიდან ბრალდებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენის ფაქტს.

სააკლაციო სასამართლო უპირველეს ყოვლისა ყურადღებას მიაპყრობს იმ მტკიცებულებებს, რომელთა საფუძველზეც პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ გამოტანილ იქნა გამამტყუნებელი განაჩენი. ეს მტკიცებულებებია დაზარალებულთა და მოწმეთა ჩვენებები, რომლებმაც ბრალდებული პირების მიმართ სასამართლოს განუცხადეს ბრალდების დამადასტურებელ გარემოებებზე. ამ ჩვენებების თანახმად ლ---- კ-----ა, ი----- ჭ-----ა, თ----- გ-----ი და გ-----ა გ-----ა, მათი სამსახურებრივი მდგომარეობიდან გამომდინარე, წინასწარი შეცნობით თავისუფლებაზე ზღუდული პირის მიმართ ახორციელებდნენ დანაშაულებრივ საქმიანობას, კერძოდ, მათ იცოდნენ, რომ იმ დაწესებულებაში მოთავსებული პირები, სადაც თავადაც მუშაობდნენ ნამდვილად იყვნენ პატიმრები, ანუ პირები რომლებსაც არ შეეძლოთ დაწესებულების დატოვება და იყვნენ თავისუფლებაზე ზღუდულები, რომლებსაც როგორც მოხელეებმა, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ჯგუფურად, მათ მიერ განხორციელებული ქმედებით და პატიმრობაში მყოფი ორი ან მეტი პირის ცემით, დამცირებით და იძულებით, არაადამიანურ, ღირსებასა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაგდებით, მიაყენეს მათ ფიზიკურ ტკივილი და მორალურ ტანჯვა.

აღნიშნული პირების ჩვენებები, რომლებიც გ-----ას, გ-----ს, ჭ-----ას და კ-----ას დანაშაულის ჩადენაში ამხელენ, ერთი შეხედვით ნამდვილად პირდაპირი ხ----თის მტკიცებულებებია და ისინი გადმოცემენ იმ ფაქტობრივ გარემოებებს, რომლებსაც უშუალოდ შეესწრენ ან თავად იყვნენ დაზარალებულები. მოწმეები, რომლებიც მამხილებელ ჩვენებებს იძლევიან სახელმწიფოს პოზიტიური და ნეგატიური ვალდებულების განხორციელების შედეგად მოხდნენ სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში, სადაც გარკვეული რეჟიმის წესებია დადგენილი, ისინი

ვალდებული არიან დაემორჩილონ ამ რეჟიმს, განურჩევლად შეასრულონ შეს---მისი დანაწესები. ეს არ არის ადამიანის ორგანული გარემო, შეზღუდულია მისი ბუნებითი მდგო---ეობა და თავისუფლება, რაც რა თქმა უნდა გარკვეულ უარყოფით განწყობას ქმნის იმ პირების მიმართ, რომლების სახელმწიფოსაგან მინიჭებულ უფლებამოსილებას ასრულებენ და მსჯავრდებულებს ზედამხედველობენ. პატიმრებს თითქმის არ აქვთ პირადი სივრცე, არ აქვთ იმის არჩევის საშუალება, რა ჭამონ, სად წავიდნენ ან ვისთან გაატარონ დრო და ასე გადის ყოველი დღე წლების განმავლობაში. ისინი მოშორებული არიან მეგობრებსა და ოჯახს. ყველგან საფრთხეს ხედავენ და ეჭვი უჩნდებათ გარემოს მიმართ, ადამიანური ურთიერთობების მოძიება კი - რთულია. პატიმარი იძულებულია, იარსებოს მსგავს გარემოში და ერთადერთი, რაც მას დარჩენია არის შეცვლა და ადაპტირება. ეს ყველაფერი ქმნის გონივრულ ეჭვს იმისათვის, რომ ასეთი პირები დაინტერესებული და მიკერძოებული არიან პენიტენციური სისტემის მომსახურე პერსონალის მიმართ. შესაბამისად, ასეთ დაწესებულებაში მომხდარი კანონსაწინააღმდეგო ქმედებები განსაკუთრებული გულისმიერებით უნდა იქნეს გამოძიებული და გამოკვლეული, ხოლო ასეთი პირების მიერ მიცემული მამხილებელი ჩვენებები, თუნდაც ერთმანეთზე დამოწმებით მხოლოდ თეორიულად შეიძლება ჩაითვალოს პირდაპირ მტკიცებულებებად, გამამტყუნებელი განაჩენისათვის კი აუცილებელია ისეთი სხვა შემავსებელი მტკიცებულებების არსებობა რომელიც საბოლოოდ სარწმუნოს გახდიდა ასეთ ჩვენებებს.

გარდა ამისა სააპელაციო სასამართლო ვერ დაეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობას ბრალდების დასადასტურებლად იმასთან დაკავშირებით, რომ დაზარალებულთა და მოწმეთა ჩვენებები ერთმანეთთან შესაბამისობაშია, მათ მიერ მოყვანილი ფაქტები ერთმანეთს გავს, ხშირ შემთხვევაში აღნიშნული პირები თითქმის იდენტურად აღწერენ ისეთ ფაქტებს, როგორიცაა პატიმართა საკნებიდან გაყვანა, კედელთან მიყენება, მოთხოვნა, რომ ცემის პროცესში არ შეეხედათ ციხის თანამშრომლებისათვის, თანამშრომლობაზე დაყოლიების იძულება, შარვლის და საცვლის ჩახდა, ჩაკუზულ მდგომარეობაში გადაადგილება, ლეიბებზე წყლის დასხმა და ა.შ. საინტერესოა რატომ გაიზიარა სასამართლომ მხოლოდ ერთეულ მოწმეთა ჩვენებები კონკრეტული ბრალდებულების საწინააღმდეგოდ და მიიჩნია სარწმუნოდ როგორც ინდივიდუალური პირების, ისე კოლექტიურად პატიმრებთან მოპყრობის მიმართ, მაშინ როცა დაკითხულ პირთა მნიშვნელოვანი რაოდენობა საერთოდ ვერ იხსენებს ასეთ ფაქტს და არაფერს ამბობს ამ გარემოებების შესახებ, ან იხსენებს ერთ ბრალდებულს და ვერ იხსენებს დანარჩენებს. სააპელაციო პალატა თვლის, რომ „თითქმის იდენტური ჩვენებები“ არა თუ ადასტურებენ ციხის თანამშრომელთა მხრიდან კანონსაწინააღმდეგო ქმედებების ჩადენას, არამედ კიდევ უფრო მეტ ეჭვს ქმნის ბრალდების დასადასტურებლად. (სასამართლო, ასეთ შემთხვევაში, ითვალისწინებს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს დამოკიდებულებას იდენტური ფორმულირების მქონე ჩვენებებთან დაკავშირებით. კერძოდ, აღსანიშნავია საქმე გაბრიელ კარაბულეა რუმინეთის წინააღმდეგ ((Carabulea v. Romania), განაცხადი no. 4-661/99, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 13 ივლისის გადაწყვეტილება) უფრო მეტიც, პ-----

ინსტანციის სასამართლოს მხრიდან მოხდა ბრალდებულების მიმართ ბრალდებიდან იმ ეპიზოდების ამორიცხვა, რომელ ეპიზოდებშიც ბრალდების მხარის მიერ დაზარალებულად ცნობილმა პირებმა მამხილებელი ჩვენება არ მისცეს. სააპელაციო პალატა გაკვირვებას გამოთქვამს ამ ფაქტის ირგვლივ და აღანიშნავს, რომ გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენისათვის მხოლოდ დაზარალებულ პირთა ჩვენებაზე დაყრდნობა არაა სამართლებრივად სწორი, მაშინ როდესაც სისხლის სამართლის საპროცესო კანონმდებლობა სრულიად სხვა კრიტერიუმებს აწესებს და აუცილებელია იმ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაადგენს ბრალდებული პირის ბრალეულობას.

სააპელაციო სასამართლო ასევე ყურადღებას ამახვილებს იმ ფაქტის შესახებ რომ პენიტენციური დაწესებულება ფართო წრეებისათვის დახურულია და ინფორმაციის მქონეთა წრეც საკმაოდ მწირი და შეზღუდულია. პირველი ინსტანციის სასამართლო სწორად აღნიშნავს, რომ როდესაც ქმედება ჩადენილია საპატიმრო სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში, მტკიცების ტვირთი აწევს იმ პირს, რომელსაც აქვს წვდომა ამ დაწესებულებაში არსებულ მტკიცებულებებზე, თუმცა იქვე აცხადებს, რომ თუ ბრალდების მხარის მიერ ვერ მოხდა ასეთი მტკიცებულებების წარმოდგენა, მათი სათანადო წესით შენახვის და სასამართლოში წარდგენის ტვირთი აწევს სწორედ იმ მხარეს რომელსაც ჰქონდა ამ მტკიცებულებების შენახვის ფაქტობრივი შესაძლებლობა. ასეთი მსჯელობა სრულიად გაუგებარია სააპელაციო სასამართლოსათვის და დაცვის მხარეზე მტკიცების ტვირთის გადატანა იმ დროს, როცა საუბარია სპეციფიკური ხ----თის სამხილებზე ნამდვილად არარელ----ტურია. პ----- ინსტანციის სასამართლო ერთმნიშვნელოვნად აცხადებს, რომ პენიტენციურ დაწესებულებაში მოთავსებულ პირებს, რომლებიც განსახილველ საქმეში ბრალდებ----- პირების მიერ ზედამხედველობის ქვეშ იყვნენ შესაძლებლობა არ ჰქონდათ მოეპოვებიათ ვიდეოკონტროლის ჩანაწერები, განსხვავებით ბრალდებულებისაგან რომლებსაც უნდა მოეპოვებიათ ეს მტკიცებულებები. არადა საინტერესოა, რა წესით უნდა მომხდარიყო ეს? გ-----ს, ჭ-----ას, კ-----ას და გ-----ას წინასწარ, ისე რომ მათთვის არ იყო ცნობილი, მათ მიმართ სისხლისსამართლებრივი დევნის დაწყების შესახებ, ჯერ კიდევ საჯარო მოხელის უფლებამოსილების განხორციელებისას, სამომავლოდ სავარაუდო დაცვისათვის უნდა მოეპოვებინათ ვიდეოჩანაწერები, არქივის მონაცემები, მსჯავრდებულთა პირადი ბარათები, პირადი საქმეები და შეენახათ სასამართლო განხილვისათვის? ეს რა თქმა უნდა ყოველგვარ ლოგიკას და სამართლებრივ შეფასებას მოკლებულია და უფრო მეტიც, დანაშაულებრივი ქმედების შემადგენლობის განხორციელება უფრო იქნებოდა ვიდრე მტკიცებულებათა მოპოვებისა და სათანადოდ შენახვის აუცილებლობა.

განსახილველ სისხლის სამართლის საქმეში მოიპოვება სხვადასხვა სახის მტკიცებულებები(წერილები) რომლებიც ერთმნიშვნელოვნად ადასტურებენ, რომ დაცვის მხარე ცდილობდა შესაბამისი მტკიცებულებების კანონიერი გზებით მოპოვებას, თუმცა უშედეგოდ.

როცა საუბარია დახურულ დაწესებულებაზე, ასეთ შემთხვევაში სააპელაციო პალატა განმარტავს რომ აუცილებელი არაა მტკიცებულებათა სიჭარბე, არამედ მთავარია

არსებობდეს პირდაპირი და შემავსებელი მტკიცებულებების ისეთი კომბინაცია, რომელიც საკმარისი იქნება ამა თუ იმ პირის მიერ დანაშაულის ჩადენის დასადასტურებლად. განსახილველ შემთხვევაში კი ბრალდების მხარის მიერ არ მოხდა იმ საჭირო მტკიცებულებათა წარმოდგენა, რომელიც გაამყარებდა ბრალდების პოზიციას და სარწმუნოს გახდიდა საქმეში წარმოდგენილი დაზარალებულების ჩვენებებს. სასამართლოს წინაშე ვერ იქნა დადასტურებული ბრალდების მოწმეთა მიერ მიცემული ჩვენების ნამდვილობა, იმდენად რამდენადაც არ ყოფილა პროცესზე წარმოდგენილი არც ერთი მოწმე, რომელიც უშუალოდ რეჟიმის სამსახურში ახორციელებდა უფლებამოსილებას, მოწმეები ყოფილ პოლიციელ და სამოხელეო დანაშაულისათვის მსჯავრდებულთა საკნიდან, ადმინისტრაციის თანამშრომლებიდან, სამოქალაქო პირები, ტექნიკური პერსონალი, სამეურნეო ნაწილის მოხელეები, სამედიცინო პერსონალი, პატიმრების მონახულების უფლების მქონე პირები შესაბამისი სამსახურებიდან.

ასევე გაურკვეველია, ნამდვილად იმყოფებოდნენ თუ არა ბრალდების დამადასტურებელი ჩვენების მიმცემი მოწმეები სწორედ იმ საკნებში და კორპუსებში განთავსებ---, რასაც მიუთითებენ(ბრალდებულთა ჩვენებებით ზოგიერთ ჩვენების მიმცემ პატიმარს სრულიად არ ჰქონიათ შეხება ერთმანეთთან). სახელმწიფო ბრალდების პოზიცია იმის შესახებ, რომ შესაბამისი დოკუმენტაცია დაიკარგა, კონკრეტულ შემთხვევაში საეჭვოა და დამაჯერებლობასაა მოკლებული. განსახილველ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება ცნობები პატიმართა მიღების ბარათებიდან, მათი განთავსების დოკუმენტაცია, ასევე ინფორმაციები პირადი საქმეებიდან, არ არსებობს სამედიცინო დოკუმენტაცია, რომელიც საშუალებას მისცემდა სასამართლოს ემსჯელა დაზარალებამიყენებული პატიმრების მდგომარეობის შესახებ, სრული სურათის შესაქმელად და მტკიცებულებათა გასამყარებლად ბრალდების მხარეს არ წამოუდგენია სასჯელაღსრულების დაწესებულების მონაცემები საკნების განთავსების შესახებ კორპუსებში და ბრალდებულთა სამუშაო ადგილების აღწერილობა, სრულიად გაურკვეველია პენიტენციური დაწესებულების თანამშრომელთა აღჭურვილობაში რა საგნები შედიოდა, ასევე როგორი იყო სამსახურებრივად სავალდებულოდ სატარებელი ტანსაცმელი და ფეხსაცმელი. თუკი ჩვენებების მიხედვით ვიმსჯელებთ, პატიმრებს სცმდნენ ე.წ.“დუბინკითა“ და მყარი სამხედრო ფეხსაცმელებით. თუ ეს საგნები შესაბამის აღჭურვილობაში არ შედიოდა, მაშინ გაურკვეველია როგორ მოხდა ეს ნივთები დახურულ დაწესებულებაში? არსებობს თუ არა შესაბამისი დოკუმენტაცია პასუხისმგებელი პირების სისხლის სამართლებრივი, თუნდაც დისციპლინარული გადაცდომების შესახებ ამ საკითხთან დაკავშირებით.

როცა სისხლის სამართლის საქმეზე გამოძიება მიმდინარეობს ისეთ დანაშაულზე, რომლის ობიექტურ შემადგენლობაში ფიზიკური ძალადობა და სულიერი ტანჯვაა, საინტერესოა რატომ არ დანიშნა სახელმწიფო ბრალდებამ თუნდაც ერთი სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზა ან არ წარმოადგინა ფსიქოლოგიური გამოკვლევის დასკვნები დაზარალებული პატიმრების მიმართ?

სასამართლო ასევე მსჯელობას იჭონიებს იმ ფაქტის ირგვლივ, რომ გ-----ს, კ-----სა გ-----სა და ჭ-----ს, ბრალად წარდგენილი დანაშაულის ჩადენას სახელმწიფო

ბრალდება ედავება ჯგუფურად. ამ გარემოების დასადასტურებლად და გასამყარებლად კი ეყრდნობა ისევ და ისევ პატიმართა ჩვენებებს, თუმცა საქმეში არაა წარმოდგენილი კონკრეტული ბრალდებული პირების სამუშაო განრიგი, მათი უფლებამოსილებების განმსაზღვრელი დოკუმენტი, რათა დადგენილი ყოფილიყო ნამდვილად შეძლებდნენ თუ არა აღნიშნული პირები, ერთად და ჯგუფურად დანაშაულის ჩადენას.

სააპელაციო სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას მიაპყრობს მსჯავრდებულ თ----- გ-----ის ჩვენების იმ ნაწილზე, რომლის მიხედვითაც ის და მასთან ერთად ბრალდებული პირები ე.წ. „ქურდული სამყაროს“ მიერ გავრცელებული ე.წ. „პრაგონის“ მსხვერპლები არიან. როგორც მისთვის ცნობილია, პენიტენციური დაწესებულებებიდან გამოცდილი თანამშრომლების გაშვების და მათი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის შესახებ „მითითება“ მიიღეს ყველა დაწესებულებაში განთავსებულმა პატიმრებმა, კერძოდ სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში მოთავსებულ პირებს საჩივრები უნდა დაეწერათ მოქმედ თანამშრომლებზე, რათა მომხდარიყო ამ საჯარო მოხელეების სამსახურებიდან დათხოვნა და პასუხისგებაში მიცემა. საყურადღებოა ის ფაქტიც, რომ მოწმე ფ----- ამ ასევე განაცხადა პროცესზე, რომ საჩივარი დაწერა ე.წ. „მაყურებლის“ მითითებით.

როგორც „შეს---მისმა კვლევებმა აჩვენა, „ქურდული სამყაროს“ არსებობა და ფუნქციონირება ახდენდა უარყოფით გავლენას არ მხოლოდ ციხეების სექტორზე, ასევე ზოგადად საზოგადოებაზე საქართველოში, ქვეყნის ყველაზე მოწყვლადი წევრების, კერძოდ, ახალგაზრდების ჩათვლით...შეს---მისად სასამართლო მიიჩნევს, რომ 2005 წლის 20 დეკემბერს ორი ახალი სამართალდარღვევის, კერძოდ „ქურდული სამყაროს“ წევრობის და „კანონიერი ქურდობის“ შემოტანით საქართველოს კანონმდებლებმა უბრალოდ სისხლის სამართლებრივ ჩარჩოში მოაქციეს ცნებები და ქმედებები, რომლებიც უკავშირდება კრიმინალური („ქურდების“) ქვეკულტურას.“(2014 წლის 15 ივლისი „აშლარბა საქართველოს წინააღმდეგ „ - განჩინება)

შესაბამისად სააპელაციო პალატა განმარტავს, რომ როცა საქმეში არაა შეკრებილი მტკიცებულებები შესაბამისი და საკმარისი წესით, კონკრეტული საკითხიც ეჭვის წარმომშობი გარემოებაა და შესაბამისად სამართლებრივი შეფასება უნდა მიეცეს.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, განსახილველ სისხლისსამართლებრივ საქმეში არ მოიპოვება იმ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც სასამართლოს ერთმნიშვნელოვნად დაარწმუნებდა თ----- გ-----ის, ი----- ზ-----ას, ლ----- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მხრიდან დანაშაულის ჩადენაში, კერძოდ კი სასამართლო მიიჩნევს, რომ მათ მიერ განხორციელებულ ქმედებაში პირის დამცირება და იძულება, არაადამიანურ, ღირსებისა და პატივის შემლახავ მდგომარეობაში ჩაყენება, რაც მას ძლიერ ფიზიკურ, ფსიქიკურ ტკივილს და მორალურ ტანჯვას აყენებს, ჩადენილი მოხელის მიერ, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ჯგუფურად, დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით დაკავებული და სხვაგვარად

თავისუფლებაზე ზედუდი, პირის მიმართ დადასტურებული არ არის. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ სტრასბურგის სასამართლო აკეთებს დასკვნებს, რომლებიც, მისი აზრით, ემყარება საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა თავისუფალ შეფასებას, დასკვნებს, რომლებიც გამომდინარეობს ფაქტობრივი გარემოებებიდან და მხარეების მიერ წარდგენილი მოსაზრებებიდან. მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ნათელი და დასაბუთებული დასკვნების ან ფაქტის თაობაზე გაუქარწყლებელი ვარაუდების ერთობლიობიდან. (ელ-მასრი ყოფილი იუგოსლავიის რესპუბლიკა მაკედონიის წინააღმდეგ (El-Masri v The Former Yugoslav Republic of Macedonia), განაცხადი no. 39630/09, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს დიდი პალატის 2012 წლის 13 დეკემბრის გადაწყვეტილების პუნქტი 151 და ჰასანი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ (Hassan v The UK), განაცხადი no. 29750/09, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს დიდი პალატის 2014 წლის 16 სექტემბრის გადაწყვეტილების პუნქტი 48.)

საქართველოს სსსკ-ის მე-5 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად არავინ არ არის ვალდებული ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა, ბრალდების მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალმძებელს. ხოლო სსსკ-ის მე-5 მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად კი, მტკიცებულების შეფასებისას წარმოშვებული ეჭვი, რომელიც არ დასტურდება კანონით დადგენილი წესით უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ამავე კოდექსის 82-ე მუხლის თანახმად გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებული შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, ასევე ამავე კოდექსის 269-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი.

ყოველივეს გათვალისწინებით სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, ლ----- კ-----ა და გ-----ა გ-----ა ცნობილ უნდა იქნენ უდანაშაულოდ საქართველოს სსსკ-ის 144³-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“, „ზ“ ქვეპუნქტებით და გამართლდნენ.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 298-ე მუხლის პ----- ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, 302-ე მუხლით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

მსჯავრდებულების თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ----- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას ინტერესების დამცველი ადვოკატის ვ----- გ-----ას სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს;

გაუქმდეს ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 02 ივლისის განაჩენი თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ----- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას მიმართ.

1. თ----- გ-----ი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით (საქართველოს 2006 წლის 28 აპრილის კანონი №2937 – სსმ I, №14, 15.05.2006 წ., მუხ.90) **წარდგენილ ბრალდებაში ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს.**

2. ი----- ჭ-----ა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით (საქართველოს 2006 წლის 28 აპრილის კანონი №2937 – სსმ I, №14, 15.05.2006 წ., მუხ.90) **წარდგენილ ბრალდებაში ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს.**

3. ლ---- კ-----ა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით (საქართველოს 2006 წლის 28 აპრილის კანონი №2937 – სსმ I, №14, 15.05.2006 წ., მუხ.90) **წარდგენილ ბრალდებაში ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს.**

4. გ-----ა გ-----ა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 144³-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“, „დ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით (საქართველოს 2006 წლის 28 აპრილის კანონი №2937 – სსმ I, №14, 15.05.2006 წ., მუხ.90) **წარდგენილ ბრალდებაში ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს.**

თ----- გ-----ი, ი----- ჭ-----ა, ლ---- კ-----ა და გ-----ა გათავისუფლდეს სხდომის დარბაზიდან.

გამართლებულებულებს თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ---- კ-----ას და გ-----ა გ-----ას განემარტოთ უფლება აუნაზღაურდეთ მიყენებული ზიანი.

გაუქმდეს ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 14 დეკემბრის განჩინებით გამოყენებ----- აღკვეთის ღო---ძიება:

თ----- გ-----ის მიმართ - გირაო 10 000 ლარის ოდენობით; ი----- ჭ-----ას მიმართ - გირაო 10 000 ლარის ოდენობით; ლ---- კ-----ას მიმართ - გირაო 10 000 ლარის ოდენობით; გ-----ა გ-----ას მიმართ - გირაო 10 000 ლარის ოდენობით.

ასევე გაუქმდეს, აღკვეთის ღო---ძიებასთან ერთად ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 14 დეკემბრის განჩინებით თ----- გ-----ის, ი----- ჭ-----ას, ლ---- კ-----ასა და გ-----ა გ-----ასთვის საქართველოს სსსკ-ის 199-ე მუხლის მეორე ნაწილით დაკისრებული ყველა ვალდებულება.

ყადაღა მოეხსნას:

ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 17 დეკემბრის N12/7-5-16 განჩინებით **ლ---- კ-----ას** მიმართ აღკვეთის ღო---ძიების სახით შეფარდებ----- გირაოს უზრუნველსაყოფად დაყადაღებულ ლ---- კ-----ას (პ.ნ. 1-----) და ქ---- ვ----ს (პ.ნ. 1-----) თანასაკუთრებაში არსებულ, ზუგდიდის რაიო--- სოფელ ა-----ში მდებარე უძრავ ქონებას, საკადასტრო კოდი 4----- ლარის ღირებულების წილს;

ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 17 დეკემბრის N12/7-6-16

განჩინებით ი----- ჭ-----ას მიმართ აღკვეთის ღო---ძიების სახით შეფარდებ----- გირაოს უზრუნველსაყოფად დაყადაღებულ ი----- ჭ-----ას (პ.ნ. 1-----) საკუთრებაში არსებულ, ქ. ზუგდიდი, კ-----ს ქ. N191-ში მდებარე უძრავ ქონებას, საკადასტრო კოდი 4----- 10 000 ლარის ღირებულების წილს; ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 17 დეკემბრის N12/7-7-16 განჩინებით გ-----ა გ-----ას მიმართ აღკვეთის ღო---ძიების სახით შეფარდებ----- გირაოს უზრუნველსაყოფად დაყადაღებულ გ-----ა გ-----ას (პ.ნ. 5-----), გ--- გ----- -ას (პ.ნ. 5-----) თანასაკუთრებაში არსებულ, ხობის რაიო--- სოფელ პირველ მ---ში მდებარე უძრავ ქონებას, საკადასტრო კოდი 4----- 10 000 ლარის ღირებულების წილს; ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 02 თებერვლის N1/4--17 განჩინებით თ----- გ-----ის მიმართ აღკვეთის ღო---ძიების სახით შეფარდებ----- გირაოს უზრუნველსაყოფად დაყადაღებულ ვა----შა გ-----ის (პ.ნ.1-----) საკუთრებაში არსებულ, ზუგდიდის რაიო--- სოფელ დ-----, 10 000 ლარის ღირებულების წილს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში საკასაციო წესით, განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მეშვეობით.

მოსამართლე

მაკა გორგოძე